

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ars versificatoria Joannis Despauterij Niniuitæ Bergarum
apud Dium Guinnocum Ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorat., Anno M.D.XII.**

VD16 D 630

Despauterij artis versificatorię liber Secu[n]dus generaleis quantitatum
regulas continens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70847](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70847)

Ioannis Despauterij Niniuitæ.
Despauterij artis versificatorię liber Secundus
generaleis quantitatum regulas continens.

Ioannes Despauterius Niniuita Ioanni Neuiō
Hondiscotano theologo eloquēssimo, &
apud Louanos Lilianoꝝ moderatori
prudētissimo, & suo p̄ceptorī op̄
pido q̄ venerādo, S.D.P.

Secundū artis versificatorię n̄ræ libellū celsitudini tuę non
veritissimū dedicare p̄ceptor mi disertissime, q̄ te (quem
parētis loco semp habuerim, nec vnq̄ minoris fecerim,
q̄ Appollinarē suū Gellius) oratorio & poetico studio,
succinuis tēporibus vehementer oblectari certo sciam, Neq̄ enim
more aliorū theologoꝝ paucis tui similibus exceptis grāmaticam
vt tentem cauillaris, ex cuius signoratione, in quauis doctrina mul-
ta errorū milia irreperunt. Plurimi sane sophistę & agrāmati glos-
iulas pulchre callent. Qui diu Hieronymi, & Augustini & Sidonij
scripta aut alioꝝ veterum theologoꝝ rite noscant, paucos reperiri
tuo facile testimonio conuincā. Felix profecto es p̄ceptor optime,
q̄ literaturā politorē semp amaueris, quæ facit vt veterę & neo-
tericoꝝ monumenta iuxta intelligas. Talis namq̄ philosophus es,
qualē vult architectū suū esse Vitruuius, hoc est theologus sum-
mus, nullius artis expers. Talis quoq̄ est theologus et vere philoso-
phus, p̄ceptor meus venerabilis Ioannes Raethshouen, talis ac-
tarius quantū fuisse Taurum philosophū predicat Gellius, Immo
maior quia theologus excellentissimus, cuius meminero dum spi-
ritus hos regeret artus. Ad te redeo dulcissime Neui, orās te (quē artis
nostræ doctissimū esse scio) vt quæ videbis recte a nobis reprehē-
sa, defendas contra imperiti vulgi abusum. Plurima nāq̄ aliter im-
perita multitudo, atq̄ ego cum doctis profert, quare non ignorās
me vehementer ab imperitis vituperatum iri, huius te libelli defen-
sorem constitui. Obsecro ne esse recuses, id si impetro, omneis the-
onum & dentes & nasos facile contemnam. Vale cum doctissimis
viris & amicis nostris Iodoco Ięto & Martino dorpio. Ex Bergis
x. Calendas Ianuarias anno domini. M. CCCC. X.

Quantitatis syllabarię regularum
generalium, Prima de positione.

Um postponuntur vocali consona bina
 d Aut duplex longa est positu, quod si duo
 subsint,
 Finali, raro positu producitur illa,

Vocalis naturaliter brevis quā duę consonantes continuo sequuntur, ita vt vna consonantiū in eadem dictiōe cum vocali ponatur, aut quā in eadem dictione sequitur duplex, id est, x. z. vel i cōsonās, producitur ea vocat̄ positione, siue positu consonantiū, vel duplicis. Q. si vocalis sit vltima dictionis litera, & in principio sequentis dictionis sequatur duę consonantes, rarissime producit̄ positione. Consonās his posita pro duabus habetur, vt prima in amnis producit̄ positioē, similiter bis vbi cōsonās sequitur, vt Bis venit ad mūlctā. sic rexi, gaza, aio. sed tam latius singula declarabo. ¶ Dixi igit̄ vocalis q̄a oīs syllaba gr̄a vocalis quāta dicit̄. ¶ Dixi naturaliter breuis q̄a si naturaliter p̄ducatur non opus fuerit ad positionē confūgere, vt vocat̄ in est & ast, naturaliter corripit̄, vt liq̄t ex es & at. Ast certe poeticū est, & vix recipit̄ nisi sequēte vocali. Verg. Ast ego quę quę diuū incedo regina. Persius tñ dixit, Ast vocat̄ officiū. ¶ Dixi ita, vt vna consonantiū & c. quia non oportet vtrāq̄ in eadem syllaba locari, verbi gratia a in at corripit̄, eadem si consonās in principio sequētis dictionis ponat̄, p̄ducet̄. Verg. At regina graui. ¶ Dixi aut̄ quam in eadē dictione sequitur, duplex hoc est x z i. consonās Tunc em̄ vocalis positione p̄ducitur, X semper duplex est, vt dixi, texi, rex, & ponitur pro cf vel gf. ¶ Z rarissime simplex ē, nec vnq̄ sine auctoritate. Verg. Arma virū tabulæq̄ & Troia gaza per vndas. Idem. Et gaza distabat. Producit̄ igitur nazara, Eleazar, azymus, licet id cōpositū est, testis est Mancinellus. Nebriffensis dicit̄ m̄sta de perizoma cōtra Alexandrū, quod si inueniatur, corripit̄ inquit, q̄a cōpositū est. I duplex est inter duas vocales vt aio, baiulo, baiulus. Sedulius. Venter puellæ baiulat. Secreta quę non nouerat, duo sunt iambici dimetri, vt illud. Claustrū Mariæ baiulat, sic recte Riga. Inde viris sanctis baiulat Ille crucē. Ineptus igitur est vsiculus. Clotho colum baiulat, Lachesis net & Atropos occat. de hoc versu aliquid videbis in litera o in vltimis syllabis. Baiulo est onus fero, sunt qui nolunt recte dici baiulus literarū sed tabellarius, grammatophorus, id credo esse verū, vbi p̄cedēs vocalis per cōpositionē aduenit corripit̄, vt bñugus, quadrñugus, reñcio tamē variatur vt patebit̄.

Ast.

X.
Z.

Perizo
ma.

I.
Baiulo.

Gramma
tophor.

in principio sequētis dictionis sequatur duæ consonātes, rarissime
 producetur positio, adeo vt vix ea positio sit admittēda, nisi parciſ-
 sime in maximo opere. Exptus loquor, perlegi em̄ om̄neis fere po-
 etas, Lucretiū, Vergi. Catullū, Tibullū, Propertiū, Ouid. Hora. Ma-
 niliū, Cicero. Germanicū, Lucanū, Senecam, Persiū, Iuuenalē, Mar-
 tialē, Valeriū Flaccum, Silliū, Papiniū, Rufum auientū, Columel-
 lam, Palladiū, Claudianum, Ausoniū, Sidoniu, & in his om̄ibus
 vix septies aut octies eiusmodi positio n̄ reperire potui, et id q̄dem
 in eis ferme locis, vbi aut dubia fuit lectio, aut celsure licentia esse po-
 tuit. Concedamus itaq; aliquādo reperiri contra Alexandri doctri-
 nam, sed ita vt diximus. Sil. ix. Immane stridēs agitur crebroq; coa-
 cta Vulnere bellatrix properos fert belua gressus. Luca. li. iij. Proū-
 bunt nemora spoliānt robore syluæ. Verg. lib. ix. Ferte ciū ferrum,
 dateq; ela, scandite muros. Iuue. Saty. viij. Occulta spolia & plures de
 pace triumphos. Positus est teste Mancinello interprete, idem. Saty-
 ra vlt. Curabitur vt sit Vindicta grauior q̄ iniuria dignū erit ergo:
 Idem. Sat. vi. Medūsq; in naribus ingens Gibbus & acre malū saepe
 stillātis ocelli. sed alij libri habēt semp̄ quod videt̄ sensui audissime
 carpētis, rectius conuenire. Sunt qui credāt vltimā in historia natu-
 raliter breuē positū, produci apud Iuuenalē dicentē, Historia specu-
 lum &c. At fallūtur hoies, quia historia in eo loco ablatiuus est, qd̄
 patet per adiectiuū eius recenti. ait aut̄ Iuuenalis Sat. ij. Res memorā-
 da nouis annalibus atq; recenti Historia, speculū ciuilis sarcina belli.
 alij fallūtur in illo eiusdem poetæ. Sat. ij. Miserē cognosce proēmia
 rixæ, vbi inepte legunt p̄mia, quū legendū sit proēmia, vt Man-
 cinellus docet. Venerabil̄ Beda (cuius artē non legi) affert ex Sedulio
 (vt Gagui⁹ ait) Adueniat regnū iam iamq; scilicet illud, at impres-
 sio quā vidi, habet. Adueniat regnū celeste videlicet illud. Adducit
 Tmolus. Nestor ex. vi. Met. Ouidij. Deseruet̄ sul̄ nymphę vineta Tmoli. ver-
 sus est spondaicus vt Nestor ait, & pducitur vltima in vineta posi-
 tione, q̄ sequūtur tm, nam Tmolus dissyllabū est, nec vsq; legitur
 timolus trissyllabū, contra Tortelliū, qui dixerat in Ouidio Tmoli
 legendū, vt versus staret, in quo videt̄ Tortellius errorē Alexādrī-
 num seq. Qui. x. Meta. Iudice sub Tmolo certamē venit ad impar.
 Vergilius hūc montē Tmoliū appellat dicens in Gæor. Tmolius af-
 surgit qbus & rex ipse Phæus. Sunt tñ post Nestorē viri doctissi-
 mi qui asserant vtrūq; dici tmolus, & in Ouidio timoli legi, vt Ra-
 phael Regius, & Gæorgius Valla Placētinus li. xxxviij. ca. x. ls per
 Pliniū probat qui dicit veteres dixisse Timolū. Idem asserit Hermo-
 laus Barbarus in li. Plī. xxxij. ca. viij. q̄ vtrūq; testat̄ dici teste Ste-

Tmolus.

Timolus.

phano, & Timoli nō Timoli haberi in Oui cōtra Neſtorē. ¶ Aelius Antonius Nebriffenſis vir doctiſſimus. adducit teſtimoniū Catulli dicētis. Dulce mnenofynō mei ſodal. Phaleucius ꝛſus ē, in q̄ putat e in dulce ꝓduci pōne, verꝫ infirma ē hęc Aelij ꝓbatio, q̄a Catullus non mō iam bū huic carmini in primo loco dedit, ſed etiā trochēū. Catul. de Acme. Iſta turpiculo puella naſo. Et negat mihi v̄ra reddi turā. Perſeꝫ mur eā & reſlagitemus Męcha putida redde codicillos. Redde putida męcha codicillos. Quinq; ſunt hendecasyllabi in eodem epigrāmate. Idem ad Lycinum. Semimortua lectulo iacebāt. Phal. eſt. vbi primus pes eſt trochęus, nā ſemi vltimā corripit. Oui. li. ij. Met. Semifer interea diuinę ſtūpis alumno Lętus erat. ¶ Macrobius dicit vltimā in ablatiuo fratre ꝓduci in hoc ſpōdaico Vergi. lib. ix. Nec Clycio genitore minor nec fratre Mneſtheo. vbi etiā Mneſtheus. Meneſtheus. Mneſtheus eſt. Mem apud gręcos vim mutę obtinet. Verg. æne. iij. Mneſthea Sergeſtūꝫ vocat fortemꝫ Cloantū. Seruius Macrobio haud indoctior, legit Meneſtheo gratia ꝛſus, ſic alij quoꝫ. Sta. vi. Theb. Discus nec dubia iuncta ve Meneſthea victū Trāſabit meta. ſic ibidem, Meneſtheus ſæpe. Equibus facile intelligere poſſumꝫ rariffimā eſſe poſitionē, & vix admittendā ſi dictio in vōcalem deſinat, & ſequens a duabus conſonantibus inchoetur. nām ſi a duplici perpetuū corripieſ. Luc. Talem fama canit tumidū ſuper equora Xerxem. Verg. iam medio apparet fluctu nemoroſa Zacynthos. Etenim vbi poſitio videbitur eſſe aut coniuñctio, forſitan eris perperam ſubtracta, aut cęſura locū habebit, nām quod Nebriffenſis cū Sulpitio aſſert ex Vergilio, Tribulaꝫ traheꝫ, & iniquo pondere raſtri, nullo modo ꝓbat hanc poſitionē, q̄a q; ſimili loco apđ Vergilium ꝓducitur, vbi poſitio nullo modo locū habet. vt. iij. æne. Linaꝫ lauruſꝫ dei. vbi Seruius ait. breuis pro lōga poſita eſt. Deſenditur aut, vel q̄a monosyllaba ad artem non ꝓtinēt, vel ꝓticula que ſui ſubſtantia non habet, membrū putatur ſuperioris orationis hęc Seruius, quibus quid velit non ſatis intelligo, quia monosyllaba non minus ad artē pertinere vidēt q; polysyllaba. vt a, ab, de, e, &c. Et membrū eſſe ſuperioris oratōis nihil confert ad productio nem. ideoꝫ ꝓto produci ſolū cęſurę cauſa (vt ante dixi) Verg alibi. Drymoꝫ Xāthoꝫ Ligeꝫ Phylodoceꝫ. Idem. Euricꝫ zephyricꝫ tumēt. Oui. Syderaꝫ vētꝫ nocēt. Idem. Sarculaꝫ raſtriꝫ graues. Rectius ſiꝫ corripiemus finalē vocalē. Sido. dulcia Mnemoſyne demirās carmina Sapphus. Oui. piſcoſamꝫ Gnidon grauidam Amathunta metallis. Horat. Lingmus infani ridentes ꝓmia ſcribæ. Idem. Ignoscent ſiquid peccauero ſtultus amici. Luca. Terga ſedent

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

crebro maculis distincta smaragdo. huius rei exempla facile multa inuenies, in quibus tamē vel s. absumi, vel liquidam locū habere testantur Diomedes & Priscianus, secundū quos mali essent versus. Hectora deuicit certamine Phthius Achilles. Feda Phthisis putri torquet mea viscera tabe. Non præmittā doctissimi Capellæ opinionem de positu in iij. lib. sic dicentis. Proximi sermonis consonantes nihil præcedentem adiuuāt, licet Vergi. refragetur dicens. Arma virumq; cano Troiæ. Et item. Fontesq; fluuiosq; voco.

Regula secunda de liqueſcentia.

Cum muta liquidam. scribens in syllaba eadem Ancipitem ponas vocalem quæ breuis esset.

Hanc tamen in prosa semper breuiare iubemus.

Sunt & r liquidæ, quis raro iungimus n m.

Quādo vocalē natura breuē, sequitur muta & liquida, eandē cum sequente vocali constituētes syllabā, ita tamē ut præcedēs vocalis in eadem dictione ponatur. ip̄a est anceps in versu, in prosa vero semper. correpta. mutæ sunt. b c d f g k p q r. liquidæ l & r. & aliquādo. n. m. Oui. xij. Met. Et primo silis volucris mox vera volucris Vergi. Albanic; patres. Ouid. iij. Meta. Tempus atla veniet tua quo spoliabitur auro. Ibidem. Id metuens solidis pomaria clauserat Atlas Montibus. Claudianus in sexto consulatu Honorij. Texerat urbē Tarquinio mirante Codes. Verg. ij. Geor. Ingredior sanctos aufus recludere fontes. Sil. li. i. Fas aperire mihi, superūq; recludere mētes. De n & m. rariora sunt exempla, ut arithmos. i. numerus, & tegnō. id est filius. apud Euripidē corripitur, teste Prisciano lib. i. Marti. in ultimo Epigrā. li. ix. Quæ noua tam similes genuit tibi Leda ministros. Quæ capta est alio nupta Lacena cygno. Sūt tamē qui habeāt. Quæ capta est cygno nupta Lacena alio. at apud Hor. manifeste corripit in quarto car. Ode. tertia. Donatura cygni si libeat fontū, Asclep. est. Ausonius ad Paulinū. Longæue tm̄ superamus honore senectē. Quid refert? cornix non ideo ante cygnū. Valer. flac. lib. iij. Veloq; procnessum. est finis metri. Procnessos in sulæ nomē est. Sunt qui dīcant signū primā similiter corripere apud Lucretiū. Nil tamē esse signi mixtas potuisse creari. plegi hunc poetā. sed dormitauit (ut opinor paululū) dum me hic versus subterfugit. Oui. vi. Meta. Ad mādata Prognēs & agit sua vota sub illa. sic habēt nonnulli libri, alij vero Mandata ad Prognēs, &c. Mart. lib. vij. Delectat Mariū si p̄niciosus Ichneumon. significat Ichneumonē beluā quandā ægypti. Manicellus. Cōmunē mediā græcis seruabit arithmos. Sil. lib. vij. Ecce

Cygnus.

procnessos.
Signum.
Prognēs.

Ichneumon.

Verificatorie Liber II. XVIII.

inter primos Terapneo a sanguine clausi. Idem li. xiiij. Nonnunquam affirmat Terapneos Ilion armis Cessur. Paris ad Helenam Rure Terapneo nata puella Phrygem. Stat. iij. Sil. Sic lubrica ponit Membra Terapnea resolutus gymnade pollux. Terapneus. a. ti. a Terapne arithmos est patria Helene. scribit sine aspiratiōe cum p an n, non Therapne, terapneus nec teramne teste Bergomate. Hor. li. ij. car. Ode. iij. Mouit Aiace[m] Telamone natu[m] Forma captiuæ dominu[m] Tecmessæ. duo sunt sapientissimi. Oui. iij. de arte. Odimus & moestas, Tecmessam diligit Atax. Tecmessa mulieris propriu[m] est, in quo m liqda est. Notauit idem Geor. Polymne Valla Placentinus li. xxxviiij. ca. x. errauit igitur, Tardius credes contra Priscianu[m] m nunquam liquefcere. Idem li. i. car. ode. i. Si neque tibias Euripide colubet nec Polymneia Lesbou refugit tendere barbiton. hic post si neque tibias sequitur duo Asclep. Oui. v. Fast. Dissensere deæ quare Polymneia cepit Prima. Verg. in ciri, Nam verum fatemur, amat Polymneia verum hic n liquefcit m mutæ vim obtinet, vt ex Macrobio diximus. Mancinellus in versilogo m tanquam posuit mutam Polymnia penultima pducit, vt elegia, qd græce cum ei diphthongo scribit a poly. i. multu[m] & mneia. i. memoria, hic diphthongus diuiditur quæadmodu[m] interdum eligia dicimur pro elegia. In hac sententia sunt Nebrissen[sis] & Nicolaus ferretus Calepinus quoque in cuius opere male dicit penultima corripit, in Polymnia, vt alia multa, quod video esse chalcographo; incuriæ ascribendum. Sunt qui perperam scribant (vt ait Nicolaus ferretus) Polyhymnia a poly. i. multu[m], & hymnos. i. laudatio. Ferretus astipulat Nebrissen[sis] dicitur. sunt q Polyhymnia scribant, sed hi non videt quod quu[m] Polymneia per ei diphthongu[m] in penultima scribat, auctores diphthongu[m] soluerunt, qd plerumque in eiusmodi dictionibus fieri consuevit, vt elegia &c. Oui. viij. Met. Debit illius misereri & ignoscere nobis. sic habent oes libri quos vidi Certe veteres gnosco pro nosco dicebant, vt gnatus pro natus &c. Nunc igitur vt hac rem paucis finiam, l & r. sine dubio liqde sunt, m vero & n liquefcunt in paucis, q auctoritate constant, nam non inuenitis vt minime auderem. Quæadmodu[m] s. litera apud Enniu[m] liquefcit in verbo asto in hoc vsu apud Varrone[m] li. iij. de lingua latina. Subulo finitimas, pp[er] astabat aqs. id in alijs imitari non auderem in ascendo, resto, sed nec ip[s]m asto satis ausim corripere. S. quæadmodu[m] absu[m] mit satis dictu[m] est. Priscianus vult etiã pimi apud Verg. in. xi. Ponite spes sibi qd q; sed hæc q[ui] angusta videtis, de hoc in pcedente lectione ample diximus. ¶ Dixi notat[er] in regula vocali natura breuẽ Nam q sine positione pducit, nulla liqscetia pot corripit, vt p[ri]ma in m[er]imonia sic sc[ilicet] c[um] da ip[er] aratrũ, lauacrũ, & etia in simulacrũ, inuolucrũ cõtrati b[er]gã

N
O
T
A

Ignosco.
Asto.

d ij

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

¶ Dixi eandem cum sequente vocali constituētes syllabam &c: alioqui liqueſcentia locum non haberet, vt obnuo abruo &c. Sunt qui dicant d liqueſcere in ſmaragdus, propter illud Martialis lib. v. Sardonicas Smaragdus, adamātas, iaspidas vno Portat in articulo ſtella Seuere meus. Calderinus tñ ait. hic s. perimi. veterē morte.

Regula tertia de Diphthongis.

Diphthongum produc in græcis atq; latinis.

In græcis ſemper, verum ſubeunte latina.

Vocali breuio, veluti præit atq; præuſtus.

Om̄is diphthongus naturaliter pducitur tam in græcis q̄ in latinis, vt muſæ, cœna, audio, euge. In græcis q̄dem etiam ſubeunte vocali, vt Eacus, Euāder, Oeagrus. In latinis vero tum corripit, vt præſſe, præuro, præhēdo, & om̄ia a præ cōpoſita ſequente vocali, præhendō exemplū. datur a Gæor. Valla li. xxxviij. ca. xi. Oui. lib. viij. Met. Cōcipit in ærea validos Aetias ignes. Ver. Gurgite iam medio portans Oeagrius Hebrus. Idem ænei. viij. Stipitibus duris agitur ſudibus ve præuſis. Oui. xij. Meta. Raptatur q; comis per vim noua nupta præhenſis. Cicero in Arato. Nam quoq; ſtirpis tellus amplexa præhēdit. de illis, Inſulæ Ionio in magno &c. dictū eſt. ¶ Diphthō-

Diphthō-
gus.

gus eſt duarū vocaliū vim ſuam retinentiū in eadē ſyllaba conglutinatione ſiue complexio. Dico vocaliū, propter i & u conſonanteis, vt iuuo, & uoco. ¶ Subdō vim ſuam retinentiū, propter u liquidū, vt lingua, aqua, ſuadeo. ¶ Addo in eadem ſyllaba, ppter Phaetō,

Phaeton.

quod triſſyllabū eſſe teſtatur Quintilianus li. i. inſti. orat. dicēs apud Varronē in hoc verſu. Quū te flagrātī deiectū fulmine Phaeton, vitium eſſe q̄d græci ſynereſin vocāt, nam ſi eſſet proſa orat. o eadē ſiſas enūciare veris ſyllabis liceret. Male igiſ dixit Tortellius Phicetō ſcribi per æ diphthongon, quod patet etiā teſtimonio veterū poetarum. Mart. li. v. Audaci queſtus de Phaetonte pater. Hora. iij. car. Ode. xi. Terret ambuſtus Phaeton auaras. Sap. eſt, venit a phaeno. i. luceo. ¶ Diphthongus dicitur duarū vocalium ſonus, a diſ bis, & phthoggos ſonus, latini g ante g in n vertunt, & dicunt phthongos, vt angelus pro aggelos. ¶ Sunt autem diphthongi quibus latini vtuntur æ œ au & eu, & in paucis ei. atq; in pauciſſimis yi. de cæteris græcor; diphthongis quibus non vtimur, nihil dicam. ¶ Au & eu vt ſcribuntur ita proferuntur, ſic æ & œ in quibus tamē magis auditur a & o obſcurius. Ei & yi proferuntur, pene per i longū, ſed ignauiā & ignorātia hominū fecit, vt vix quiſq; recte ſciat diphthongos pronunciare, ita ſoni illarū iam oblitterati ſunt, neq; enim:

eodem modo pronuntiandū est cedo, cuius pręteritū cessi, et cędo cuius pręteritū cecidi, neq; item eodē modo ęs nomen vt es verbum neq; rursus foelix vt felis, aut fœmina vti femur, nam quid vilitatis haberent diphthongi si non proferrētur, neq; em̄ ideo diphthongi inuētæ sunt vt per eas longæ syllabę a breuibus noscant, quia sedes, cedo cessi, pedo & alia innumera pducuntur sine diphthongis, debent igitur & scribi & pferri vt Nebrissensis multis docet & Geor. Valli li. xxxi. dicit ambas vocales in diphthongis habere vocē reusam, & sensit id Gaguinus dicēs. Ae & œ forti⁹ vegetiusq; pferri debere. Sed quid dicā de asinis istis qui ne scribendas qdem diphthongos censent, quas etiā in libris non adeo veteribus, semp scribi conspiciamus, vt in singulis fere templis, & cœnobis, & bybliotheis videre licet. Mihi certe omnis epistola, ois liber sine diphthongis qd gothicū sapere videt, diphthongos itaq; æ & œ, a veteribus semper scribebātur, vt patet ex arcubus triūphalibus, & antiqs lapidibus e terra erutis, & in numismatis, & ex Martialis lib. xi. vbi in lupū dicitur, qui Martiali prediū dederat, sed adeo exiguū vt prandiū maluisset, hinc iocatur poeta festiuissimus, vñ post m̄ta dicit. Errasti Lupe litera sed vna. Nam quo tpe p̄diū dedisti, Mallētur mihi prandiū dedisses. Prēdiū vna litera mutata fit prandiū, ponēdo scilicet n pro e, ergo in p̄diū teste Martiale est a litera, ¶ Au licēter diæresin in nonnullis patit. Catul. Verbosa gaudet Venus loquela. Phal. est. vt hoc eiusdem. Silinguā clauso tenes in ore in fine hęc diphthongus nusq; est, nisi in laus & fraus, nam Emaus castelli nomē, trissyllabū est, vt recte docet Hermānus Torrētinus. ¶ Eu in p̄cipio scribit, vt Euander, Euāgelus ppriū viri, euangelū ab eu i. bonū, & angelus nūcius, qd̄ inepti scribunt euuangelū euenus, euemō, euion, euā. Sunt Græcissantes, qui volunt hęc afferi quasi scriberetur efander, efangelū &c. ¶ Reperit in fine vt heu. Item Perseus, Orpheus &c. quæ propria sunt omnia, & in ipsis diphthongus diuiditur, aliquādo e correpta vt Orpheus, aliquādo e producta ut Gryneus. Ouid. xij. Meta. Cumq; suis Gryneus immanē sustulit aram Ignibus. Ibi dem de eodē. Figitur hinc duplici Gryneus lumina ramo. Eruiturq; oculos. vbi autem eus per diphthongum, vbi eus per duas syllabas legi debet, diligenti poetarū lectione discendū est. ¶ Fu diæresin patit heu, vt dicit Seruius in hūc vsū Vergilij, Heu q; pingui macer est mihi thaurus in auro, vbi tamē aliq; legunt heheu, aliq; heu heu. ¶ Oe in fi. non scribitur iō Beroe trissyllabū est. ¶ Ei in fine est vt hei & apud veteres scribebat pro i lōgo in datiuis et ablatiuis vt vicis, lucis &c. id. Tortelius notauit in marmoribus & numisma

Ae & œ
pferuntur.
NOTA

Au.

Emaus.

Eu.

Torrētinus.

Oe.

Ei.

d. iij.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Yi. Et in accusatiuis pluralibus tertiæ declinationis, vbi genitiuus in
 Ae. ium definit vt parteis, treis, id video a doctissimis adhuc hodie ob-
 Ahenus. Harpyia, lithyia, ea ponã in i ante a. ¶ Ac diuidit interdũ interpo-
 Aheneus. sita aspiratione, vt placet Gellio, vt aenus ab æs ahenus & aheneus,
 Vergi. Et luce coruscus ahena. Ouid. i. Meta. Tertia post illã successit
 Lancilot⁹ ahenea proles. Hora. in epist. Si recte facies hic murus aheneus esto.
 ¶ Apud veteres mutabatur in ai. iam id exoleuit, vt aquai, nepai,
 aulai, &c. Lucet, lib. i. Ignoratur enim quæ sit natura animai. Si due
 vocales per synæresin coeant, non est diphthongus, vt Phaeton, au-
 reus. docet hoc Lancilotus de hac re multum differens. ¶ Essem
 his contentus nisi indoctissimi homines diphthongos adeo negle-
 xissent, vt etiã rarissimus sit ex elegantioris literaturæ studiosis, qui
 has inuolatas obseruet. ideo q̄q̄ hæc res magis ad orthographiã
 pertineat, operæ preciī putauĩ eas tradere in his libris, quia contra-
 ria fixta posita magis elucescunt. Etenim qui ante me scripserunt fe-
 re omnes diphthongata non diphthongatis anumerauerũt. Igitur
 omittis au & eu in q̄bus rarius peccatur, solum de æ & œ dicemus,
 ponentes quæ ante vocales sunt suo ordine, post regulas de e ante
 vocales. Quæ vero ante consonantes sunt, ponentur suo ordine
 post regulas de e ante consonantes in tertio libro, tam in medijs q̄
 in primis. Nunc duæ tantũ regulæ generales declarandæ sunt.

Præ,

De æ regulæ generales duæ. Prima

Præ syllaba vbicumq̄ in latinis reperitur, etiã si occulta sit compo-
 sitio, æ diphthongo notabitur, vt præ prædis, præda, prædo, præ-
 dor, præco, præliũ a præluendo, vt notauit Tortellius. præsto, præ-
 stolor. Tolluntur pauca, quæ non ideo corripiũtur, quia vocalem
 ante vocalem habeãt, vt preces, precor, preciiũ, premo, vnde præ-
 sus, pressi, interpretor, præcia vug. Verg. Purpureæ, præcia &c. Dicũt
 Precox. derivari a præcoquus, q̄a cito maturescit. Præcox tñ diphthongũ
 Prætus. habet. Calphurnius in. ij. ecloga. In sita præcibus subrepere perlica.
 Præbyl. prunis. ¶ Vnicum est græcum Prætus viri propriũ, habens œ
 diphthongõ in syllaba præ. Præbyter græcũ diphthongo caret.

Posterior regula.

Genitiuus & datiuus singulares, Ntũs & vocatiuus
 plurales æ diphthongo annotantur, vt musæ, illæ, venerandæ. sic
 Quæ. lecturæ, ipsæ, istæ, quæ, hæ, æ. Quibus addes quæ nomẽ, etiam sin-
 Hæc. gularis numeri. hæc cuiuscumq̄ numeri. Papæ interiectionem vt
 vah dolentis aut malũ minantis dictionem. Næ pro certe & vtiq̄

affuerandi aduerbium sic quædam, quænam, isthæc &c. Aes, sæx
plebs de quibus alibi dicemus, & tñ gñatim de diphthongis.

Regula Quarta de vocali ante vocalem.

Vocalis breuis ante alfam manet vsq; latinis.

Vocalis ante vocalē in latinis corripitur, vt Marius, Maria, Lucius
Lucia, libraria, controuersia, vicaria, caduceus, abigeus, copia, cor-
nucopiæ, lectoria, & alia plurima. in quibus imperitū vulgus turpis-
sime peccat. Claudianus ad CHRISTVM saluatorē, Quæq; vte-
rō inclusum Mariæ mox numie viso, Virginei tumuere sinus. Prud-
entius in Psycomachia, Nec mea post Mariā potis es p̄stringerē iu-
ra. Sidonius in Eucharistico, Veni nunc sp̄s oro Pontificē dicture
tū qui pectora prisæ Intraſti: Mariæ. Baptista mātuanus, Ad Ma-
riæ thalamos famulā misere Siopem. Iuuenius poeta ab Hierony-
multū laudatus. Tunc maiora dehinc idem mandata minister De-
tulit ad Mariæ demissus virginis aures. Iterum Claudianus. Carper-
batteneros Maria cum cōiuge sompnos. hic est nomē vxori. Ho-
norij. Philephus quoq; in decadibus semper corripit Maria muli-
eris proprium, vt beatæ virginis, & sororis Moyſi. At Marias mu-
tat vt est Italorum quorundam cognomen. Quod si quis dicat Ma-
ria debere produci quia hebræū est, ille nugas egerit, quia non om-
nē hebræū penultimā producit. Sedulius. Quis fuit ille nitor Mariæ
quum Christus ab alio Processit splendore nouo. Alibi idem au-
ctor Maria semper produxit, in quo eum non sequimur, nec Rigā
nec Aratorē, nec Petrarchā, nec item alios quotquot produxerunt
hoc nomen contra græcos & latinos. Sido. lib. epist. viij. Prisco Lu-
cia quem dat e senatu. versus est Phaleucius. Annuit corripit. Verg.
x. Annuit & totum nutu tremefecit. olympū. Ennius tamen produ-
xit teste Nicolao Feretto, dicens in. v. annalium. Annuit sese mecū
decernere ferro. Tu caue Ennium primus imiteris.

Maria:

Lucia.
Annuit.

Quinq; exceptiones.

Ni capit r fio produc & nomina quintæ
E seruent longum si præsit i ceu speciei
Anceps ius erit patrio, dic semper alius
Alterius breuio tantum cōmune sit ohe.
Caius & cai produc, conformia iunge.

Prima exceptio.

Fio producitur vbicumq; abest r, vt fiebam, fiam;

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Defiocu-
lus:

vbi vero adest r corripitur, vt fieri fierem. Hor. ij. car. Ode. viij. De-
te si nigro fieres vel vno Turpior vngue. Saphicū cum Adonico
est. Mart. li. vij. Quo posset fieri modo seuerē. Phal. est. ¶ Suffio, in
fio, corripitur quia a fio longe dissidēt, defio autē & cōfio pducunt
vbi r abest. hic defioculus. i. vnocul⁹ cui oculus defit. Mar. xij. hinc
defioculus & in lippa. Phal. ē. Vltia in defioculo cōsurē licētia, pducit.

Secunda exceptio.

Red:

Ei.

Nomina quintę declinationis producunt e ante i in
genitiuis datiuisq; si præcedat i, sicut speciei, secus corripitur, vt fidei,
rei quę tamen Lucretius produxit, nisi mendosus sit liber. Tu quod
nemo hactenus ausus est imitari, ne sequaris, ait autē Lucre. lib. i. Pre-
terea rei quę corpora mittere posset. Et lib. ij. Cuius vti memoror
rei simulachrū & imago. Idem pduxit vocalē ante vocalē, in dō
ei ab is, forte quia veteres (vt Cicero meminit) duplici ñ scripserunt
Pompeij, eij, aijt, qđ exoleuit, qa ait semp corripit, & siñter ei. Iure,
Ire viam p̄gant & eidem incumbere sectæ. Ait autē Lucre. lib. vi. Sci-
licet & fluuius qui visus maximus ei. Sulpitius legit ei monosyllabū
sic, maximus ei est. Priscianus quoq; ait ei datiuū natura esse mono-
syllabū, sed diresin pati, ne videatur esse interiectio, id p̄bari potest
per Catullum ad Quintium. Eripere ei noli multo quod charius illi
Est oculis. Quicquid est. Lucretius dissyllabo vsus est priore produ-
cta, in lib. vi. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei.

Tertia exceptio.

Alterius.

Ohe.

Pronomina secundę declinationis, & nomina has
bentia secundā declinationē pronomiū, variant i anteus, vt vnus,
illius, q̄ in p̄sa tm̄ producunt. Alius in ḡtio tm̄ pducit, alterius solū
corripit. Mataratius dicit solius etiā tm̄ produci. Terētianus grāma-
ticus ausus ē alterius pducit (vt Prisc. notauit) in hoc trochaico tetra-
metro catalectico. Scēcuplos vel vnā vicet alterius singulū, septem
sunt pedes dissyllabi et vna syllaba sextus pes spōdeus ē, qa iābus eē
neqt. Tu in hoc Terētianū ne imiteris, qa inter neotericos nūteratur
Nam añ cū Sillius, Mart. et ceteri corripueſt, Luca. harpē alteri⁹ &c.

Quarta exceptio.

Ohe interiectio exclamantis & satiati variatur, Pes
surs. Auriculis qbus & dicas cute perditus ohe. Marti. in fine. iij. lib.
Oheia satis est ohe si belle. Phal. est. Hor. Sat. v. lib. ij. donec oheiam
est finis hexametri. Sūt qui idem possesseri in vaha & aha autumēt,
ohe bacchantis est & tum magis corripit Vergil. vij. ænei. Heu ohe

Bacche fremens. Hora. dissyllabū fecit per syneresin lib. ij. car. Ode. xix. Erohe recenti mēs trepidat metu. versus est alcaicus dactylicus.

Quinta exceptio.

Pompei, Cai, stai, vultei, similesq; vocatiui produ-
cuntur, & vbiq; i consonans in vocalē vertitur, vt fitin Caius, Caius.
trissyllabo &c. Martial. lib. ij. Quod peto da Cai non peto consiliū. Pompei
Et alibi. Si donare vocas promittere nec dare Cai. Ouid. quarto de Huic.
ponto. Accipe Pompei deductū carmen ab illo. Debitor ē vitę qui
tibi Sexte suę. Martia. lib. ix. ad consiliū. Peruigil in pluma Caius
ecce iacet. sępe in vocatiuis i manet consonans, aut per syneresin
profertur. Hora. Durus ait vultei, nimis attentusq; videris. ¶ Huic
Sillius dissyllabum produxit, aut codex est mendosus in lib. x. Iuue-
ni (ne sim tibi longior) huic. Et genus & clara memorandū a virgi-
ne nomen. Papinius corripit dicens. Falsus huic pennas & cornua
sumere terrę. hunc sequeris. ¶ Nunc de gręcis dicendum.

De vocali ante e vocalem in gręcis.

Regula gręcorū multa est quam prosa recludet.

Gręcorū quadā produciunt vocalē ante vocalē, vt aer, Iatria. quę
dam corripit, vt sophia. Non possunt facile vna aliqua regula do-
ceri, ideo regulas p viribus collegimus de gręcis & barbaris. q̄s añ
me posuit Antonius Nebrissensis, & alij nōnulli. verę eas adeo de-
clarauit et āpliauit, vt iure meas dixero, neq; tñ sū vsq; eo temerari
vt has me cōsumauisse putē sed auxisse dūtaxat, qm̄ si qd ex veteri
bō cōtra me recte afferat, libēt cedā, & cādide docētē amabo plimū.

A añ vocalē in gręcis & barbaris qbus latini vtunt.

A ante a corripit, vt Phraates viri proprium. Nausicaa
Alcinoifilia, ponit hoc exēplū Nebrissensis. Mar. Si mihi Nausicaę
prios cōcederet hortos, Alcinoo possē dicere malo meos. Baal. Se-
dul. Tūc coluere Baal nūc elegere Barabbā. ¶ Habrahā inuenio p
duci cōtra Nebrissensem. Sido. li. epist. vij. Habrahā sctis merito so-
ciande patronis. Arator. li. ij. Deus inquit Habrahā. est finis versus.
Habrahā.

A ante e corripit vt Phaetō, veluti in regula diphthō-
gorū probauimus. Aello canis nomen deriuatū ab aella. i. impetus
turbo, procella, Oui. iij. Met. Et cursu fortis aello. Est etiā harpyię no-
men in eodem li. Exterruit ales aello. Danae Perfei mater. Horat. iij.
car. Ode. xvi. Inclusam Danaen turris ahenea. Ascep. est. Pasiphae
Minois vxor. Propert. lib. ij. Vobiscum est Iope. vobiscum candi-
da Tyro. Vobiscū Europe nec proba Pasiphae. Auso. in Epig. Me

nausaicaa

Habrahā.

Aello.

Danae.

Pasiphae.

Aedon.

Ioannis Despaüterij Niniuitæ.

potius clausæ subijce Pasiphae, Baptista māuanus. Et scelera admis-
 so Pasiphaea boue. ¶ Aedon auis est lusciniæ siue philomela, nō
 (vt quidam sōpniant) musici nomen apud Vergiliū de cantu Sire-
 num, vbi de plurib⁹ auibus fit mētio, licet forte Metaphoricos mu-
 sicū aliquē intellexerit ait autē Vergilius. Quodq; leuēs calami quod
 suauis cantat Aedon, Quod lyra quod cytharæ quod moribūdus
 olor. Seneca in Aga. Ramo cantat tristis aedonīs. versus est anape-
 sticus dimeter. habet hic spōdæos duos, & dactylos duos, nam sine
 anapesto sæpe anapesticus dicitur. vt in lib. v. docebo. Calphur-
 eeloga. vi. Si vincat acāthida cornix vocalē superet si turpis aedo-
 na bubo. Aliq; libri hñt turpior, et ita syneresin patret, vt apud Se-
 necā in Octauia. Redderet aedon cuius pēnas. est anapesticus dime-
 ter ex dactylo & tribus spōdæis. ¶ Exceptio aer. Luca. li. i. Aer et lō-
 gi voluēt titana labores. Lucre. li. iij. per syneresin ptulit dicens. Ex-
 pirat aerē panaces, absynthia tetra, hñc imitatus est Sido. in epithal-
 plemij dicēs hunc aerē pariterq; deos sic autumat ortos. Idem fec-
 cit in deriuatio seu cōposito Verg. dicēs Fixerit aeripedē ceruā. vbi
 multi male putarūt esse pceleumaticū, sed hæc syneresis p̄sertim in
 primitiuo est admodū dura, nec facile imitāda, vt neq; illa in eodē
 epithalamio sidonij. Materā cunctis creaturis aera credens, nec illa
 eiusdē in eucharistico ad Faustuū episcopū. Seu tecōspicuis gradibus
 venerabilis arē. Concionatur; plebs sedula circūlistit, secūdus ver-
 sus est spondaicus. ¶ Laertes æ vlyssis pater. Oui. xij. Met. Nam
 mihi laertes p̄ est, arcēsius illi. sic laerte. es vrbs cilicie, Varro p syne-
 resin dixit. O milaeriade quicqd dicā aut erit aut nō. Apud Horat.
 secūdo Sermo autē legif. O laeriade &c. ¶ Michael Propriū angeli
 et hoīs Valerius flaccus poeta elegātissimus ad quē Martialis sēpius
 scribit, is in quā in lib. vi. argonautico & ait. Hic & odoratus flagrat
 crine Michael, vbi michael nomē est vnius caspiada; qui dicitur
 esse iudæi. Antonius mācinellus, Augur romulidas inter celebrāde
 Michael. Idē docet Antonius nebrissenfis dicendū esse de cæteris. In
 In ael no- Michael ael p̄pter auctoritatē Flacci, vt Raphael Israel &c. Adducā ego plu-
 mia Israel ra testimōia. Laetāius firmianus Israel tu rex dauidis & in clyta. plēs
 Male addiderūt indocti hoīes verbū es. q̄a sensui nō est necessariū.
 Bebelius. nec in emēdatis codicib⁹ habet. hoc notauit Bebelius, nā ego lōgo
 tpe Lactantiū non vidi nisi in Papiniū Sedulius li. iij. Quia nō dor-
 mitat in æuū. Qui regit Israel neq; p̄sus dormiet vnq;. In eodē lib.
 Venāius Sed domus Israel q̄a necdū noīe gētes auxerat. Fortunatus Israeliti-
 honorius cos iussit adesse uiros, sed hic errauit in syllaba li. quā male corripuit
 Idem Israel, reliquos floreat ante genus, hunc poetā ne vt vilem ali-

quem contemnas. Fuit em̄ ante tempus beati Hieronymi vt ex Petro crinito discas. Prudentius in psycomachia. Non aliter cecinit respectans victor hiantem, Israel rabiem &c. Arator semper syneresi vsus est, vt Israel dicta tenet. Caue imiteris nisi forsitan rarissime. Lucretius male corripuit vt plura alia dicens. Tum primū iusto cōcurrit nathanaeli. Idem Israelitarū cumulatæ gloria gentis, sed hic syneresin esse malim ne tantus poeta dicatur etiam tertiam syllabā corripuisse. Sidonius quoq; nimis licenter corripuit, etiam vltimā syllabam dicens in eucharistico rapiens quum tympana siccus Israel appensi per cōcaua gurgitis iter Aggeribus vallatus aquæ. In eodem Nec secus intremui q̄ si me forte rebecca Israel aut Samuel crinitus duceret annæ, sed iuuare posset hunc syneresis vt in aerem creaturis concionaturū quam nos vitabimus Per hæc deceptus est philolphus in nona septimæ dicens. Petrucius michael Romanæ gloria senæ. Et meus iste ginus. Et desyderius Herasmus in his sapphici Porro tu primas tibi vendicato. Carminis partes Michael beate Proxime primus Raphael canere. sic (si recte memini) Politianus pluresq; doctissimi viri a quib; tantū me in doctrina abesse fateor, quantū ab philosopho aut summo oratore abest, holitor, verum tamen. Sepe etiā est holitor verba opportuna locutus. Non ferant itaq; excellentissimi viri ægre se in nonnullis a Despauterolo famulo suo repræhendi, nam minime respuissent (vt opinor) auctoritatem elegantissimi Valerij Flacci si animaduertissent.

Herasm.
Politian.

puerbiū.

A ante i corripit, vt Naim vrbs, in Sedulio. Thebais, Naim, Phocais, Naidus vin punici nomē in pri. lib. Sillij. Iudaicus apud lu uenale & alios. Cayster cum y græco, nam in his libris vbiq; dico i corripit vel produci intellige tam de i latino q̄ de y græco. I latinū dicimus quia impure latino alio y. non vtimur sed de his in orthographia differemus fauētē CRISTO. Sais ppriū nomē Minerue, & cuiusdā vrbs, cuius icolę Sartę dicunt. Prop. li. ij. Mercurioq; Sais fertur. Bœbidos vndis virgineū primo composuisse latus.

Naim.
Naidus.
Cayster.
Sais.

Exceptio.

¶ Achaia regio græcię. vnde achaicus, & achais. idis, & achæus & achiu. Paris ad Helenā. Ab quoties dices q̄ pauper Achaia nostra est. Ouidi. v. Meta. Pars ego nymphaŕū quæ sunt in Achaide dixit. Producuntur quoq; veteres gr̄i & dt̄i in ai siue latini siue gr̄ci, vt animai, aulai, terrai, frugiferai. &c. Honolaides, vide Menæceus, Ean. n. ¶ Lais. idis, mulieris propriū. Proper. Non ita complebāt Ephyreæ Lais. Laidos edes. ¶ Laic. similiter pducitur, q̄ a laos. i. populus, & laius Laicus; viri propriū, quod aliquando dissyllabum inuenitur.

Achaia.

Lais.
Laicus;

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

- Naias.** ¶ Nais. idis. fluminis nympha. quæ etiã Naias dicitur. Vergi. Can-
dida Nais. Hexametri finis. Est quoq; fluuij nomē. qui e Tauro na-
scens in pontum mergitur. ¶ Panchaia regio Arabiæ. Verg. lib.
Pāchaia. ij. Gæor. Totaq; thuriferis Panchaia pinguis arena. ¶ Taygetus
cum y græco montis nomē. Luca. lib. iij. Gelidic; is inculta iuuētus
Taygeti. ¶ Taygete es vel taygeta æ cum y. Agenoris filia & vna
Taygetus Pleiadum. Ouid. lib. iij. Fasto. Maian & Elefran Taygetenq; Ioui.
Taygete. ¶ Thais mulieris proprium. Martia. lib. iij. Thaida quintus amat
Thais. &c. ¶ Thraicius a Thracia. Boetius. lib. iij. Ode. xij. Vates Thrai/
Thraici. cius gemens. versus est glyconicus trimeter.
A ante o pducit, vt aon, Laocoon, Amithaō, Machaō
chaon, didymaon, imaon, parthon, Lycaon, Laomedon &c. Oui.
in primo Meta. Notus feritate Lycaon. Testimonia facile occurrēt,
q; si ea multū desyderes, ex Nestore petito, is abunde satisfaciet.
- aglaodos.** **Exceptio.**
Aglaodos canis nomen, dictus q; splendidos dentes haberet. nam
aglaos splendidus est & odus dens. Oui. ij. Meta. Labros & aglaos
agriodos dōs & acutæ vocis hylactor. hic forte non inepte legere ē agriodos
teste Rejo, qui agresti & feroci dēte interpretari potest. agrios nāq;
agrestis feroxq; dicit. Aglaophon pictoris nomē. ¶ Chaos oīm
res cōfusio. Oui. i. Met. quē dixere chaos. ¶ Gabaō. Sedulus lib. i.
Gabaon. Sol stetit ad Gabaō. Est vrb iudeꝝ. Gaguinus tñ pduxit, tu corripe;
Laodoc. ¶ Laodocus viri ppriū. Vale Flac. lib. i. Nitit hinc Talus fratrisq;
Laodoce. Laodocus vrget remo terga sui. Laodoce tñ mulieris nomē produ-
Pharaon. citur, correpta secunda in epistola eius ad Læandrū. ¶ Pharaon
rex ægypti variatur, sed doctior est a quo corripitur q; a quo pro-
ducitur, quod alios non animaduertisse vehementer miror. Ara-
tor lib. ij. Nec iam sua iura Pharaō ægyptusq; tenet. In eodē. Quem
vixerat ante Pharaon. Claudianus ad Iacobū magistrum equitū.
Phaon. Sic quicumq; ferox gelidum tranauerit Istrum, Mergatur, volucres-
ceu Pharaonis equi. ¶ Phaon iuuenis a Sappho poetide impati-
enter amatus, Martia. lib. x. Durus Sulpitiam Phaon amaret. Phal.
est. Ouidius in epistola Sapphus. Arua Phaon celebrat diuersa Ty-
phoidos Aetnæ. Ideo non imitabor. Heralimum dicentem Phaon
æquoreas Venerem tranuexeris vndas.
- Aonia.** ¶ Aonia pro hannonia Galliæ regione, corripitur a Petrarcha
Aonides. in epist. lib. i. dicente. Proxima puluereo strepit omnis Aonia cam-
po. at Aonia ab Aon aonis, vnde Aonides musæ producit. Oui-
dius. Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis.

A añ u pducit vt Amphiarus, Archelaus, quibus Ga Archelaus
 guinus corripuit. Nicolaus contra ineptulos quosdam. Nam eiusdem Nicolaus
 originis sunt cum Menelaus, Proteus, dicunt namque a laos. i. po
 pulus Ouid. in epist. Laodamiae. Bella gerant alij Proteus amet. ptesilaus.
 Idem alibi. Redde Parin nobis, Helenam Menelaus habebit. Gaguinus.
 Hic patrem illud dextram mentitus Esau. Iuuencus. Inde Capharnaum
 gradiens peruenit ad oras. Sedulius lib. iij. Iamque Capharnaum syna
 gogam intrauerat urbis. nomen est urbis iudaeae. Esau.
 Caphar
 naum.
 Danaus.
 Oenomaus

Exceptio.

¶ Danaus proprii viri. unde graeci dicitur Danaus Verg. li. ene. ij. Quicquid id
 est timeo Danaos & dona ferentes. Oenomaus Hippodamiae pater.
 Papi. lib. i. Theb. Illic mauortius axis Oenomai. ¶ Talus pro
 prium viri. vide a ante o. Laodocus.

Ea atque ce, ante vocalem.

Ante a pducitur vt calliopea, Deiopea, Penelo
 pea, Cytherea, & multa alia quae graece per ei diphthongon
 scribunt, aut per h quam in elonga plerumque vertimus. Vergi.
 Orphi Calliopea, lino formosus Appollo, dicimus etiam calliope
 Penelope &c. ¶ Agea via in nauis, teste Pompeio, sic dicta quia in eo Aegea.
 maxime quaeque res agi solebant. Lucilius. Multa foro ponens agea
 quae longa replet. Contra primitiui naturam producit primam, siue sit ab Agoge.
 ago latino, siue ab ago graeco. i. duco, unde est agoge quod primam Pareas.
 corripere in medijs A añ g probabo, contra plures. ¶ Pareas sine
 aspiratione, teste Oibono in illud Lucani lib. ix. Et contectus iter cau Oreas,
 da sulcare Pareas, serpentis nomen est. Oreas, adis, montis nymphe
 ab oros. i. mons. Verg. aenei. i. Hinc atque hinc glomerant Oreades,
 illa pharetram fert humero. Errauit in hoc, vt in multis, Petrarca di
 ces in. iij. Africam. Oreades, Faunisque leues, Satyrique frequentes Plau
 debant. Producit em cetaurea, panacea, althea, galathea, euplea &c.
 ¶ Ardea corripit vt trabea, contra indoctissimos quosdam aliter precipie
 tes, sunt enim latina. Verg. Gaor. i. Alta supra volat Ardea nubem no Ardea.
 men auis dicta quia ardua petat. Est etiam Italiae oppidum. Ouid. ij. Fast. Trabea.
 Cingitur interea Romanis Ardea signis. Iuue. Sat. viij. Ancilla na
 tus trabeam & diadema Quirini. Et fasces meruit regum.

Exceptiones tres.

¶ Prima acti in ea ab eius fere e corripitur. Oui. vi. Met. Artificem me
 dijs immitam Terea flammis. Nonnunquam tamen producat quod tamen in solis in Idomea
 uentis faciendum est. Verg. iij. ene. Idomeneam ducem defertaque littora Crete, nea.
 Idem ene. i. Ilionea petit dextra laeuaque Sereftum, haec variatio accidit to
 e iij

Ioannis Despauterij Niniuitæ

- ste Serulo, q̄ græca lingua quintuplex est, vtpote Aeolica, Ionica, Dorica, Attica, cōis. nec corripitur solū e ante a in actō nominis in eus, sed. etiā aū i & o et u in ceteris obliquis, quantū ego notare potui, vt Tydei tydeos tydeo tydeū. Ouid. in Ibin. Tantalides tu sis, tu
- Tereus.** Tereiq; puer. hic Tereus primā cor. Hora. i. car. ode. vi. Nec cursus duplices per mare vlyssēi. Et ode. xxiiij. Q̄ si thraicio blandius Orpheo. & sus sūt Asclepiadæi, ergo in noiatiuo etiā dicimus vlyssēus Achilleus. Sido. in propētico. Calcat Pirithoiq; Theseumq; Phal. est. Martia. Flet philomela nefas incesti Tereos, & quæ Mura puella fuit garrula fertur auis. Ouid. in Ibin. Strymonix matres Orpheon esse ratæ. ¶ Secunda. thea. i. dea corri. vt Dorothea, Leucothea. de clarabūtur in e anteus. tamē Galathea & Amalthea producunt, vt
- Aeneas.** Malo me Galathea petit &c. ¶ Tertia. Aeneas viri ppriū in Actis apostolicis corri. teste Valla in Mattheū. Aeneas vero viri troiant ppriū producitū. Vergil. Aeneas assum. hinc tamē æneades patronymicū masculini generis, inuenio semp corripī. Sunt autē æneas de Romani. Lucre. lib. pri. Acneadū genitrix hominū diuumq; voluptas Alma venus, Vergi. Quos contra æneade bello fecere prophanos. Sic alij omes. nec inficior tamē posse produci. Arator Æneas viri apostolici nomē produxit, sed in pluribus precipue pprijs hallucinari videtur, ideo amplector Vallæ sniam. ¶ Albu
- Albunea.** nea mōtis & fontis ppriū, hic ab aliquibus excipit non satis apte, si Seruio credimus, qui vult latinum esse, & nomē in albo recepisse Vergil. ænei. vij. Lucosq; subacta Consulit Albunea, nemorū quæ maxima sacro Fontesonat. ¶ Andreas licet Iuuenus & alij multi produxerint, vult Valla corripī in Mattheū. ¶ Artocrea & siquid simile sit. Persi. Oleum, artocreasq; popello Largior, anprohibes.
- Artocrea.** Antheas, Reate. is. oppidi nomen. ¶ Baleares populi Hispaniæ, fundæ iaciendæ peritissimi. a ballin. id est iacio correptionis gratia
- Baleares.** vno. l. extrito. vel a Balo Herculis comite ibi relicto, Siluius libro
- Bareas.** tertio. Feruida bella ferens Balearis & alite plumbo.
- Bractea.** ¶ Bareas viri proprium in. iij. Saty. Iuvena. Boreas ventus. Vergilius. Hic tantum boreæ, Bractea. Vergil. lib. vi. æneid. Illice sic leni crepitabat bractea vento. ¶ Broteas proprium viri. Oui. v. Memamor. Hinc gemini fratres Broteasq; & castibus Hammon.
- Broteas.** ¶ Carneades viri proprium. videbis in a ante d. Cleanthes. Persius. Fruge Cleanthæa &c. ¶ Cleadas viri proprium. Sil. lib. vij. Gens Cadini Cleadas, de vnico hic gens dī. Clearchus vt Cleanthes & q̄ q̄ d a cleos. i. gloria deriuatur. vtrunq; est phi ppriū, Choreæ variat licet græce per ei diph. scribat. Prop. li. ij. Protin? & nuda cho
- Carneades.**
- Cleantes.**
- Cleadas.**
- Clearchus.**
- Chorea.**

Verificatorie Liber II. XXIII.

reas imitabere fura, Vergi. vi. æne. Pars pedibus plaudunt choreas
& carmina dicunt. Ouid. viij. Meta. Immemores nostri festas duxe
re choreas. ¶ Cyaneæ videbis in i ante a Cochlea. ¶ Idea teste
Valla in acta apostolica, corripitur, licet Neotericoꝝ pleriq; pro
duxerint, quibus nimisq; libenter assentitur contra Vallam Cale
pinus, scribitur græce ΕΙΔΕΑ cum ei diphthōgo in prima syllaba, &
e tenui siue breui in secunda syllaba. ¶ Leander siue Leandrus vi
ri propriū, sunt qui dicant variari propter auctoritatem Philelphi
dicentis in. vi. hecatosticha decadis nonæ. Mox appula fores nec
enim celsisse Leandro Gaudeat &c. Verum quia Philelphus in pluri
bus a veterē institutis defecit, putamus hoc nomē tantū p̄duci. Oui.
ij. de arte. Sepe tua poteras Leandre carere puella, Tranabas animū
nosset vt illa tuum. Martia. Quū peteret dulces audax Leandrus a
mores. ¶ Learchus Inous filius. Sta. iij. Theb. Semianimē heu le
to referēs clamore Learchū. ¶ Lea siue leæna. Ouid. iij. Meta. Vt
lea sæua sitim multa compescuit vnda. Verg. Torua leæna. Ripum
sequitur. ¶ Malea. Laconia promontoriū variatur, licet græce per
ei diphthongon scribatur. Luca. li. vi. Et ratibus longæ flexū dona
re Maleæ. Idem lib. ix. Dorida tunc maleāq; & apertā tenaron vni
bris. Papi. theb. lib. Arripit extemplo Maleæ de valle resurgēs. No
tū iter ad Thebas. ¶ Meleager vel grus, viri propriū. Oui. viij. met.
q̄uis Meleagron haberet. ¶ Magalea oppidi nomē addunt non
nulli, mihi testimoniū non occurrit. ¶ Nealces viri propriū. Ver
gi. x. æne. Denicit Atroniū Salius, Salitūq; Nealces. siqd fiat a neos. i.
nouus corripia, vt Neapolis, Nearchus. ¶ Neera mulieris p̄priū
Verg. l̄pe Neerā Dū fouet. ¶ Nemea vel nemees. vrbs & sylua
Ver. Et vastū Nemeæ sub rupe leonē. Marti. Non Marathō taurū,
Nemees frōdosa leonē. Mataratius putauit variari p̄pter hoc dictū
Lucani. Nemei pectora monstri, sed fallitur, quia legendum est per
quattuor syllabas, Nemei pectora monstri, nam possessiū in çus
excedit primitiū saltem vna syllaba, vt acta actæus, Creta cretæus
sic Nemea nemeus. Ouid. ix. Meta. His elisa iacet moles Nemeça la
certis, aliquādo tñ syneresin patit. Sil. xiiij. Non frōdosis morguētia
cāpis Abstiniuit marte infido comitata Nemeçis. Itaq; sp̄ corripie
mus licet videatur p̄duci (nisi mēdosus sit liber) ap̄d Senecā in Her
cule Oetho. vbi hoc est anapesticū dimetrū, Iuga Spartes Nemeç
q; sonēt. puto legendū Nemeç & tetra syllabū, ne in primitiuo etiam
prima dicatur variari, quod nemo adhuc notauit. ¶ Oceanus
maris deus & ip̄m mar e, lectum est in neutro oceanum. Est etiam
viri proprium. Martia. Et quereris si te suscitāt Oceanus.

Idea.

Leander.

Learchus.

lea.

Leæna.

Malea.

Meleager

Nealces.

Nearca.

Nemea.

Nemeæ

- Oceanus. ¶ Platea variat licet græce scribat per ei diphthongon. Hora. lib. ij. epist. Plures sunt plateæ nihil vt meditâibus obstat. Catul. ad Aurelium. Non dico, a populo nihil veremur. Istos qui in platea modo huc modo illuc. In re ptereunt sua occupati. Phal. sunt. pductionis
- Platea. ¶ Plateæ. non occurrit mihi testimoniū aliud q̄ grāmaticoꝝ. significat autē viam latiorē & cætera. At plateæ oppidi Bœotiaꝝ propriū cum æ diphthongo scribitur testibus Tortellio & Guarino. & dicit sine singulari numero Plateæ. arum. vnde Plateænses populi. Papi. tertio. Theb. Vigiles arisse Plateas. Martia. lib. iij. Et ferro Platea suo sonantem. Phal. est nō de oppido Bœotiaꝝ. sed Celtiberiaꝝ loquitur. ideo sine diphthōgo scribat. ¶ Rhomphea licet græce per ei diphthongon scribatur. inuenitur corripit. Valerius Flaccus lib. vi. Aequaꝝ nec ferro breuior nec rhomphea ligno. Baptist. mant. Quam gerit aduersas feriat romphea cohortes. Est gladij species. ¶ Rhea Saturni vxor. Papi. Achil. pri. Sic sub matre Rhea. Pro matre Auētinū producit. Verg. vj. æne. Collis Auentini sylua quem Rhea sacerdos Furtiuū partu sub luminis edidit auras. ¶ Tegea vnde tegeus & tegeaticus. Papi. Non tegea. non ipsa deo vocat alite foelix
- Theano. ¶ Theano. us. vt Clio. us. mulieris propriū. Verg. x. en. Quē nocte Theano. In lucē genitori Amyco dedit
- Theanū. ¶ Theanū oppidi nomē in. i. epist. Horatij. Cras ferramēta Theanū Tolleꝝ fabri. ¶ Theatrū. amphitheatrū. Ver. Alta theatri & c. thear.
- Æe ante a
Æeacus. ¶ Æe ante a Æeacus Peleipater. Achillis auus. vñ Æeacides est Peleus. vel Achilles. vel Pyrrhus & c. Aëas ætis. Epiri fluiuius. ponit in i ante u sperchius. ¶ Aea insula iuxta Phasin fluiuiū nomen est dissyllabū ideo male dixit Gæorgius Valla Placentinus
- Æeas.
Aea. ¶ Aea pro insula habet æe ante æe qđ verū non est de primitiuo. sed bene de deriuatiuo æeus. vnde Circe dicit æea. Val. flaccus lib. sexto. Illinc iuratos in se trahit Aea Batarnas. Idem lib. qnto. Debitus æeis dux Thessalus appulit oris. ¶ Anapæa auis quædā. ¶ Astræa iustitia Astræi filia. ¶ Astipalæa vna cycladum. Aestypale. es. est in ea insula vrbs. ¶ Aulæa. orum. velamina picturis intexta. Horat. Si plausoris eges aulæa manentis & vsq; Sessuri & c. Alio nomine dicuntur peripetasmata & peristromata. ¶ Arthachæas propriū viri cum ch aspirato in tertia teste Tortellio. ¶ Cæa insula in mari
- Carthæa. ¶ Carthæa. Aegæo a Cæo gigāte dicta. testis est Tortellius. vidē cæ ante u Cæus. Camelæa herba teste Guarino. ¶ Carthæa vrbs. proprium.
- Cressæa. ¶ Cressæa regio Macedonia. ¶ Cyttaea vrbs nomen.
- Cyttaea. ¶ Dicæa vrbs nomen. ¶ Dicæarchus iustus princeps. diccos.

id est iustus, archos id est princeps, est philosophi nomen.

¶ Dicæarchia vrbs nomen. Quidam tamen scripserunt cum æ diphthōgo in penultima dicarchea. Sido. Namq; Dicarcheæ translatus puluis arenæ.

¶ Elæa vrbs Lucaniæ quæ etiam hela dicebatur, hinc patrium nomē elæas, atis, vt Arpinas, Aquinas, vt Zeno et Parmenides Eleates fuerunt. Erythraea insula.

¶ Galilæa iudææ regio, hinc galilæus, a. um, Gæa, id est terra, quæ etiam ge dicitur, vn desine diphthongo, georgica & geometra teste Guarino & Tortellio, quibus non credo, vt in æ ante o videbis.

¶ Hylæa cum y græco Scythiæ vrbs teste Tortellio. ¶ Iudæa, Luca. lib. ij. Cap. doces mea signa timent & dedita sacris Incerti iudæa dei. Omnibus inquit. Immo tu incertū deum colis insāne poeta. Nam iudæi vnum deū verum solumq; colebant.

¶ Lethæa mulieris propriū nomen. Papi. Theba. vij. Coriciūq; nemus propellentq; Lilæam.

¶ Mæander vel mæandrus Mæoniae fluius. Ouid. ix. Meta. Non secus ac liquidus phrygius Mæander in vndis. Est ita sinuosus flexibus, vt sepe credatur ad fontem reuerti, hinc obliquitates omnes mæandros veteres appellarunt. Cicero in Pisonem. Scio quos tu mæandros quæsiuisti. Est etiam pæturæ genus quod Festus neutro genere mæandriū declinat, a similitudine mæandri. Vergi. quam plurima circū Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit. Mæander etiam est iudææ mons.

¶ Margæa fons. Maræa & Melitæa vrbes. ¶ Neæ, id est fullo, nes, quia olim a veteribus græcis omnia fere opera e lana neæ dicebatur, hoc dicit Nestor. ¶ Nysæa vrbs nomen. ¶ Pæan Apollo & illius ac cuiusq; dei laus, Iuue. Parce precor Pæan, & tu depone sagittas. Verg. vi. Æne. Vescentes lætūq; choro Pæana canentes. Nec habet vt inepti docuerunt in genitiuo pæantis.

¶ Phæax Corcyrae populus, regio ipsa Phæacia est, hinc phæacus, a. um, & phæacius, a. um, Iuuena. Satyr. xv. Tam vacui capitis populum Phæaca putauit. Propert. lib. tertio. Nec mea phæacas æquant pomaria syluas. Petrarcha primam syllabā indocte corripuit, ecloga. x. Phyax cum y græco corripitur. Oui. iij. de ponto. Nec vincet Cyclops feruum feritate Phyacem.

¶ Petrea nymphæ nomen. Pergæa Diana a Perga oppido. ¶ Plateæ, vide e ante a. platea. ¶ Propylea id est vestibulum. ¶ Scææ, llij quædam portæ fuerunt.

Oe ante a. Alphesibœa propriū mulieris, ab alphi. i. inuenio, quasi bouē inueniēs. Eiusdem originis ex secunda parte bus, id est bos Alphesibœus, Melibœos, Melibœa etiam vrbs nomen.

Dicæa.

Dicæarchus.

Dicæarchia.

Elæa.

Galilæa.

Gæa.

Hylæa.

Iudæa.

Lethæa.

Lilæa.

Mæander.

Mæander.

Mæander.

Mæander.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Mæandri.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Eriboea. Eriboea propriū mulieris, vt Sthenobœa. ¶ Eubœa, vnde eubo-
 icus. a. um. ¶ Dianœa figura quedam, & mens siue intellectus.
 Eubœa. ¶ Hyrcœades cum y greco propriū viri. ¶ Homonœa propriū
 Stenobœa mulieris, interpretatur cōcordia, hoc videbis in o ante m. Addit Ne-
 Dianœ. stor quod p̄positum oportuit. Gonorrhœa cum vnico n et dupli-
 Hyrcœades cato rr, interpretatur semen fluens, nam gonos semē est, rhœe fluxus.
 Hōnœa. gonos etiam filius, vnde Antigonus, Chrylogonus. ¶ Oeagrus
 Gonor' pater Orphei, vnde œagrius. a. um, vt œagrius hemus.
 rhœa. ¶ Pœas, antis, pater Philoctete, nec desinit in an vt quidā falso do-
 Pœas. cuctunt. hinc Pœantius dicitur ipse Philoctetes. Ouidius, Pæne de-
 Phornœ. cem totis aluit Pœantius annis. ¶ Phoronœa, id est sapientia aut
 Phoro' prudentia. ¶ Phloœas propriū viri, vide o ante c. Ochus.
 nœa.

Phœas.
 Ae ante e. Ante e corripit vt nemees. Non est autem bo-
 num exemplū leæna quod dat Nebrissenis, quia habet e
 ante æ diphthongō, nec bonum exemplū est Cetion, in
 quo, peccauit alius quia producit e ante e, vt iam iam videbis.

Exceptio.

¶ Eetion Andromaches pater, qui apud Ciliciæ Thœbas impe-
 rauit, Ouid. iij. fast. Rhœtæq; capax Sigæaq; littora transit. Et Te-
 nedo veteres Cetionis opes. Idem. xij. Meta. Eetionæas impleui san-
 guine Thebas. Male quidā excipiūt, ææa & Nisææ, q̄a primū habet
 diphthongō, añ diphthongō, si sit deriuatiuū vt diximus, secundū
 habet æe diphthongon añ e. Vidi æetion impressum cū æe diphthon-
 go, sed vitiose (vt opinor) q̄a nec Tortellius, nec Nestor, nec Gua-
 rinus, nec Placētinus p̄cepit, & Calepinus in litera e ponit Eetion.

Ae antec.
 Aeeta. Ae ante e. Aeeta Colchorū rex, dicitur quoq; Aetes.
 æ pater fuit Medæ, vñ ip̄a etias appellat̄. Dicitio est Aeeta trissylla-
 ba, ut docet Geo. Valla, Medea Iasoni. Accipit hospitio iuuenes Ae-
 eta Pelasgos, sed q̄a gr̄eci interdū diphthongō añ vocalē corripit
 ideo (vt notauit diligētissimus gr̄amaticus Nicolaus Ferrettus) priā
 in Aeeta nōnunq̄ corripit, q̄d rarissime imitabimur. Hypsiphile Ia-
 soni. Nō hæc Aesonides sed filia Phasis Actæ Aurea Phryxæ ter-
 ga reuulsit ouis. Multi (inter q̄s est Volscus epistolarū Ouidianarū
 enarrator) legūt per o Oete, sed male, vt ait Ferrettus. Ego aut̄ longe
 aliter sentio, legendū scilicet eē phasias patronomyctū a Phasis, pro
 Medea, & æetæ, dissyllabū, non per suam naturā sed per synæresin,
 sic. Filia Phasias et̄, nam hæc synæresin idem nomen alibi patit̄, vt
 apud eundem vij. Meta. Dissimilem q; animū subiit pater æeta reli-

Verificatorig Liber II. XXVI.

ctus. Vergili, aut alius, in obitu Meccenatis. Viscera disiecti mutauit
arietis agni. Aetias & succis omne perita suis. Aliter Ouidius. vij.
Meta. Concipit interea validos Aetias ignes. sic in Valerio flacco,
aeta. aetis. idis & aetius. a. um, vbi autem synæresis est, puto dictio
nes integre scribēdas vti alucus, aluearia, aureus &c. ¶ Nisæe cum Nisæe.
i in prima vel Nisæe cū e in prima syllaba teste Nestore gō Nisæes
nymphae nomē. Verg. Nisæe Spioq; Thaliaq; Cymodoceq;

Ante i produciur, vt Deiopea, Deiphobe, Deis E ante i.
e phobus, Deidamia, Deianira, Theia, Cybeleius, Phoebe Possessi
us, Priameius, Perseius & similia possessiua, vbi diphthō uai eius.
gus soluitur, vt in elegeia, calliopeia. testimonia plurima citat Ne
stor, quæ vt inuentu facillima, omitto paucis contentus, ad alia que
ille non dixit properans. Aufonius in epigrāmat. Vincas Cuma
nam tu quoq; Deiphoben. Propert. libro quarto. Territa vicinas
Theia clamat aquas. Lucañ. In medijs Echineis aquis. Vergil. ij. Ge
org. Quid memorādum æque baccheia dona tulerunt. & ij. aenei.
O felix vna ante alias priameia virgo. Persius in præfatione. Can
tare credas Pegaseium melos. Scazon est. Ouidi. ix. Meta. Neq; ad
huc Steneleius iras soluerat Eurystheus. & lib. x. Hanc simul & legē
rhodopeius accipit Orpheus. lb. Cybeleius Atys. Ibidē Megareius
heros. Ibidem, Cynereius heros. Talia facile plurima inuenies.

Exceptio.

¶ Aeneis variatur. Papi. in fine. xij. Thebai. Viue precor, nec tu Aeneis.
diuinam aeneida tenta. Ouidi. in secundo trist. Et tamen ille turæ fœ
lix aeneidos auctor, Contulit in Tyrios arma virumq; thoros. I
dem in tertio de Ponto. Aeneidos vatigrande tulisset opus. & in se
cundo Tristium. Sumpserit aeneidem, genitrix vbi prima requiret.
Aeneadū genitrix vnde sit alma Venus. ¶ Nereis variatur, nec po Nereis.
terit quisq; ad synæresin recurrere vt forsitan in gneis & aeneades fa
ceret. Ouid. xi. Met. Sed memor admissi Nereida colligit orbā & li
xij. Discedunt placidisq; natant Nereides vndis. Papinia. ix. Theb.
Qualiter Isthmiaco nondū Nereida portu Leucothoen planxisse
serunt sed satis de pductione, in qua nemo dubitauit. Verg. v. aenei.
Nereidum phoreiq; chorus. Papini. ix. Theb. Nereidum miserata
choros. sic idem alibi sæpe Silli. lib. iij. Eluit omnis ab antris Nerei
dū chorus & sueto certamine nandi Candida perspicuo cōuertunt
brachia ponto. Sido in burgo Nereidū chorus alme doce, vocati
uus est chorus. Claudia in præfatione. ij. libri. contra Eutropium.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Sed vereor teneant ne te Tritones in alto Lasciuas doctum fallere Nereidas. Ouid. lib. pri. Meta. Nereides syluasq; tenent delphines & altis. Incurfant ramis. Idem lib. xi. Nereis ingreditur consueta cubilia fluctu. & h. xiiij. Metamor. Nerei te vereor tua fulmine sciuor ira est. hæc eo diligentius collegi, vt manifesto confutarem quorundam opinionem, dicentium Martialem nereis præter aliorum morem, corripuisse in epigramate. xxvij. Lusit nereidum docit chorus Aequore toto.

Neippe. ¶ Neippe. es, mulieris nomen. Valerius flaccus lib. vi. In labentis equi tendentem frena Neippen. ¶ Pyreicus pictoris nomen. videi ante r.

Bārcei. ¶ Ae añ i. Barcei ppfi no, vt Sabcei, Derusei, Dersei, Char dæi, Chidnæi, Mispæi, Thamanæi. quæ singulariter in æus desinunt, licet quædam singulariter raro inueniantur, sic Rhipæi, videbis hæc

Oe ante i. in Tortellio. ¶ Cæyx cum y græco, Halcyones maritus Onoma. Oe añ i. Onomatopœia, i. nois fictio, vt balo, mugio, topœia. hinnie. ab onoma. atos. id est nomen & pœeo. id est fingo. pœia si E ante o. ctio. Prosopopœia. i. personæ fictio. Prosopon personam dicimus.

Ante o corripitur. male itaq; dicit in libro Marcabeorum Petrus Riga. Quem iam Cleopatæ læserat intus amor.

Exceptio.

Deois. Deois. idis, nymphæ nomē. Ausonius ad Theonē. Virgineas inter choreas Deoida raptā Sustulit emerfus stygijs fornacibus horchus. Ouid. vi. Met. Aureus vt Danaen Alopida luserit ignis, Mnemorus

Eos eous. synepastor, variusq; Deoida serpens. Ergo rectius corripit. ¶ Eos. i. heos heous, aurora, vñ eous pductis prima & secunda. i. oriens siue orientalis, græce scribit per hquam lram in e longā vertimus, dicimusq; adiectiue eous. a. um. Atheos cum aspiratiōe est lux & oriēs. hinc hesperus & heous, i. orientalis. vtrūq; est apud Proper. lib. ij. Siue illā hesperijs, siue illam ostendet heois, Vret et eous, vret & hesperios. hinc liquet hæc non significatione differre sed quantitate. ¶ Ethneon oppidi nomen, vidi hic a quibusdam exceptum.

Ethneon. ¶ Gedeon vnus iudicum Israel variatur. Sidonius in eucharistico. Inficiensq; dehinc non tacto vellere terram Firmasti Gedeon a tubis inferte canoris. Baptista mātuanus in secundo Marianæ. Velleratq; & siccos magni Gedeonis imbres. nequirēt hi duo magis aduersari. verum quum videam vtrumq; sapicule in proprijs præsertim, a veteribus desicere & inter christianos, vterq; magnus est neutrum refellendum putauit.

Verificatorie Liber II. XXVII.

¶ Lageos vitis genus, & herba quedā leporaria, a lagos. id est lepus.
 Verg. in. ij. Gæor. Et passo psythia vtilior, tenuisq; Lageos.
 Ae ante o. Aetion viri propriū, Ouid. lib. Metamor. Ae ante o.
 Ac velut absentē certatim Actæona clamant: Petrarca vti in plu-
 rimis, & hic errauit, dicens in lib. tertio epist. Aut indignantē Actæ-
 oni spectare Dianā. ¶ Aegæon gigas qui etiā Briareus, per trissyl-
 labū dicit. Sta. Audierat duos laxantē Aegæona nexu, Oui. Meta. Aegæon.
 ij. Aegæona suis immania terga lacertis. ¶ Alcmaeon phi nomen Alcmaeo.
 ¶ Aeolus ventorū rex. ¶ Aeola illius filia. ¶ Aelia regio. ¶ Ae Aeolus.
 olia insulæ. Verg. Aeliā venit & c. Aeole namq; tibi & c. ¶ Aeon Aelia.
 græcū nos quū dicimus. ¶ Arços vel arçus, cætauri nom in. xij. Met. Aeon.
 ¶ Gæoni. Nilus. ¶ Gæorgius nomē viri propriū quod neoteri Aræus.
 corū quidā variauerūt, q̄ recte, ipi viderint, Ego producendū tan-
 tū modo censeo. interpretat colonus, a gæa vel ge. i. terra & ergon. i. Gæon.
 opus. eandem habent deriuatiōnē Gæorgi. populi quidā, gæorgica Gæorgius.
 quæ ad agricultū pertinent. Gæorgia terræ opus. seu cultus. ¶ Gæ Gæorgica.
 o mantia ex terra diuinatio. ¶ Gæo metria scientia de terræ men- Gæorgia.
 suris Geometra vel gæo metres, terræ mensor. Gæographus qui de Gæome-
 terræ ambitu scribit, vt Dionysius & Strabo. Tonellius & Guarin⁹ tria.
 volunt omnia hæc diphthongari, præter georgica & geometres, geometra
 quia id secundū nomen videtur corripī in ij. Saty. Iuuenæ. Gram-
 maticus, rhetor, geometres, pictor, Aliptes. horum opinionem refellit
 Nestor, quia hæc apud græcos sine dubio per æ diphthongo scri-
 buntur, ergo etiam apud nos, quocirca in Iuuenale non debet le-
 gi geometres sed Geometra, productis prima & secunda, correptis
 vero tertia & quarta. Gæorg. Valla placen. lib. xxx viij. cap. xi. dicit
 apud Iuuenæ. gæometres legi per synæresin, id quod apud Ouidiū
 fieri in ceta docuimus. itaq; cum æ diphthongo scribit gæo metres
 contra Tortellium, nec tamen secundam dicit produci contra Ne-
 storem. sic defendo Ausonium. Ad Ursulum grammaticum, Vel
 quot iuncturas gæo metrica forma fauorum. hæc synæresis parci-
 sine admittenda est. ¶ Sidonium in valde multis errasse compe-
 riet, quisquis opus nostrū diligenter perlegerit, veluti etiam in hoc
 nomine gæo metra in libro quarto epistolarum. Tractator gæo-
 metra musicusq; Phal. est, vt apud eundem in laudibus Narbonis.
 Non huic quum gæo metricas ad artes.
 ¶ Meotis. idis. palus Seythica, cuius pisces Meotides vel meotici di-
 cunt. Iuue Sat. xv. Tale qd excusat. Meotide sæuora a Aegyptus,
 fiscalij omes præter Ouidiū semel tantū in. ij. li. Trist. Longior anti-

Meotis.

Ioannis Despatiterij Niniuitæ.

Mæon.
Mæonia.
Mæonides
Phæocōes
Palæolo-
gus. Pæon
Pæonia.

quis visa meotis hyems, vbi diphthongo licenter corripit teste Nestore. Id nos raro faciamus, nec ad huius exemplū alia corripiamus. Forsitan Ouidio fuit alia causa corripendi q̄ Nestor ait. ¶ Mæon propriū viri. ¶ Mæonia regio. Mæonides vel mæonius. i. Homerus. Persius Saty. vi. Mæonides q̄ntus pauone ex Pythagoræo. ¶ Phæocomes proprium centauri apud Ouidium. lib. xij. Meta. a phæan quod fuscum sicut quasi fuscā habens barbami. ¶ Palæologus apud Philephū in prima decimæ, viri nomē. ¶ Pæon medicus & pes metricus. ¶ Pæonia herba & regio. Pæones populi cum æ diphthongo scribuntur, testibus Tortellio, Guarino, Nestore, licet nonnulli voluerint per æ scribi Pæon & c.

Oe ante
Bœotia.

Oe añ o. Bœotia regio, a Bœoto Neptuni filio appellata, auctore Nicocrate, vel boue Cadmi duce, vt ait Oui. lib. in. Met. Mœna faccondas Bœotiaq̄ illa vocato. Inepte igitur dixit Philchphus in. vij. quartæ. Temne finēs quantū sus ore Bœotia gessit. scribitur rectissime cum æ diphthongo in prima syllaba, licet vulgus Boetia scribat, & Nestor dicat æ habere in secunda syllaba, & Georgius Valla dicat transpositis syllabis Bœotia dici, vt ceyx dicimus, græci vero cyæx testes mihi sunt doctissimi viri, Hermolaus Barbarus, Angelus Policianus, qui se ita inuenisse in vetustissimis codicibus scribit sic Raphael Regius et Calepinus cum multis alijs.

Bœorix.

¶ Bœorix Cimbrorū. id est flamingorū rex a Mario debellatus, non sine plurimo romano & sanguine. ¶ Homœosis, homœo te leutorus, homœopton, homœoptoptō noīa figurarū. ¶ Homœomeria. i. similitudo partū de hoc dicā alibi. ¶ Oeos Attice pp̄s.

Oeos.
Eante u.
Alpheus.

Ante u producitur, vt spondeus pes metricus. Maleus pp̄riū viri. ut Alpheus pp̄riū fluij. ab Alphi. i. ipetigo siue vitiligo, q̄a ei⁹ aqua d̄r maculas tollit. Oui. v. Met. Quo pperas Arethusa suis alpheus ab vndis & c. Est etiā viri pp̄riū, & tum scribitur cum æ diphthōgo vt quidā volūt, Baptista mantuanus. Quattuor alphæo ludam Simona Iacobum.

Exceptio.

Creusa.
dorothe⁹

¶ Creusa Aeneæ vxor. Verg. subiit deserta Creusa. fuit Ascanij mater. ¶ Culeus coleus. ¶ Dorotheus viri propriū, a doron. id est donū & theos. id est deus, sic Dorothea. & transpositis partibus alia propria. Theodorus, Theodora. sic Timotheus & Theotimus sic Entheus. i. deo plen⁹, sic alia a Theos. i. deus, vt Leucothea, quasi alba dea, leucos albus est. hæc omnia inquā corripit̄ur, contra indoctorum abusum. Sta. i. Syl. Enthea lauro est, finis versus. Mātua

Verificatorie Liber II. XXVIII.

nus de præfidentia oratoris & poetæ. Habet enthea pectora vates. idem in agone diuæ Margaritæ, Dorotheū, Theodorā, Agapen, quū milia nuper &c. Iuue. Latorū pueros artem scindēs Theodorū. Marti. lib. v. Miraris Theodore magna causa est. phal. est. Fortunatus. Et cum Timotheo viuere cura meo. Catulus vetus poeta, cuius opera non extant, is apud Gelliū ait. Aufugit mi animus credo, vt solet ad Theotimū. Ouid. iij. Meta. Leucotheaq; deū cum matre Palæmona dixit. sic Dositheus & alia multa. ¶ Euneus propriū viri, & siquid a neos. i. nouus deriuaret. ¶ Euganeus. a. um. ab Euganeis mōtib. Iuue. Euganea quantūuis mollior agna. Sic mltā alia possessiua, vt herculeus, caucaseus, tartareus, tenareus, cōcheus. ¶ Matteū cibus qdam. vnde matteolicus. i. gulosus. sed Merula legit cum y græco matyū. vide Martiale si vis hanc rem plene intelligere. ¶ Orpheus trissyllabū pro Orpheus dissyllabo. Verg. in Cūlice tantū non Orpheus Hebrū Restantē tenuit ripis syluasq; canendo. sic Androgeus. ¶ Zebedeus variatur. Iuuecus. Illi Zebedeum genitorē in puppe relinquūt. Bapt. mantuanus. Tertia de natis tibi Zebedee duobus Edidit.

Ae ante u habet regulā generalē. Omne ferme deriuatiuū in æus a græca dictione, per æ diphthongon scribit. vt ex Prisciano collegimus, & ex frequēti poetarū lectione animaduertimus vta Timo. id est honoro, æstimo, iudico, timæus proprium viri. a ptolæmo. id est pugno. Ptolemæus propriū viri. Attici sine ptolemo dicunt. ab acta. id est litus Actæus, ab Achaia, achæus, id est græcus. alij dicūt Achæum fuisse Xuthi filium. vnde dicta est Achaia. Achæi etiam dicuntur achæici & achij. Actæus. id est littoralis, etiam est viri propriū. ¶ Agoras id est forū, hinc agoræus. id est nundinarius. Creta regio, Cretæus. Ida Idæus. Mitylene mitylenæus Thyfethysbeus. ¶ Cyrenæ cyrenæus. Phœbe & Phœbus phœbeus. Plurimū fiūt eiusmodi possessiua a noibus græcis in a vel in e, nec solū tñ ab his adeo ut nullā hic videā certā regulā, nam y sibus obtēperasse poetas ex eo manifestū est, q; nunc in æus per æ diphthongō, nunc in ius penultima correpta, in plurimis fecisse cōperuntur, vt a Mausolus mausolæus, vnde Mausolū sepulchrū. Iulus iulæus. Phryx phryxæus. Cleāthes cleanthæus. Orpheus orphæus. Pythagoras pythagoræus. Amyntas amyntæus. Atlas atlantæus. Cadmus cadmæus. Silius in pri. Gens cadmæa super regno certamina mouit. Ibidem, Pygmalionæis quondam per cæcula terris. A pygmalion. Contra ab Agamēnon, fit penultima breui agamemnonius, vt ibidem. Ante agamemnoniam gratissima regna.

Entheus.
dorothe^s
theodor^s
timothe^s.

Euneus.
Eugane^s.

Mattcolicus.
Matteū.
Orpheus

Zebede^s.
Ae ante u
possessiua
in æus &
in ius.

Acheus.
Achaia.
Actæus.
Agoras.

Mausoleus.
um.

Mycenen. A Rhœtus rhœtæus a Lagus lagæus. a Laomedon laomedonæus. & si opus fuerit laomedonius. ab Elisa elisæus. A Pelops pelopæus. a Dionysius dionysæus. a Thoas thoatæus. a Gigas gigantæus. a Polydamas polydamatæus. a Polycletus policletæus. a Phlegeton phlegetonæus. sic alia innumera in Vergilio. Ouidio. Silio. & alijs notati. A Cyclops cyclopius penultima breui. Ab Elis elæus. A Maurus maurusius. Ab Acheron acherontæus & acherusius. A Dædalus dædalus penultima breui. vel dædalæus per diphthongon. Horatius. Iule cæratu opo dædalæa. Sapphicū est. Idem Ode vii. lib. secundi. iam dædalæo ocyor Icaro. versus est alcaicus dactylicus. Sil. lib. xiii. Dædaliam reptens pænā qui fraude nefanda. Ausonius. Dædalig pudet hanc latebras subijisse iuuencæ. Proper. lib. ij. Nec sit incolumē Minois Thesea vidit Dædalium lino quū duce rexit iter Colu. li. xi. Nec tibi dædalæ queratur munera dextræ. dicimus quoque dædalus. a. um. Lucretius in pri. Tibi suavis dædala tellus Submittit flores. sic tam in latinis quæ in græcis varia fiunt possessiua. ut a fagus faginus & fagineus. a populus populnus & populeus. A quercus quernus & querneus. quare non damnarē qui vtrūque dixerit ficulnus & ficulneus. Verg. Et nobis idem Alcimedon duo pocula fecit Fagina & c. Ouid. Fast. Bis sua faginea tempora fronde tegit. Claudianus. Populeo suspirat populus ictu. sic cæruleus & cæruleus. A cōcha concheus. Vergi. in Culice. Conchea bacca maris. Item a romulus romuleus & romulus. a. um. Verg. pri. æne. Nec Romula quondam. Vllō se tantū tellus iactabit alumno. A Phaeton phaetontius & phaetonæus. Sil. lib. Nunquā phaetontius amnis Sanguinea pontum turbasset decolor vnda. et lib. x. Obuersam spectās ora ad phaetontia prolem. Sta. Theb. pri. Et phaetontea mundū squalere fauilla. Idem in tertio dicit. Inacha testā. quū frequentius legamus inachus. a. um. A Dodona dodonæus. a. um. & dodonius. Verg. li. tertio ænei. Ingens argentū dodonæosque lebetas. Claudianus in pri. de raptu Proserpinæ. Vnde datæ fruges populis & glande relicta. Cesserit inuētis dodonia quercus aristis. A Perseus perseus & perseus. sic multa alia formantur. nam a Bacchus baccheus. baccheus & bacchicus dicitur. A Typhoeus typhoeus & typhoius. Verg. i. ænei. Nate patris summi qui tela typhoia temnis. ab Epicurus epicureus & epicurius. Ouid. in priapæis. Ut credas epicurius citati. Phal. est. Sido in epital. Polemij. Ast epicuræos eliminat vndique virtus. ¶ A Nero neroneus & neronianus. Papi. i. syl. (fas sit cōponere magnis parua) neronæa nec qui modo lotus in vnda. Hac iterum sudare neget. ¶ A Maro quod Vergilij nomē est. maronæus & maronianus.

Verficatorie Liber II. XXIX.

Idē in quarto syl. Tenues ignauo pollice chordas. Pulso, maronei
 q; sedens in margine templi. Sumo animū & magni tumulis accā
 to magistri. i. (vt Domitius ait) ad tumulū Vergilij qui erat in Nea
 politano & possidebat a Sillio poeta. Idem in secundo syl. Ante an
 nos culicis marōiani. Phal. est. Pegaseus & pegaseius a Pegafus. Ca
 tul. Ne si pegaseo ferar volatu. Phal. est. Prop. li. ij. Non si pegaseo
 verter? in aera dorso. Nec tibi si Persei mouerit ala pedes. Seneca in
 Necuba. Aetas pegaseo corripit gradu. Asclep. est. Persius. Cātare
 credas pegaseū melos. Scazon est. Claudi. iij. de raptu Proserpinæ.
 Quæ talia viuo AUSA tonāte manus rupit ne typhoia ceruix Inari
 men. ¶ A Boreas boræus. a. um. Oui. in quarto Trist. Vita procul
 patria peragēda sub axe borço est. Ab Arethusa arethusius. A Gor
 tyna gortynius penultima breui in Sillio legi. A Meleager meleagre
 us. ab Euander euandrius. Equibus facile intelligimus nullā hic
 regulam, sed solam poetar; obseruationē. Item a Cyllenæ cylleni
 & cyllenæus. Marcus Manilius lib. i. Tu princeps auctorq; sacri cyl
 lenie tanti. Rufus in arato. Consurgēte freto cedit lyra cyllenæa:
 ¶ A Parnassus parnassius & pnassus. Idē in Arato. O mihi nota
 adyti iam numina parnassci. spōdaicus est vt pcedens. Oui. v. Met.
 Tempa tenebamus parnassia vidit euntes. Item Hercules facit her
 culeus vel herculi⁹ penultima correpta. vt Caucasus caucaseus. Ba
 tra bactreus. Ixion ixioneus &c. Heracles vero heraclæus cum æ
 diphthongo, quod idem est. cum herculeus. Iuue. Saty. i. Hæc ego
 non agite sed quid magis heraclæas. Aut diomedæas. hic Mancinel
 lus ait, herculæus quia Hercules latinū est. Heraclæus quia heracles
 græcum. hanc rationē Mancinelli esse admodū frigidā, ex dictis sa
 tis liquere putamus. Nunc pauca ordie alphabetario subiiciamus.
 ¶ Alceus viri propriū, vt quæ sequunt. Alphæus. Antæus. Ari
 stæus. Ancæus, Ariæus, Astræus. sic astræa, Aridæus, Aræus, Atthe
 us, Asæus, Annæus quorundā cognomē vt Annæus Seneca. Mar
 tia. lib. viij. Annæi faceret manus sereni. Pha est. sic Terētianus, An
 næus Seneca & Pomponius antefecūdus. Inuenimus Annius pro
 prium viri penultima breui. Marti. lib. vij. Promensis habet Annii
 us magistros. Phal. est. ¶ Bagæus, bæus, Barptolemæus, propria
 virorū. ¶ Ceræū oppidi nomē. Cnæus viri nomē. ¶ Daridæus
 propriū viri. Cætera iam nota sunt. a dicte dictæus. a dirce dircaus
 Dicæus. i. iustus. ¶ Emæus propria viri. Ennosigeus. i. Neptunus,
 quia terrā concutit. enno cōcutio; gæan, terrā. ¶ Hebæus propriū
 viri. ¶ Hebræus. i. iudæus. Hyleus cētauri nomē. Histigus viri pro
 priū. Histigæ oppidū. Hymengus nuptiar; deus, Hemerithæus febris

Marōcus,
 Maronia
 nus,
 Pegaseus,
 Pegafcius
 Typhoi⁹
 Boræus.
 Cyllenius
 Cyllene⁹
 parnass⁹
 pnassius.
 Hercula⁹
 Heraclæ⁹
 Annæus,
 Annius.

f

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

species. ¶ Idæus propriū & appellatiuū Iudæus, Isæus viri & flu-
uij nomen, Idumæus quia ab Idume. ¶ Lilybæum vrbs & pro-
montoriū. ¶ Lyceus mons, ledæus quia a Leda. ¶ Lyæus & le-
næus, id est Bacchus, a lenon, id est lacu, teste Seruio contra Dona-
tum, qui a mentē leniēdo deductū voluit, siquidem (vt Seruius ait)
græcum est, iam nomen græcū non recipit latinam etymologiam:
¶ Maccabæus cum duplici cc & æ diphthongo nomen barbarū,
quo vocati sunt illi viri fortissimi, apud sacras literas no-
minatissimi, hoc docet Calepinus. ¶ Manichæus hæretici nomē. Mattheus
duplici t apostoli nomē. Sedul. lib. i. Hoc Mattheus agens hominē
generalit̄ implet. In hoc errauit Riga, vt videbis i a ante t. Mausole-
um dictū est. ¶ Musæus poeta insignis. Menechæus cum ch aspi-
rato viri propriū, cuius Cicero meminit teste Tortellio. ¶ Naza-
ræus quia deriuatiuū nazara. ¶ Nisæus locus inter Medos vbi eg-
nascunt pulcherrimi ¶ Nabathæus a Naph. vñ regna nabathea.
¶ Pangæus in singulari masculinū, in plurali pangæa, orū, neutrū
teste Nestore. ¶ Papæus, id est Iuppiter apud Scythas. ¶ Padæus
Phranæus & multa possessiua, vt pheræus phœbæus. ¶ Piræus
cum i latino pprium viri. ¶ Pæus cum y græco portus atheni-
ensis. Pharissæus. ¶ Plebæus a plebs & plura satis ex dictis nota.
¶ Pylæus pprium viri. ¶ Pygmæus nanus. ¶ Philippæus
a philippus, cuius rei testimoniū in his libris occurret. ¶ Saducæus.
¶ Scarabæus. ¶ Spæleū. Sigeū hæc fere post patebunt. ¶ Telo-
næus Tortellius in masculino genere ponit, alij vō in neutro. Te-
lonæum est autem vectigal & publicanorū mensa, A telos, i. tribu-
tum & vectigal. Trophæum & quæ iam patent thymbreus, Time-
us, trochæus. Item quod viri proprium est Tyrthæus.

Oe ante u, Alpheisbœus, Melibœus, Eubœus, & quæ
cumq; a bus, i. bos deriuationem habent quia græce scribuntur per
oi diphthongum. ¶ Cœus gigas cum œ diphthongo, testibus
Tortellio, Guarino, Georgio Valla, sic Cœa insula. Tortellius dicit
etiā scribi æ diphthongo. Nestor negat oino vallā habere diph-
thongon. Oui. met. vi. Quoq; modo audetis genitā titanida Cœo
Latonā præferre mihi. Idē in epist. Cingit Aegæo nomie Cœa mari.

I ante a,
Niæthus.

I ante vocaleis, Et primum ante a.

Ante a corripitur, vt Niæthus fluuij proprium
cū i latino teste Tortellio sequēte æ diphthongo. Sūt tamē
qui neæthus cum e in prima syllaba scribant, & intelligen-

ur omnes regulæ tam de y tenui quod græcū dicunt q̄ de i latino vt Media.
 Hyades, Media pro regione, & quæcūq; apud græcos scribuntur per
 iota. id est i correptū, inter quæ sunt omnia virorum propria in ias
 ex hebreis sumpta teste doctissimo grāmatico Aelio Antonio Ne Noia he
 bræ in ias
 briffensi, cui vtiq; credo. Ausonius ad omnipotentē deum. Helias
 & solido cum corpore, præuius Enoch. hunc recte imitatus est diui
 Helias.
 nus poeta Bapt. Mantuanus, vt, Helias ardenti cœlum petiisse vo
 latu. Sic Faustus quoq; elegantissimus elegiarū scriptor, ad Lauren
 tium Carmelitā. Quibus Aelias olim Raptus ab ardētī solido cum
 corpore curru Indumenta dedit. Iuuenus. Zacharias vicibus cui
 templū cura tueri. Idem, Hic ab Arimathia nomē gestabat Ioseph.
 Idem corripuit Hieremias, vt Mātuanus Ezechias, sed Iuuenus pro
 duxit Helias, vt Mantuanus in bucolicis, quæ illi adhuc adulescenz
 tulo effluerāt, vt scribit. Huiusmodi nomina in ias Alexāder qu
 venerabili Beda dixit produci. Nec mirū quia hi non ex græcorū
 scriptura, non ex veterū poetarū scriptis, sed ex Prudentio, Sedulio
 Petro Riga, & ex aliorum poetarū Christianorū libris grāmaticā
 suam confirmauerūt, qui sæpe errauerūt, vt patebit perlegenti hos
 libros. Arator produxit Matthias, Ananias, Helias. Sidonius Apo
 linaris in eucharistico Helias produxit, Zacharias corripuit, Pru
 dentius, Gohas & similia produxit. Nos hæc omnia corripimus
 quia per iota scribuntur, vt theologia, monarchia, symphonia, eu
 phonia, orthographia, melodia, vt comœdia, gigantomachia, A
 stromonia, geometria, symmetria, Agonia, Athanasia, ablepsia,
 Anastasia, Categoria, chirurgia, dysenteria, dysuria, Mania, melan
 cholia, euphemia, phantasia, eucharistia, vt charistia, quod tamen
 Valla dixit produci, vsia, sophia, philosophia contra Priscianum
 in accenubus sunt tamē qui illum librū negent esse Prisciani, vbi etiā
 Vrania male dicitur produci. Mancinellus in figuris fatetur se non
 obseruasse quantitates, quia non potuit semp vt pueri carmē discer
 rent, id tamē veteres fecisse non comperio. Nos itaq; contra vul
 gi abusum hæc omnia corripimus, & quæcūq; eiusdem sunt deri
 uationis, & quæcumq; non excipiemus, nisi contrariū veterum au
 thoritate probetur, nam ijs libenter cedimus, vt qui talia excepisse
 mus si animaduertissemus. Nunc de nonnullis testimonia veterum
 afferam, nam de omnibus nec volo, nec si velim possum, quia nō
 omnia ingressa sunt poetarum libros. Lucret. lib. iij. Harmoniam
 grai quam dicunt q̄ faciat nos Viuere cū sensu. Sic homilia. id est
 Harmōia
 Homilia.
 sermocinatio, quod teste Nestore, cum i latino scribit in vtraq; syl
 laba. Martia. lib. vi. Hic pius antistes sophiæ sua dona ministrat. Idē

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

lib. i. Quū ubi sit sopher par fama & cura deorū. Verg. in Ciri. Florēt
 tis viridis sopher complectitur vmbra. Ibidem. Aeternū sopher
 coniuētū carmine nomen. Aufoni. de ternario numero. Tres so-
 phier partes tria punica bella trimestres. Annoꝝ coelicꝝ vices. A fra-
 nius apud Gelli. lib. xij. cap. viij. Vfus me genuit, mater peperit me
 moria, Sopheriam vocant me graj, vos sapientia. duo sunt iambici
 Sopheriam Anapæstus primus pes secundi versus. Valeat igitur Pe-
 trus Riga, multorum errorū pater, dicens in genesi. Construit eccle-
 siam vera sopher patris, cum hoc errauerunt Alexander & Petrar-
 cha, cum multis alijs. Petrarcha quidem dicens li. ij. epist. ad conui-
 ciatorem. Nacta sopher, versus finis est. Alexander. Christus vera
 sopher & c. Nicolaus Ferretus dicit apud graecos sopheria produci, li-
 cet Martialis corripit apud latinos, & Phocildes apud graecos. Ve-
 ro ego Feretto minime credo, nisi adducat aliquos poetas fide di-
 gnos, qui hoc nomen prodixerunt, quū etiam graece per iota scri-
 batur, vt rectissime Nebrissensis docuit. Ita corripitur philosophia
 vt in hoc iambico trimetro. Hōspes resiste & philosophiā Dorfen
 ni lege. Seneca dicit hunc versum in sculptū fuisse Dorfenni poetae
 comici monumento, vt refert Petrus Crinitus lib. pri. de poetis lati-
 nis cap. xij. Ouid. pri. Fast. Et prius antiquus dicebat agonia sermo.
 Idem secun. Fasto. Proxima cognati dixerē charistia chari. sic gala-
 ctia. phlebotomia a phlebs aut phleps. id est vena & tomo incido.
 Abit ergo vt cum Prisciano vel Macinello dicamus barbarismū
 esse, si quis penultima breui philosophia dixerit aut Vrania, vnus
 nouem musarū nomen, quæ vranie sepius appellatur, nam quod
 ex Vergilio in opusculis assertur, admodū debile est, quū ibi etiam
 secūda contra omniū poetarū vsum producat, & contra primi-
 tiui naturā. Vrania poli motus scrutatur, & astra. Emendandus est
 hic locus librariorū incuria olim deprauatus, sic inquā restituendus
 est. Vranieq; poli motus scrutatur & astra. Aut. Vranie coeli motus
 scrutat & astra. Aut, Coelosi vranie motus scrutatur & astra. Id pa-
 tet ex plurimis poetis. Claudian⁹ de consolati Theodosij, Vranie
 redimita comas. Oui. v. Fast. Excipit Vranie fecere silētia cuncte. Idē
 v. Met. Excipit Vranie quecūq; est causa videndi. Papi. viij. Theb.
 Ipa diu inspectis lethū prædixerat astris Vranie, cupit ille tamē pu-
 gnaq; virosq; Vranie est etiā Helena stella nautis suo incēdio mor-
 tifera, vt docet Lactantius. Bap. Mantuanus in lib. iij. de cala. Vranie
 dulci septem discrimina cantu. dicitur ab vranos. i. coelum. In opu-
 scul. Vergilij plurima fuisse vitio librariorū deprauata, clarū est ex
 Baclianis enarratōibus, & hos libros perlegēti clariū liquebit. Sunt

Petrus Ri-
ga.

Philoso-
phia.

Phleboto-
mia.

Vrania.
Vranie.

qui philosophia, theologia, & similia dicant p̄duci non ratione sed
 vsu, quia aures in his adhorret correptionē, pauia, papia, Astrono-
 mia, theologia, Matthias &c. hoc est collatrare canibus, corrudere
 asinis, nam quorū hæ sunt tam delicatę aures correptionē in his ab-
 horrentes. Nimirū asinorū longo abusu iamolim deprauatę, qui-
 bus obtēperare tam dedecet doctos, q̄ philo melā inepto cuculoꝝ
 cucuc oblectari. Hora. in arte. Ut gratas inter mensas symphonia
 discors. Idem Interdū tamē & vocem comœdia tollit. Cur non sic
 euphonia, melœdia, proscœdia: Martia, hanc norunt vnam sæcula
 Naumachiā. Calepinus sepe dicit penultimā corripī, vbi produci-
 & econtra. ideo nisi pbauerit nulla est illi fides adhibenda. Est tamē
 vbi i antea p̄ducitur, vt si græce per. h̄ literā scribatur, quā in e lon-
 gam sæpius vertimus, aut per ei diphthongū, Inter quę hæc notauit
 Plura sigs ex pbatis auctoribus animaduertit, his nostris ad-
 non inuidebimus. ¶ Amphigenia vrbis nomen. Papi. iij. Theb.
 Quos fertur Amphigenia Planaq; misene mōranaq; mitit Ithone.
 ¶ Aegialia vel ægialea, vel egile. es, mulieris pprium, Prisc. in peri
 hegesi. Cōiugis incestę per fraudes ægialię. ¶ Alexandria & alexā-
 drea p̄ducitur vtrumq; teste Prisciano lib. i. Sunt qui dicant ea quę
 græce per ia & ea terminant, sub ia corripī, sub ea vero p̄duci, hi sen-
 tiunt contra Prisci & Nestorē, ideo eis nihil credo, nisi correptionis
 testimonia ex veteribus pferant, Propertius. lib. iij. Noxæ alexan-
 drea dolis aptissima tellus, sed hic rectius adiectiuū est, per æ diph-
 thongon scribendū alexādreā, nam vt ex dictis liquet, ab Alexāder
 alexādreus ita recte format, vt ab Meleager meleagreus, a Cadm^o
 cadmæus &c. Nonnulli hic Alexandrina legerūt. At alexandria siue
 alexādreā substantiuū est sine dubio in li. iij. car. Hor. ode. xiiij. Por-
 tus Alexādrīa supplex. hic penul. p̄ducitur. vsus est Iambicus dime-
 ter hypcatalecticus, habēs quattuor pedes & syllabā, portuspon-
 dæus est qa actūs pluralis. Ale. iambus. xandri. spōdæus qa troche^o
 hic non recipit. a sup. iābus. plex syllaba supans. sensus est alexādrīa
 patefecit tibi Augusto portus & vacuā aulā. ¶ Anthiochia vel an-
 thiochea teste Nestore. ¶ Alabia. i. innocētia sed rectius ablabea scri-
 bit, quia ei in e ytitur vt cythereia cytherea hoc ait Cale. aliqñ verti-
 tur in i longū, vt elegeia elegia. ¶ Angaria teste Nebrissensi. ¶ Ani-
 moria. Theb. vi. apud Papi. Aut cyrrhā tauris animorīaq; supināt.
 ¶ Aristocratia. i. optimatū principatus p̄ducitur, quia græce ha-
 bet ei diphthongō, vt docuit Badius in libros Baptistæ de patiētia.
 ¶ Argia mulieris pprium. Pap. Theb. ij. Ornatus Argia gerit &c.
 Est quoq; fons & regio & semp. p̄ducitur, ¶ Alithya cum yi diph-

N
O
T
A

Sympho-
nia.
Euphōia,
Calepin^o

Amphi-
genia.
ægialia.
alexādrīa

Anthio-
chia.
Alabia.
Angaria.
Anioria.
Aristo-
cratia.
Argia.
Alithya.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

- thongo in penul. scribit, legit in quinta septimæ apud Philosphū.
- Astydaia ¶ Astydamia vt Hippodamia, nam ex scda parte eadē est origo: ¶ Augias ppriū viri teste Tortellio. ¶ Anthiaꝝ ppriū viri apud Lippiū in Oppiano. ¶ Academia rectius corripit. vide A ante C.
- Coronia. ¶ Corona nomē oppidi a Coro centauro teste Laetatio. Sta. vij. Theb. Melle coronia baccho glifanta colētes ¶ Glifas. antis. etiam oppidi nomē. ¶ Cyaneꝝ. arū. cum y insulæ in ponto. hinc adiectiuum cyaneus. a. ū. vt Cyanei montes. Luca. li. ij. Cyaneas tellus emi sit in equora cautes. frequēs est in Valerio Flacco. ¶ Cyane. es. etiā cum y græco nymp̄ha & fons. in quē illa. conuersa dicitur. variatur.
- Cyaneꝝ. ¶ Qui in. ij. de ponto. Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aq̄s. Idem lib. Meta. ix. Cognita cyane præstati corpore nymp̄ha. sic legit Nestor licet nōnulli malint Cyane tetrasyllabū. sic in cyane corripent prima & secunda. in cyane cyanees prima p̄duceretur. & significat hoc nōmen filiā Mēadri. ex qua Miletus tulit Byblida cum Cauno quic sententiæ inhærendū censeo. Nam cyane. v. Meta. & alibi semp corripit quantū sciam. ¶ Dia insula. Oul. in. i. de arte. Qua breuis æquoreis Dia ferit aquis. ¶ Deidamia Pyrrhi mater. Papi. Achil. pri. Aeaciden furto iam noverat vna latentē Deidamia virum.
- Dia. ¶ Dulia teste Nebriffensi. i. seruitus hominis. ¶ Diana variaꝝ. alii qui inter græca reſciunt. Macro. in pri. Satur. Vult esse latinū. nobis quantitatē rite docuisse abunde est. Ouid. iij. Meta. Ira pharetra: fertur satiata Dianæ. Hora. in car. seculari. Phœbe syluarūq; potens Diana. saphicū est. Ibidē. Quidecim Diana preces viroꝝ. sap. est. Idem alibi. Infernis neq; eim tenebris Diana pudicū Liberat Hippolytū. Ver. Exercet Diana choros. Correptio ē longe frequēior
- Deiopia. ¶ Deiopia sed frequētius dicim⁹ Deiopea. nymp̄hē nomē est apud Verg. i. ænei. ¶ Elegia nunq; corripit contra Bernardū Veronensem interptem Tibulli. pluresq; Nam apud Ouidiū male legunt. (vt cōtra Tortellū et Domitiū sentio cum Nestore) Flendus amor meus est elegia flebile carmen. vbi dicunt p̄nultimā corripit. productis contra omniū veterū consuetudinē prima & secunda. quas vt peruersam saluēt opinionē dicunt variari. & alibi apud Ouidiū esse p̄celeumaticū. Inter quas vultu petulās elegia vocat. vbi volūt prima p̄ducta. cæteras corripit. Verissime p̄fecto aiunt modicū errorem in principio esse maximū in fine. siquidē p̄nultimā p̄duci ex eo manifestū est. q̄ græce per ei diphthongon scribit. Marti. lib. v. Differ opus. nec te faciūdi scēna Catulli. Detineat cultis. aut elegia comis sic p̄ducitur apud Ouid. Vbi ineptū est ad p̄celeumaticū refugiū. Sta. i. syl. Quas inter vultu petulans elegia p̄pinquat. Aliquā

Verficatorie Liber II. XXXII.

do tamē (quod in alijs quoque fit) ei diphthongus resoluū siue diuidit, sic Energia. legendū est apud Ouidiū. Flendus amor meus est elegeia flebile car Epiphāia. men. Idē alibi. Flebilis indignos elegeia solue capillos. ¶ Energia te Eusebia. ste Tortellio & est efficacia. ¶ Epiphania. i. apparitio, græce scribit̃ Elenchia. per ei diphthongū, vt Eusebia teste Goudano. Etelenchia. i. increpa Eumeni. tio. Eumenia beniuolētia. ¶ Eugenia teste Nebrissensi, q̃a ex secun Eugenia. da parte eadem est deriuatio, cum amphigenia & iphigenia. entelechia

¶ Entelechia apud Philēphū in quarta quintæ. Entelechia etiā hermenia tum cōuenientia quēdam. Gastrimargia penultima p̃ducta nimia Perihet. inglueries, vt ap̃d Aristotelē in ethicis. Gastrimagus gulosus. hoc di menias. cit Calepinus, & post eum Bebelius. ¶ Hermenia teste Nebrissensi Hippoda & est interpretatio. hinc Perihermenias, oratio est ex p̃positione nia. peri quæ genitiuū habet, & significat de, & genitiuo hermenias hoc hypdulia. est de interpretatione. ¶ Hippodamia mulieris propriū. Ouidi. Hyperia. Venit vt in Phrygios Hippodamia sinus. ¶ Hyperdulia q̃a cō Homœo ponitur a dulia. ¶ Hyperia nymp̃ha, Valeri⁹ Flaccus lib. iij. Fle meria. uis Amimone, fierunt Messeides vndæ, Fleuit & effusis reuocans Iasius. Hyperia lacertis. ¶ Homœo meria similitudo partiū, Lucre. lib. i. Nunc & Anaxagoræ scrutemur homœo meriam.

¶ Iasius qui etiā Iasion dicitur a Cerere vehemēter Iasion dile ctus. Ouid. ij. Trist. In Venerem Anchises. in lunam Latmius heros In Cererē Iasius qui referatur erit. Idem. ix. Met. Queritur canescere mitem Iasiona Ceres, vbi mendose legebatur, teste Regio, Aesona flaua Ceres. ¶ Iapetus Titani filius. Oui. li. i. Met. Quā Iapeto nuptā fluuialib⁹ vndis & c. sic Iapetionides. i. Prometheus vel Deu calion, vt sit Iapetion p̃nulti, p̃ducta primitiuū. ¶ Iapetides aut̃ viri p̃prium corri. Oui. v. Meta. Tu quoque Iapetide non hos adhi bendus ad vsus. ¶ Ilithyia cum yi diphthongo in p̃nultima est Dianæ nomen, quia parturiētibus preest, vel dicitur ab Iascomæ. i. placo vel Iasco. i. deos benignos facio. Non placet aut̃ quod Domiti us ait in Ciryū, ab hyle. i. sylua & thea dea. hoc est syluarū dea, quia sic scriberetur hylithea cum y græco aspirato in principio vt hyle, & cum e in penul. vt leucothea, quod inauditū est. Oui. ix. Meta. Voca bis. Præpositā timidis parietibus ilithyā. versus est sp̃odaicus. Hor. in car. seculari. Lenis ilithyia tuere matres. sap. est. quare non dubito mendā esse apud Verg. in Ciri. Perdere sua p̃cor p̃ flumina sacra ili thyi, p̃ Dianæ. Opuscul⁹ Vergiliij admonui sepe nō facile fidē habē dā, q̃a plærūq; mēdosa sunt. ¶ Ironia teste Tortellio q̃a in prima & penultima cū ei diphthongo scribit̃. ¶ Iphigenia mulieris p̃prium Ouid. xij. Meta. Flentibus añ aram stetit Iphigenia ministris.

Iapetus.
Iapetides.
Ilithyia.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Laodamia. ¶ Laodamia mulieris, proprium, sic quicquid eiusdem derivationis reperitur. Ovi. Hæmonis hæmonio Laodamia viro. ¶ Langia fons. Papii. iij. Theb. Hæc quoque secreta nutrit langia sub umbra. ¶ Lampia vrbs Archadig, a candore pluuia: dicta (vt ait Lactantius) nam lampō splendidū est: Idem in eodē. Candēsq; iugis lampia niuosis. ¶ Latria i. cultus. Bap. Māt. in lib. ter. Cala. Est fidei caput est veritatis tonantis. græce scribitur teste Nebrissenſi cum ei diphthongo, hinc dictio pētaſyllaba idololatra. id est idoli cultor, & hexaſyllaba idololatria idoloꝝ cultus, non idolatra nec idolatria, vt ineptū vulgus dicit, dicit hoc Valla in Mattheū. Calepinus vulgo interim cōcedit in qua re non habebit me riuale. ¶ Ligia & etiā Ligea mulieris proprium. Mart. lib. xij. Toto vertice quot gerit capillos, Annos sitor habet Ligia trima est. Phal. Est etiā nymphæ propriū. ¶ Litania cum i in prima ſyllaba, melius quæ letania. i. supplicatio cum ei diphthongo in penultima, teste Ioanne Castronio. litaneuo. id est supplico. hinc Litanus ſerui nomē in afinaria Plauti potius quæ Libanus teste Ioāne Pio. ¶ Landrianus proprium viri apud Philelphū in. ij. vj. Lemargia teste Calepino ingluuies. ¶ Lebadia vrbs Bœotiæ, Appollini ſacra legitur, hoc nomen apud Gel. lib. xij. cap. v. Papi. vij. Theb. Et valles Lebadia tuas, quidā libri habent thebaida. ¶ Mantia. id est diuination, cum ei diphthongo teste Tortel. hinc æromantia, pyromantia, gæomantia, hydromantia, ſciomantia, necromantia, quā indocti nigromantia dicunt, Est em̄ necromantia ex mortuorum cadaveribus diuination, necros. i. mortuus, necrosis mortificatio ¶ Magia. i. incantatio cum ei diphthongo ſimiliter ſcribitur. ¶ Marcyas propriū viri. Sidonius ad maiorianū. Marcyæq; timet manum ac rudentē. Phal. est. ¶ Melanthia Deucalionis & Pyrrhæ filia. ¶ Mœchia teste Neſtore. i. adulteriū. ¶ Nicia vel Nicea vrbs & Nicomœdia vltima Nicomœdia teſtibꝰ Priscano & Neſtore. ¶ Ophias gigas. Claudi. lib. iij. de raptu Proſerpinae. Hæc arma minantis ſuſtinet, hos onerat ramos exutus Ophias. ¶ Orithya nymphæ nomē cū y diphthongo in penultima. Ouidi in vi. meta. Dilectaq; diu caruit deus Orithya. verſus ſpondaicus est. ¶ Pædia græce ſcribitur cum ei diphthongo teste Neſtore. est autē pædia eruditio inſtitutioq; in bonas artes & caſtigatio, teste Valla in epiſtolā pauli ad hebræos, vbi ait. diſciplinā inepte dici caſtigationē. ¶ Periphæria. i. circūferentia, græce ei diphthongon habet. ¶ Peridia mulieris propriū. Verg. xij. ænei. Nomen Echioniū matrisq; genus peridiæ ¶ Paphagias viri proprium, apud Ouidiū. in Ibin ¶ Phlias propriū viri, in primo Valerij Flacci. ¶ Plias. adis, græce ſcribitur cum ei diphthongo tamen

Verificatorie Liber II. XXXIII.

a latinis variatur, aliquando diphthogus diuidit. At pductio est lo-
 ge frequētissima. Verg. Arcturū pliadescq; hyades geminosq; trio-
 nes. Oui. iiii. Fast. Pliades incipiēt humeros releuare paternos. Ver.
 i. Geor. Pleiadesq; hyades claramq; Lycaonis arctō. Oui. Fast. qnto
 Hinc fata Pleione cum cœlifero atlāte Iungit (vtfama est) pleiades
 q; parit. fuere septē Atlantis & Pleiones filiae in stellas septē mutatæ.
 ¶ Priamides priami filius aut nepos, contra primitiui naturā pro-
 ducitur. Vergil. priamidēq; Helenūq; & c. Oui. Hanc tibi priamides
 mitto Ledæa salutē. ¶ Phthia cum phth aspiratis in eadem syllaba
 vrbs Thessalię, nusq; legitur phthia cōtra Tortellū, nisi fallor. Se-
 neca in Hecuba. Aprior Phthiē meliorq; fortu, Sapphicū est. Catul-
 lus. Progenies Phthiæ clara superuehit. hinc phthius. a. ū, & phthio-
 ticus. a. um, & phthionis. idis. dicit quoc; pluraliter phthiē. arū. Dido
 Aenæ. Non ego sum Phthiās magnisq; oriunda Micenis. Catul-
 lus. Deserit Scyros linquūt phthiotica tempe. Horat. lib. iiii. ode. vi.
 Phthius Achilles, Adonicū est. ¶ Polymnia non polyhymnia. vi
 de in liquefctia, ideo in epigramatis Vergilio legito per diæresin si-
 ne coniūctione que. Signat cuncta manu, loquit polymneia gestu.
 scribitur em̄ græce per ei diphthongon, vt diximus, & hic n liquefcit,
 vt in ichneu mon. ¶ Rhetoria pro arte rhetorica eadem ratōe pro-
 ducitur. ¶ Thalia vna musæ & maris nympa. Mart. lib. ix. Frā
 geleuis calamos & scinde Thalia libellos. ¶ Thyas. adis, cum yi
 diphthongo teste Feretto sacrificula Bacchi. Vergil. Thyias vbi au-
 dito stimulat trieterica Baccho.

Pleias.

priamides

Phthia.

Polymia.

Rhetoria.

Thalia.

Thyais.

Iante e.

Pierus.

Priene.

I ante e corripit vt Hieron.

Exceptio.

¶ Pierus viri & montis nomen. vnde musæ dictæ sunt Pierides.
 Ouid. v. Meta. Pierus has genuit pellæis diues in aruis. Vergi. Perg-
 te pierides. ¶ Priene Biantis patria rectius corripitur, licet Sidoni-
 us variarit. hinc prienæus. a. um, Sido. in primo panægyrico. Prie-
 næbia quod plus tibi turba malorū est. Idem in laudibus Narbo-
 nis. Et tu quem dederat Bias Priene. Phal. est, vbi priene primā cor-
 ripit, & recte quidē, nam græci corripitū, vt patet ex versibus quos
 Pius Baptista in Sidoniū adducit, quos ipse latinitate donauit, e qui-
 bus vnus est, Turbā Bias genitus canit ampla Priene malorū. hic
 Pius male corripit vltimā. in Priene, quod non ex ignorātia sed ex
 inanitudine rētia accidisse opinor. declinatur namq; priene. es. vt
 Semele. es. Pri scianus in perihgesi. Inter miletum currens latamq;
 Prienen. Tu primam semper corripito.

I ante i corripit vt dijambus, I añ o corripit vt Iole.

Iante o.

Ioannis Despaüterij Niniuitæ.

- Nomina in ion.** ¶ Nomina in ion tertie declinatiōis pducūt iante o, vt Ixion, Ori-
on, Arion, Echion-hypion, pandiō, amphio, Ophion, œdipodiō,
pro œdipus, vñ œdipodionides, iapetion p iapetus, vñ iapetioni-
des, methiō, ethiō & alia innūera. Nestor p̄sima affert testimonia,
nos paucis contenti erimus, Sidonius in eucharistico. Nunc farma-
ta nunc Hilarion. versus finis est. Sta. iij. Theb. Comit equos ac in
de iugo luctatur Arion. equi nomē est. Vergi. in Damone. Orphe-
us in syluis inter delphinas Arion. hic cytharœdi nomē est. Lippius
male dixit lesbius ariō &c. Papi. li. iij. Theb. Flet p̄ & lacerū cōpo-
nit corpus echiō, Hor. Perfidi⁹ Ixion. Idē. Dictus & Amphio, Vale.
Flac. li. vi. Et geticū priōna ferit. Ntūs est Priō, regis Getici nomē.
- Hilarion.** de iugo luctatur Arion. equi nomē est. Vergi. in Damone. Orphe-
us in syluis inter delphinas Arion. hic cytharœdi nomē est. Lippius
male dixit lesbius ariō &c. Papi. li. iij. Theb. Flet p̄ & lacerū cōpo-
nit corpus echiō, Hor. Perfidi⁹ Ixion. Idē. Dictus & Amphio, Vale.
Flac. li. vi. Et geticū priōna ferit. Ntūs est Priō, regis Getici nomē.
- Arion.** de iugo luctatur Arion. equi nomē est. Vergi. in Damone. Orphe-
us in syluis inter delphinas Arion. hic cytharœdi nomē est. Lippius
male dixit lesbius ariō &c. Papi. li. iij. Theb. Flet p̄ & lacerū cōpo-
nit corpus echiō, Hor. Perfidi⁹ Ixion. Idē. Dictus & Amphio, Vale.
Flac. li. vi. Et geticū priōna ferit. Ntūs est Priō, regis Getici nomē.
- Prion.** Flac. li. vi. Et geticū priōna ferit. Ntūs est Priō, regis Getici nomē.
- Tolluntur ab hac exceptione hæc & fortassis plura, q̄**
his adijcere fuerit cuiq; liberū. ¶ Asterion fluuij nomen apud Pa-
Theb. iij. ¶ Amphitryō cum y græco in tertia syllaba hinc am-
phitriōniades. i. Hercules. Auso. amphitriōnidē puerū &c. ¶ Car-
mentio, vide e ante n. ¶ Cercyon. onis. cum y græco viri pprium.
Oui. vii. Meta. Cercyonis letū vidit cerealis Eleusis. ¶ Chromion
videbis in cremētis. ¶ Dædalion viri ppriū. Idē. lib. xi. Quū se de-
dalion saxo misisset ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apule-
ius in prima orōne apologiæ. Qui insanū me animi reddis amice
Dion. ¶ Ection viri pprium vide e ante e. ¶ Endimion viri ppri-
um, testimoniū occurrit in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Ema-
thion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Asilas.
¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritis dicitur testimoniū est
vbi de o interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus,
in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, tescilicet om-
nis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit. ¶ Ion vi-
ri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vi-
deo tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y
græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pro-
prium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plo-
tia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
¶ Mimation in i ante m. video quosdam addidisse maschion.
¶ Oarion. id est orion videbis in o ante r. ¶ Oenopion videbis
in œdiphthon. ante n. ¶ Porphirion gigantis nomē. ¶ Pygmal-
ion viri pprium in pri. ænei. ¶ Sicyon cum y græco in secunda
syllaba vrbs & insula apud Oui. in lbin. & Iu. Sat. iij. Tongiliō viri
nom in. iij. Mar. ¶ Socratiō viri nom corripit a Catul. Philistiō uir i
nom in. iij. Mar. Et qd̄ scribētū poti⁹ Maschiō, nom viri in. v. Mar.

Secunda exceptio.

Verificatorie Liber II. XXXIII.

¶ Ariobarzanes. ¶ Clio vna musarū. Ouid. in pri. de arte. Non mihi sunt visa Clio diusq; sorores. ¶ Diogenes philosophi nomē. Aulo. in epigrā matis. Diogenes obiit, non obiit sed abijt. dicit Ioue genitus, quia dios Iuppiter est, genes genus, ideo contra naturam producitur ab Aufonio, quia dios teste Seruio corripit, vnde dius. dia. diura. id est diuinus. a um. pducitur, contra primitiui naturam. nos cum Aufonio primā in Diogenes audacter producemus. nec dius. a. um. vnq; corripemus. & (vt sentio) ipm nomē dios interdum pducere poterimus, quia sub dio pducitur & significat sub cælo, sub Ioue. ita dicit Asconius in orationes Cicerōis, nec dicim⁹ sub diuo quod est contra imperitū vulgus. Vergil. xi. aenei. Italides quas ipa decus sibi dia Camilla Delegit, Persius. Quid dia poemata narrent. Lucre. lib. ij. Dux vitæ dia voluptas. Vergi. iij. Geor. Ne mihi tum mollis sub dio carpere sompnos. Neu dorso libeat no- ris iacuisse p herbas. ¶ Enyo. us. bellona. Papi. xi. Theb. Hoc ego Mars habeat vulgataq; iactet enyo. ¶ Hermiona vrbs in mari e- geo. Ver. in ciri. Hinc sinus hic statio cōtra patet Hermiona. ¶ Heri- os videbis in a añ n panos. ¶ Iob sctissimi viri nomē, dissyllabū est cōtra indoctos. Prudētus in psycomachia. Nā pximus Iob. Hē ferat iuictæ bella in dura mgræ. ¶ Ionii mare qd volūt ab Io dici. Oui. lactari q̄s cernis in Ionio imenso. at Ionia regio corripit, vt Io nes & Ionos viri nomē, vñ Ionia dicta est, qdā male dixerūt pducit, Oui. vi. Fast. Nec Latii norat quē p̄bet Ionia diues. Luca. lib. vi. Pri- mus thessalię rector telluris Ionos. In formā calidę p̄cussit pondera massę. Ionos sistr̄ ponit ap̄d Claud. in li. ij. cōtra Eutropiū. Hor. ode vi. h. ij. Motus doceri gaudet Ionicos. v̄sus est dactylicus alcaicus. ¶ Io. ius. Inachi filia a Ioue i uaccā v̄sa uariat. licet pductio sit frequē- tior. Oui. i. met. Cōstitit quocūq; loco spectabat ad Io. Idē in epist. Hypmestře ad Linū. Quę tibi cā fugę ē: qd Io freta lōga perras. Nō poter̄ vultus effugē ipa tuos. Inachi q̄pperas & c. Idē in Ibin. Etha- lō vt vita spoliauit ifidius hospes. Quē mēor a sacris nūc q̄q; pellit Io. Ifidius possessiū ab Ibis a primitiuo lōge discrepās. Idē. ix. Meta. Ibi pareto niū mareoticaq; arua Pharōq; Quæ colis & c. io in iectio v̄ aduerbiū sp̄ corripit. Idē alibi, Dicite io Pēā, & io bis dicite p̄gan. ¶ Spio nymphę nomē pducit, teste Badio. Verg. v. ene. Nisęe Spio q; thaliaq; Cymodoceq;. Sunt tñ qui habeāt nisęeq; spio q; & c. & videt polysyntheto pulcherrime conuenire. ¶ Thiodamas pro- prium viri, apud Ouid. in Ibin. & apud Papinia. viij. Theb.

Clio.
diogenes.
Dios.
Dius. a. ū.

Enyo.
Hermiōa
Herios.
Iob.
Ionium.
Ionia.
Iones.
Ionos.
Io.

Spio.
Thioda-
mas.
Arius.
Arrius.

Iante u corripit, vt Iulius, priameius. Exceptio.

¶ Arius Scythiæ populus, Luca. lib. iij. Substringēs Arimaspe co-

- Arrius.** mas hic fortis arius. At Arrius propriū viri, & Arria pprium mulieris gemino rr. corripitur. Catul. Chōmoda dicebat si quādo cōmoda vellet Dicere & hīnsidias Arrius insidias. Sic Arrius hēretici nomen, licet Valla in Matthæū contradicere videat. Sedulius. Hæc
- Bacchius.** est vera fides, hanc spreuit habere salutem Arrius infœlix. Arator lib. i. Fusa ruit Arrius aluo. Martia. lib. i. Casta suo gladiū quū trade
- Agenius.** ret Arria p̄to. ¶ Agenius. i. imberbis teste Goudiano. ¶ Bacchi/
- Brauiū** us pes metricus. vide pedes. at viri pprium corripit. Horat. Sat. viij. uſ' brabiū lib. i. Compositus melius cum bitto bacchius in ius. ¶ Brauiū vel brabiū scribitur græce cum ei diphthongo ideo pducitur auctore Valla in Matthæū. & Nestore in vocali ante vocalē, & est premiū
- Chius.** victoriæ. Brabenthæ sunt spectaculo rū iudices, qui victoribus in
- Chios.** certamine exhibent premiū & coronas. ¶ Chius. a. um, possessi uum. Contra primitiui naturam productū. primitiuū est Chios chij quæ est insula in mari ægæo, Catul. Consulis ex Chio soluite vincula cado. Luca. lib. viij. Quas asine cautes, & quas Chios asperat vn
- Darius.** das. ¶ Darius. Quid. in Ibin. Vtq; necatorū Darij fraude secundi. Claudii. in epist. ad Hadrianū. Dariū famulis manibus doluisse peremptū. Fertur & ingenti solatus fata sepulchro. nomen est Persarū regis. Seruarunt hanc quantitātē recte Baptista & Faustus. Baptista in consolatione super morte Collæ. Quid genus æneadū, quid nigri regna Darij Lapsa canā. Faustus de Genuēlibus victis. Sic benefacundo psuaserat ore Darius. Ergo hallucinat Sidonius ad Felicē dicens. Et primū Darij tumultuantes. Phal. est versus, in quem dicit Baptista Pius. Italię decus. Darij. Omnis eruditorū schola consono ad stipulatu secunda intenta profert, quū prima sit anceps, & bitemporanea, & ad nutū carminatorū, probat id Pius per Oui & Claudiā, dicitq; suppetere sexcenta ad hanc rem exempla, quę prudentem se p̄terire affirmat. Errat similiter Sedulius. lib. i. dicens. Nec minus & Darij furu erūt iussa tyrāni. & Petrarca ad Aeneā. Senēsem lib. i. Aut Dariū Tomyris & c. errāt quotquot Sidoniu imitātur.
- Dius.** ¶ Dius. a. ſi, vide i ante o Diogenes. Fit a deriuatiuo dijos per duplex ñ, ideo pducitur contra primitiuū dios. i. Iuppiter. ¶ Dryudę
- Dryudę.** teste Badio pducitur sunt autē Gallorū philosophi scribitur cum y græco, quidā Druidę dicūt, alij dryudæ. ¶ Eugenius viri propriū
- Eugenius** teste Nebrissensi qa habet eandē deriuatiōē cum Iphigenia, sic Eugenia, ideo errat Philelphus dicens in secūda qntæ. Proluerit meus Eugenius qd̄ territat vnq;. ¶ Graphiū teste Nestore qa græce scribitur per ei diphthongō. Latini tñ corripit, quia aliqn̄ scribitur per iota. Oui. Quid digiti opus est graphiū lassare tenēdo, & est stylus

Verificatorie Liber II, XXXV:

quo scribim⁹. graphiariū est graphior⁹ theca. Mart. in apo. Hęc tibi
erūt armata suo graphiariis ferro. ¶ Gynæciū teste Nestore locus se
cretior in ædibus vbi solē mulieres cōuersant. ¶ Hormius fluuius
mulis sacer. Papiū. vii. Theb. Vos etiā nris Heliconia turba venitis
Add. f̄ rebus opem, tuq; o Permesse canoris, Et foelix Hormie va
dis armatis alumnos Bello⁹ resides. ¶ Lycius cum y græco in pri
ma syllaba. i. Appollo, sic dictus a lyco. i. lupo, q̄a sicut lupi pecora
rapiūt, ita sol humorē haurit radis, vel a luce q̄a veteres græci pri
mā lucem añ solis ortū lycē vocabāt & ea lux lycophos hodie dici
hæc & multo plura Macrob. li. i. Satur. Papi. Theb. x. Tempa lycie
dabis & ditia dona sacratīs Posubus, Nonnulli libri habent cum æ
diphthongo lycæ, sed mēdose (vt opinor) Lyceus nāq; mons est
Arcadiæ notissimus. At lyciūs. a. ū. pro gēte Lyciæ sine dubio corri
pitur. Verg. i. æne. Vnā quē Lycios fidūq; vehebat Orontē. pro A
polline semp̄ pducitur. ¶ Lyciū vel lyceū cum y græco in prima,
fuit Athenis Aristotelis schola, vt Platonis academia. fuit quoq; ly
cium Cicerōis gymnasiū de quo ipse ait. Inq; academia vmbri fera
nitidoq; lycio. Fuderunt claras fecundi pectoris artes, male legi
tur lyæo. ¶ Orius viri pprium. Ouid. xij. Meta. Oppressitq; duos
Brotean & Orion, Orio mater erat mycale. hic orion accusatiuus
est, & orio datiuus a noiatiuo orius. ¶ Orithius videbis in primis
ō anter. ¶ Pandochiū vniuersale hospitū produciē cum om̄ibus
eiusdem deriuationis nom̄ibus, q̄a docheion teste Nebrissensi scri
bitur græce per ei diphthōgon. Pan totū est, docheiū. i. receptaculū
sic Xenodochiū peregrino⁹ hospitū, xenos. i. hospes & pegrinus
Prochodochiū. i. medico⁹ receptaculū. pchos. i. medicus. plura ta
lia repies. ¶ Poliū. i. locus vbi aliqd vendit, vtimur in cōpositis pe
nūl. pducta teste Nebrissensi, q̄a græce cū ei diphthongo scribit, vt
Byliopoliū ubi libri vēdunt, Ichthyopoliū vbi pisces vēditant. Ich
thys. i. piscis, cū i latino sequētib; ch & th aspiratis cū y græco. po
lo. i. vendo, sic œnopolū, thermopolū, pharmacopolū, et similia
¶ Prymnesiū cum y græco, funis nauticus teste eodem. ¶ Scaphi
um teste Nestore, quia græce scribitur per ei diphthongon, aliquā
do etiā per iota, & sic a latinis corripit. Martialis lib. xi. In scaphiū
mœchæ Sardanapaletuæ. luue. Et ride positis scaphium quū sumi
tur armis. est matula, a similitudine scaphę dicta, de significatōe apd
alios plura leges. ¶ Sperchius cum ch aspirato Thessaliæ fluuius.
Ouid. pri. Meta. Populifer Sperchius & irrequietus Enipeus. A pida
nusq; senex, Ieniscq; Amphrylus & Aëas. ¶ Trophium locus vbi
aliquid educatur, vtimur eo nom̄ine in maclus cōpositis penultima

Gynæciff.

Hormius

Lycius.

Lyceus.

Lycium.

Orius.

Orithius.

pādochiū

Xenodo
chium.

Dochion

Polium.

Byblio

polium.

Ichthio

polium.

Prymne

fium.

Scaphiū.

Sperchi⁹.

Trophiiū

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

semp longa, q̄a teste Aelio Nebriffensi, græce scribit̄ p̄ ei diphthō-
gon, quā in longam v̄timus, vt Ichthyotrophū apud Columel-
lam legi pro piscina vbi educātur pisces. Trophe est educatio. Bre-
photrophū est paruulorū hospitium, vbi infantes expositū alun-
tur, brephos infans est. Orphanotrophū locus vbi alūtur orpha-
ni eiusdem compositiōis plura leges, si vocabularios diligenter ex-
cusseris. ¶ Heliotropius videtur mihi produci apud Priscianū in
Bebelius. perihegesi. Hic lapis heliotropius qui nomie vero. Peristrophium
Teloniū. dictis iungendum ammonui. Teloniū teste Bebelio, sed Gæorgius.
O añ vo/ Valla scribit cum æ diphthongo vt v̄sūm est.
calem.
Ioannes.

O ante a corripit vt oaxes, Exceptio.

¶ Ioannes quia græce scribitur per omega, quæ litera perpetuū
producitur, & scribitur sine aspiratione. totū hoc dicit Hermolaus
Babrus in. vi. Plinij cap. xxvi. vbi reprehendit Sidoniū Apolliz-
narem, qui corripuit, ostenditq; Sidoniū plerumq; græce linguæ
esse ignarum, versus Sidonij in eucharistico. Hic est qua nunc He-
lias, nunc te iubet ire Ioannes. vbi Baptista Pius ait. Ioannes non fat
ad poeticiū examen, quippe scribentibus ita græcis ΙΩΑΝΝΗΣ. nec ob-
stat architreniū similiter eo hemistichio pronūciasse, liber est non
libra Ioannes. hæc Pius. Cum Sidonio errauerūt Sedulius, Arator
Petrarcha, Philephus, Mancinellus, Hymnographus, & plures. nō
nulli vero variarunt, nos tantū p̄ducamus, neq; errantiū multitu-
do vitium excusat, licet ob id videatur honestius, nōnulli recte v̄si
sunt, Iuuenus. Dixit Ioannes cui talia reddit Iesus. Alibi tamē mu-
tauit vocalem in consonantē dicens. Ipse est Ioannes foelix ventu-
rus in æuum, Baptista in Catharinaria. Primus Ioannes humeros
cui lucida vestit Pellis, Aelius Antoni⁹ Nebriffensis. Est mihi Ioan-
nes pater, est Catarinaq; mater, Faustus de Ioanne ganço. Duret Io-
annes ceruo viuacior ip̄o.

Oarion. ¶ Oarion qūis alij dicant aorion, v̄i
debitur in o ante r. ¶ Siloa a christi- nis variatur. Arator. Ille iace
Siloa. batiners cui proxima mota siloa, Sedulli. lib. iij. Voce monentis
Accepta domini, Siloam venisset ad v̄ndam. ¶ Stoa. id est por-
tus, vnde stoici. Martianus Capella lib. ij. corripit stoasis.

Troas. ¶ Troas. adis, Vergil. At p̄cul in sola secretæ Troades acta.
O ante e corripitur vt Cloe, mulieris p̄prium, Martial.
lib. iij. Tota te poteram Cloe carere. Phal. est.

Exceptio.

Aloeus. ¶ Aloeus gigantis nōmen. Aloides aloei filius. quidam aspirant
Lucañ. lib. vi. Impius hanc prolem superis immissit Aloeus, Boetia.

non recte dici probauimus. ¶ Noe ab Aratore variatur, secun-
da semper producta. Sedulius lib. pri. Nunc bonus Helix qui per-
fidus antea Noe. ¶ Tiphoeus satis patuit in synæresi & hyperme-
tris. Troes, heroes & si qua talia sunt. cremento patent. Oetha mon-
tis nomen patebit in e ante.

Noe.
Typhoeus

O añ i corripit, vt Euboïs euboicus, vide sebetus e añ
b. Opoïs, Simoïs, pyroïs, hoc vltimū cum y græco in prima scribi
tur, solis equus est, nec recte dicitur penultima longa in q̄ multi hal-
lucinant. Oui. ij. Met. Interea volucres Pyroïs, Eous & æthon Solis
equi quartusq; Phlegron hinnibus auris. Flāmiferis implent, pe-
dibusq; repagula pulsant. Valeri. Flaccus lib. v. Et formidantē pa-
trios pyroenta dolores. Columella lib. xi. Nec serius ardor. Sic mi-
cat aut rutilus Pyroïs aut ore corusco Hesperus. hic est lapilli nomen
a colore ignito dicti, nec potest hic legi pyroïs secūda extēta. No-
tenā obliq̄ minoïs, troïs, heroïs, & e lōgis denuata, aliōdes aloïs, ty-
phoïs, minoïus, toïcus, heroïs, heroïcus &c. Valerius lib. v. Non ti-
bi aloïdæ quibus hæc fera murmura iactes.

O antei
Pyroïs.

Exceptio.

¶ Deoïs, vide e ante o. ¶ Lagoïs piscis nomē. Hora. Sat. ij. lib. ij.
Nec scarus aut poterit pegrina iuuare lagoïs. Est etiā auis cuius car-
nes leporinū gustū præ se ferūt. lāgos. i. lepus. ¶ Oiclus viri nomē
vñ Oiclides. Baptista in exhortatiōe contra infideles. Et sacer Oicli-
des &c. Sic inuenies ap̄d Oui. in li. ij. de arte. ¶ Stoïcus philosopho-
rū quorundā appellatio. Stoïcides vel Stoïcida, est stoïci emulator
aut imulator potius. Persius. Mendose colligis inqt Stoïcus hic au-
rem mordaci lotus aceto. Iuue. Sat. ij. Fugerūt trepidi vera ac manī
festa canentē Stoïcidæ. ¶ Troïlus Priami filius. Ver. i. ene. Parte a-
liā fugiens amissis Troïlus armis. ¶ Troia aliqñ fit trissyllabū pri-
ma semp. pducta. Verg. ij. æne. Huc vndiq; troia gaza, sed hic adie-
ctiuū. Seneca corripuit o in troia, nisi dicas spondæum esse pro da-
ctylo. Ego neutrum puto extra tragœdias, & id q̄dem tam parce imi-
tandum id videbis in e ante t. methone. ¶ Zoïlus homeromastix
& p̄inde quiuis doctorū rephensor. & aliorū virorū nomen. Mar-
tialis. Zoïlus ægrotat, faciunt hanc fragula febrem.

Deoïs.
Lagoïs.

Oiclus.

Stoïcus.

Troïlus.
Troia.

Zoïlus.

O ante o corripitur, vt Laocoon;

O añ u corripit, vt Alcinous, pāthous, Antinous &c.

Exceptio.

¶ Achelous dei & fluuij nomen. Oui. ix. Meta. Dixit & vt vincas
alios acheloe dracones. ¶ Pyroïs cuiusdā heroïs nomen vt dicit

g. iij.

Ioannis Despauterij Nihiluitæ.

possessiu Nestor Pyrois aut solis equus ut dictum est. ¶ Produciuntur oia pos-
in ous. sessiu in ous, ut a Latona latous, ab Argo argous, ab arctos ar-
Cous. ctous, a gela gelous, a myrtulis myrtous. Sic oia similia. Testimonia
Latous. sunt inuentu facillima. Horatius. Les boi refugit tendere barbiton.
 Asclepi est. A co insula, cous. a. um, hæc insula etiã coos appellata
 est priore breui. Oui in arte. Si Venerẽ cous nunq̃ pinxisset Apel-
 les. Pro insula vero Papi. Hunc ipse Coo plaudete philetas. Qui di-
 cunt deriuatiũ cous variari. carent (ut opinor) testimonio. Papi. i.
 syl. Latous varẽ pater & Semeleius euan. Latous. i. Apollo, Euan
 id est Bacchus. Idem lib. i. Theb. Seruatorẽq̃ parentũ Latoũ votis
 iterũq̃ iterũq̃ canamus. Inepte habent hoc loco nonnulli libri latoi-
 den, plura testimonia si cupide desideres. legendus est Nestor.

Yate vocales corripitur semper.

Regula quinta de deriuatiuis.

Eriuata patris seruabit dictio normam.

d Consona si patris maneat, docet istud aratrũ

Multa tamen tolles, post declarata vel ante.

¶ Syllaba tanta est in deriuatio, quãta fuit in ea primitiui parte vñ
 immediate deriuabatur, si consonans primitiui maneat in deriuati-
 uo ut legi, præteritum priorem producit, ergo etiam legeram, le-
 gisse, legissem, legerim, legero, quia a legi formantur, lego aut pri-
 orem corripit, ergo etiam legebam, legam, legerem &c. Diligentissi-
 me discant pueri deriuationes verborum de quibus versiculi sunt.
 Præteritũ verbi de se dat tpa quædã, Ram. ssem. rim. ro. sse. forma-
 bit cætera præsens. Item a supino formantur participia præteriti tem-
 poris & futuri in rus, item nomia in tio & tura, & multa in us quar-
 tæ declinationis & alia plura, quod diligenter cõsiderandũ est pro-
 pter natura, hatio, natalis &c. Item supinũ aratum produciunt, ideo

Aratrũ.

etiam quod ab illo fit, aratrũ non posito tantũ sed ipsa natura, Nes-
 tor dixit corripit, quia græce secunda correpta aratron dicitur, la-
 tini autem (ut vult Nestor) o breue in a breue verterunt, Nestorem
 ob hæc rem Sulpiti^o deridet dicẽs. Vis aratrũ Nestor non vis (quo

Aratron.

dignus) aratrũ, Esse arator qui vis verus arator erit. Et recte me her-
 cule Sulpitius, quia aratrũ a doctissimis semper pducitur, & ab ara-

Inuolucrũ.

tum recte formatur. Eadem ratione pducuntur tantũ, licet conso-
Sifacrum. nans mutetur. Inuolucrũ, simulacrũ, ambulacrũ, lauacrum, ab in-
ambulacrũ. uolutum, simulatũ, ambulatum, lauatũ, testes mihi sunt Badius, Be-
Lauacrũ. belius. Ferretus inter Italos magne auctoritatis grãmaticus & rhe-

Verificatorie Liber II. XXXVII.

tor. Nestor confirmat opinionē suam auctoritate Petri Rigæ ho-
 minis quantitatū negligētissimi. Dicit autē Riga in Aurora. Nostræ
 carnis humū crucis hoc aratro quasi signāt. Ego video hoc nomē
 etiā a Sidonio corripī, in laudibus Narbonis. Diuersas aratro vias
 cucurrit. Phal. est, hunc secutus est Petrarca in. viij. aphrice dicens.
 Nunc aratrū antiquis insultet mœnibus. omnes Vnus habet præ-
 das hostis. quicquid est, opinor aratrū tantū produci, quia hi in mul-
 tis errauerunt, vt sæpe ostendo in his libris. ¶ Dixi in regula vnde
 immediate deriuabatur, quæ namq; a præteritis formantur regulā
 præteritorū seruant, vt rupes a rupi. sedes a sedi. teste Badio. Quæ a
 præsentibus præsentis quantitatē obtinent. vt sedile a sedeo, voca-
 bulum a voco. At vocula, vocationis & vociferor, a vox voc?, vt
 regina & regula a rex regis. legitimus a lex legis. Etymologiæ vel
 deriuationis diuinatione admodū difficilis est, ideo in primis inspicien-
 da est rerum natura, posterius namq; a priore deriuari necessum est,
 ideo sedeo a sedes deriuari volunt, non contra. ¶ Ad didi si conso-
 nās primitiuū maneat, alioqui ad specialeis regulas currendū est. ta-
 lia sunt binus, trinus, bimus, trimus, quadrimus, mobilis, fomes, iu-
 mentū, iunior, prælum a premo, quod (vt Ferretus ait) diphthongon
 vsu recepit. alij a præluo. is, deducunt. sæculum cum æ diph-
 thongo a senex teste Varrone, lucundus a iuuo, locundus non di-
 citur, idem est vbi in primitiuo est vocalis ante vocalē, aut vbi po-
 situs fuit in primitiuo, & desinit esse in deriuatiuo. Ideo a primitiuo
 recedūt ibo, qbo, numē, ferūt a seorsum & risus vt volūt, titulus, q-
 ter, sigillū, sigillū, ofella &c. ¶ Ceteræ multa cōtra primitiuorū regulas
 aut pducuntur, aut corripunt, quorū nonnulla iam dicta sunt. vt Pri-
 miades. Chius &c. plura declarabunt, vt tegula, vitupero, totus, fe-
 rix, feralis, humor, iugerum, petus, laterna, rex regis, lex legis, vox
 vocis, viginti, graduius, rapa, vena, sicelis, remus, cune, serius, mace-
 ror, iapetides & multa alia cōtra primitiuorū naturā producuntur.
 Cōtra corripuntur hæc quorū primitiua pducunt. dicax a dico, sta-
 bilis, sopor, nato, siquidē arista, lotiū, vitū, lucerna, lituus, quia teste
 Festo fit a lite Seruius tamen vult græcū esse. vasillum a vas vasis.
 Marbodeus in lapidario ad Neronem, teste Nestore. Quæ solis ra-
 dijs in qua subiecta vasillo. multa alia postea leges.

Aratrū a
 Riga cor-
 reptū & a
 Sidonio
 & petrar.

Regula sexta de compositione.

Simplicis obseruat mensuram compositiuum.

Quis diphthongus vel vocalis varietur,
 Hanc legem spernunt dicus a dico, innubus atq;

g v

Pronubus, ambitus, nihilū, cum semisopitus

Peierat a iuro, cum deierat, agnitus & cog,

Connubium varies, ab itum comitia dicas.

¶ Compositū sequitur simplicis regulā & contra, etiā diphōgo aut vocali mutata, vbiq; tñ obseruā dæ sunt regulæ positio nū & vocaliū ante vocales, vt ludo, colludo, ludo, illido. Amicus, inimicus, tabeo, intabeo, taceo, reticeo, facio, reficio. ¶ Recurre sp ad trissyllabi ci, & accētus quātitatē facile indicabit, vt reficis, intabes &c. ¶ Per hāc regulā ppositiōes in cōpositiōe quātitatē priorē seruāt, vt abeo, adamo, subeo, euoco, deduco, Amoueo, amitto, auerto, auisus &c. ab a quē pducunt. Quintilianus tñ dicit cōponi ex ab, ablatione b. lre vt omito ex ob, aperio ex ad, quē duo primā corripunt, vt apella

Initium.

plustre ga fiunt ex græca priuatiua p̄t̄cula. A. Vergi. Sape leui sompnū suadebit inire susurro. Ideo teste Nestore male dixit Riga in libris Regū. Initiū fidei designāt hostia portæ, quā obrē non dubi to esse vitiū in carmine Vergilij de ludo. Initio furis ego sum tri bus addita quarta, restū esset principio. ¶ Ab hac regula demūtur

Ambitus

A dico noia in dicus, vt caufidicus, maledicus. A nubo pnuba, in nuba, connubium a Verg. variatur. Ambit⁹ p̄t̄cipium ab ambio ambiui ambitū. Ouid. i. Met. Iussit & ambitæ circūdare littora terre.

Nihilum.

Hilum.

Ambitus nomē semp corripitur, Claudia. in. iij. consulatu honorij Luget auarities stygij in nexa cathenis. cumq; suo demens expelli tur ambit⁹ auro. ¶ Nihilū. Persius. Gigni de nihilo nihil in nihilū nil posse reuerti. fit a ni. i. non & hilum res nullius p̄t̄ij, vtpote fabæ nigrū quod pducitur. Lucret. lib. iij. Nil igitur mors est ad nos neq; pertinet hilum, semisopitus videbis in sopio in o antep. Cætera fati tis patent, p̄ter comitiū quod a simul itando dictum uolunt, & pdu cit etiam primā contra multo r̄ ignorantia. Sil. li. viij. Namq; huic

Comitiū.

comitia campus, Iura atq; arma tulit. de campo Martio loquitur vbi erant comitia. Orichalcum ab oros. id est mons dicitur ex quo fo ditur, non ab auro, ideo semp corripitur, vt apud Hora. in arte.

Se & dij.

Se produc & dij præter dirimo atq; disertus.

Se & di p̄pōes latæ isepabiles pducūt, se rego diduco. Corripunt tñ dirimo, disertus. Ver. v. ene. & plia voce diremit. Hor. Fecidi cali ces quē non fecere disertū, securus pducit quia ex p̄positiōe fit, secu ris corripit quia a v̄bo seco fit. seuer⁹ vndecūq; est corripit, vt eq; dē qd Nestor putat ab ego & qdē deriuari. Priscian⁹ primariū esse opinat, vide e añ q. digāma, dilemma corripunt ga græca sunt.

Re præpositio inseparabilis,

Est re breue, at refert a res producere debes
Reijcit & reicit, Nam quæ iacio tibi format
I prius interdum tollunt vt corripiantur,

Addit vel demit metri grauitate poeta

¶ Re præpositio inseparabilis corripit, vt redeo, reditus pro annuo puentu, renuo &c. Persius in vlti Sat. Pingitur an renuis &c. nunq̃ inueni renuo p duplex nn, quicqd̃ aliqui dicant, Oui. lib. ij. de p̃oto. At reditus iam quisq̃ suos amat & sibi quid sit Vtile sollicitis supputat articulis. refert a res compositū pducitur, alioqui corripitur, nec vnq̃ duplici ff refert scribatur, contra Gaorgiū Vallam quia melius opinamur a nomine res, et verbo fert fieri, refert quando regit genitiuū & ablatiuos, mea, tua, sua, nostra, vestra, de quo verbo factis a nobis in syntaxi dictum est. ¶ Reijcio a re & iacio pducitur, po-
siti, q̃a in eo verbo i. duplex efficitur teste Nebrissensi, vbi aut cor-
ripitur i consonans abijcitur quod etiā contingit in alijs compositis a iacio, vt adijcio vel adicio, abijcio, vel abicio, subijcio, vel subicio, obijcio, vel obicio, nam correptionē positio impedit, nisi consonans i abijciatur. Ea abieccio in prosa barbari sm̃ facit in carmine in his compositis a iacio omnibus licet quicquid dicat Gaguinus et quidam alijs, qui non diligenter satis poetas perlegerūt. Vergi. in bucolicis. Tityre pascentes a flumine reice capellas. hic corripitur. est autē in quinta regione proceleumaticus teste Prisciano, qui per synæresin fit dactylus. Idem Gaor. ij. Reice ne maculis infuscet velle-
ra pullis. Idem æneid. xi. Reijciunt parmas & equos ad mœnia ver-
tunt. Idem bis reiecti armis. Et æneid. quinto. Hæc fatus duplicem ex humeris reiecit amictum. reieci reiectū nunq̃ corripuntur, quia in eis i consonans duplex est non ratione sed auct. or. tate, propter bñjugus, trñjugus, quadrijugus, nec video cur non tam in reijcio q̃ reieci sit duplex ideo miror Seruium dixisse in illud. xi. gneid. Sic ait atq̃ oculos Rutulorum reijcitiictus. est alin esse licet spe longa dici posset propter præteritum reiecit, quid his velit. Seruius non satis intelligo, quando quidē tam bene in reijciti consonans est q̃ in præterito reieci. Sta. Theb. vi. Prouidus astu. Et patria vigil arte nō lacō hos reijcitiictus. Lucre. lib. ij. Videmus reijcere in terras naturā multa q̃ ceris. Oui de arte. Reijce succinctos opofo stamiue fusos. Papi. lib. iij. Theb. Tela manu reicitq̃ canes in vulnus hiātes. Oui. adijce Troianæ suaforē Antenora pacis. Martia. lib. x. Siquid nostra tuis adicit vexatio rebus, Sic corripit̃ infiniuius adici in principio septi

Reijcio:

Adijcio.
Adicio.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

- Obijcio.** mi thebaidos, Verg. in Moreto. Et summis spoliat corijs contēpta
Obicio. q̄ possim. Spargit humi atq̄ abicit luue. Sat. xv. Hunc abicit sæua
 dignum veraq̄ charybdi. Ouid. ij. de ponto. Turpe putas abici q̄
 sit miser, & dūs amicus. Productionē facile reperies, nūc non occur
 rit. Verg. obijcis hosti. Luca. li. viij. Cur obicis magno tumultū ma
 nesq̄ vagātes. de Pompeio loquitur. Idem in. ix. Pompeiū deis obi
 cit q̄ pauca catonis &c. Silius lib. quarto. Arietat in primos obicit
 q̄ immania mēbra, Arietat p̄ceumaticus est aut per synæresin da
Arietare. ctylus. arietare est ariete pugnare. Papini. x. Theb. Pectoraq̄ inuisis
 obicit fumantia muris. Claudianus in quarto consulatu Honorij.
 Cur annos obicis, pugnae cur arguor impar. Silli. lib. xij. Iungere
 tum fata & subici iubet ocyus ignes. Papi. Achil. primo. Fata vidē
 prior subicit gaudis Vlysses. Luca. lib. viij. Sit satis o superi q̄ non
Subicio. cornelia fuso Crine iacet subiciq̄ facem complexa maritū Impat.
 Idem in. vij. Ipse manu subicit gladios ac tela ministrat, ne & eamur
 imitari quæ tam sepe apud probatissimos legimus. Q̄ si in aliquo
 carminū genere opus esset tribracho idem putarē licere in tetrasyl
 labis adijcio subijcio &c. Quicquid dicat cum Nigro Bebelius, Ne
 stor dicit quosdā putare reicio quādo corripitur fieri ex ico, id Ne
 stori non placet, nec mihi, quia ico p̄ducitur tantū. ¶ Poetæ pro
 fecto plæi s̄q̄ metri gratia aliquid addūt aut demunt, id in p̄sa esset
Addito barbarism⁹ p̄terq̄ forte in paucis, iam olim in p̄sa admissis, In his
vel remo quecūq̄ sunt magis inuētis vtemur q̄ excogitādis, tum id etiā cau
tio metri te videbimus, quoniam rara sunt & quæ frequentia, nam raris raro vtē
causa. dum est, frequēter vsurpata non obhorrebimus, frequentia q̄dem
 sunt vincula, sæcla, tomacla, p̄ vincula &c. Alitū cælitū vbiq̄ re
 cepta sunt, alitū, cælitū non aspernāda, vt neq̄ religio, reliquæ, licet
 religio, reliquæ frequentiora sunt necessitate. Rariora sunt lamna
 pro lamina, surpate surpuerat p̄ surripite &c. sic dōni p̄ dñi vide o
 ante n. ¶ Ridēdisunt religiosi qui dōni vocari volūt nō dñi, Indu
 perator p̄ impator. In carmine recte dices, legit apud Lucre. lib. iij.
 quē imitatus est luuenalis, indugredi, indupedita, indumanu, indu
 foro, Lucretio & hæc antiquoribus relinquamus, q̄ Vergilio et ceter
 ris qui sequūtur vt nimis dura displicuerūt p̄ ingredi in manu &c.
 Lucre. li. i. viāq̄ indugredi sceler⁹. In eodē. Inter se nexus minus aut
 magis indupedita, sic alibi s̄pe. ¶ Hippona gemio pp̄ estequo: sta
Hippona bulorq̄ dea, ab hippos. i. equus. vñ Hippocrates &c. Iuuenalis tñ
 metri gr̄a vnū p̄ abstulit dicens Sat. viij. Iurat solā Hiponā & facies
 olida ad præsepia pictas. ¶ Petrarca ausus est vnum n̄ auferre ab
 Hannibal in sexto aphyricq̄. Te quoties Hannibal video &c. Sic idem,

Verificatorie Liber II. XXXIX.

circa finem libri septimi. Idem in decimo aphrica, geminat r in Te
 rentius dicens. Seruatore suo prior it Terrētius horū. ceterę quia in
 multis manifesto errauit Petrarca, nolim eum in his imitari, quia
 nullum habet auctorem, nec ipse auctor haberi debet, vt sæpe pate
 bit in hoc opere. Lucretius refficit dixit pro reficit quod parissime
 imitandū est vt in lib. primo. belli fera munera mauors Armipo
 tens regit, in gremiū qui sæpe tuū se Refficit, æterno deuictus vulne
 re amoris Mauros quotę poeticū est, nam in prosa mars dicitur.
 Idem lib. pri. Reccidē inferiora magis q̄ corpōra nostra. Ibidem.
 At neq; recidere ad nihilū res posse neq; aūt De nihilo testor. Idem
 lib. quinto. Haud igitur cessat gigni de rebus et in res Reccidē assidue
 quo nā fluere omnia cōstat. Propertius. Reccidit inq; suos mēsa su
 pina pedes. pro recidere & recidit, id p̄ce imitaberis. Lucre, lib. i. red
 ducit Venus & reductū Dædala tellus. Idem lib. vi. Nec poterant
 vllam ptem redducere eorū, Hora. Dñj tibi dent capta classera red
 ducere Troia pro reducere, id parce imitandū est. ¶ Apud Lucre. Redduco.
 lib. quarto. Videf referūt corripī pro distāt, sed opinor esse mēdā Referunt.
 nec quoq; modo imitandū, Vsq; adeo magni referunt studiū atq; Rellatus.
 voluntas. Idem lib. ij. Id rursus cœli rellatū templa re ceptant. Lu
 cretius imitat⁹ est Terentiū dicentē in Phor. Quod ab illo allatum
 est id sibi rellatū putet, ubi metri gratia l geminari vult Donatus. Id
 parce imitandū est, quia relatus vnico l frequentissimū est. Iuue. Di
 xerit astrologus, credent a fonte relatū Hammonis. ¶ Hęc omni
 bus licent rettulit & retulit, repperit & reperit in præterito, reppuli et
 repuli. Horat. in. i. epist. lib. ij. Rettulit acceptos regale numisma Phi
 lippos. Catul. Si reditū retulissetis, haud in tēpore longo. Sed emē
 datissimi libri habēt, retulisset, vt sit vetus præteritū a tollo. Sueuius
 antiquus poeta, fera prælia bello In Persas retulere suo, Aufoni. ia
 epig. Qui laqueum collo necebat, repperit aurum Theauriq; lo
 cō, deposuit laqueū, At qui condiderat postq; non repperit aurum
 Aptauit collo quem reperit laqueū. Sedulius lib. quinto, geminauit
 p in participio repperiens, id nollem imitari. Dicit autem. Reperiēs
 regemq; se rex dixerat esse Obijcit. Ouidi. in epist. Medæ. Quæq; Reppiens
 feros repuli doctis medicatibus ignes. Non valco flammās effuge
 re ipsa meas. Claud. in. iij. consul. ho. Reuolutaq; tela Vertit in aucto
 res & turbine reppulit hastas, Immolo semper primam producit.
 Angelus Politianus concedit se noue corripuisse, quia in alijs ver
 bis similia fecerūt veteres. Tu producito semper. reddo tam in pro
 sa q̄ in carmine, semperq; d geminat, nec ab eo fit redditus nomen
 sed a redeo redditus etiam pro annuo, prouentu vt dictum est. Reditus.

Est pro breue in græcis pro longum rite latinis.

¶ Pro græca præpositio pro ante semper corripitur, vt prolepsis, prologus, propheta, prometheus, promethia, cum ei diphthongo in pænultima, apud græcos, ergo pænultima producit, p̄p̄ontis p̄methe⁹. prophasis, propolis, propola, p̄pylæum &c. Ouid. in pri. Meta. In Propōtis. de promethides placidis epimethida dictis Mulcet. Idem in quarto de p̄oto. Misit in has liquos longa p̄p̄ontis aquas. sic cæteri præter Maniliū nisi mēdosus sit eodex in lib. quarto. Aequora & extremū propōidos Helespontū. Idem ibidem. Illū etiam venerata colit vici- cina p̄p̄ontis. Propheta, Bebelius dicit variari cui credemus vbi p̄ductionis testimoniū ex p̄bato p̄eta attulerit. Rufinus apud Prisci- anū. Agnouit metrū seruatq; Terētiū artem. Nam p̄logos trime- trū didicit cōponere & su. Errauit in hoc vt in m̄tis alijs, Alanus di- cens. Prologus in sompnū murmur euntis. erat. hunc male imitan- tur Sūpitiū & Bebelius. Prohibeo corripitur quia vocalis est ante vocalem. Persius. Oleū arto creasq; popello Largior an prohibes. ¶ Pro latina præpositio p̄ducitur, vt prodo, proficio. Ouid. Non profecturis littora bobus aras. prope autē corripitur, vnde p̄pero properus, propinquus. item que simplicia sunt, probo, p̄brū, Pro- pertius corripitur. pleriq; Propertius a pro deducit. Item primā corripit procul, vnde vel a porro nōnulli deducit ea que correpta legimus, & tamē plurima p̄ducta videntur significatio nē de p̄cul aut porro habere, vt protenus, p̄p̄pio &c. Verg. Quo nunc se pro- ripit ille, hoc est procul rapit. Idem. En ipse capellas Protenus ager ago. i. porro tenus, quasi longe a finibus, teste Seruio. Pro igitur in compositis semper p̄ducitur in mere latinis, quācumq; videatur si- gnificantia habere, exceptis paucis, quorū meminuit Gel. lib. ij. noct. atticarū, sed ip̄e rem paucis tetigit, quam longe clarius studiosis ape- riam, & plura q̄; ille adducam.

Pro correptum.

Corripias, pronepos profugatus, p̄fugit, proficiscor
Et procio peto significans cui iungo procello
Atq; profana, professa, profunda, profesta, profari
Propino vario, procuro iungo profundo
Sic bene docte locas propello, propago Lucreti.

p̄nepos.

¶ Qui. xij. Met. Esse Iouis p̄nepos. Idē x. Met. Est Neptunus auus p̄nepos ego regis aquarū. Persi⁹. iam r̄t̄qua ex amitis patruel⁹ nul

la p̄neptis nulla manet patruī. Errauit itaq; Sidonius in epithalamio
 Polemij dicens, Feliciter æuū Ducite concordēs sint nati, sintq; ne-
 potes Cernat & in pauo sibimet qđ p̄nepos optet. Vbi etiā vltima
 contra totā vetustatē nimis licēter corripit. ¶ Profugo. as. primæ
 apud Philephū in octaua septimæ & in q̄nta nonæ. ¶ Profugio
 tertię. Valerius Flaccus lib. viij. Contingat mihi deinde mori, sic fata
 pfugit. hinc nomē pfugus. Verg. i. æne. Italiā fato pfugus lauināq;
 venit Littora. hīc quoq; pfugiū quod oēs syllabas corripit, quare
 nō doctē satis dixit Prosper. Vnū profugiū tutū est deus ip̄e timēti,
 sed forsitan ita mēdose legit̄ pro confugiū. ¶ Proficiscor. p̄fectus,
 sum. Verg. viij. æne. Arcades his oris genus a Pallāte p̄fectū. Prop-
 tius li. iij. Magnū iter ad doctas p̄ficiēci cogor athenas, sic ceteri poe-
 tæ, nec vnq; p̄ducitur cōtra plurimos, qm̄ apud Prop̄tiū in fine se-
 cundi libri non p̄fecto a p̄ficiēci legit̄, neq; sensui cōgruit. sed
 cōt̄o a p̄ficio, & ita habēt optimē impressurę, et sensus est optimus sic
 Hęc quoq; p̄fecto ludebat lafone Varro. i. Varro cantauit amores
 p̄fecto lafone. i. postq; p̄scripsit gesta argo nautarū, nec apud Iuue-
 nalē in emēdatis codicibus legit̄ Sat. vi. Processura sed p̄cellura, vt
 testat̄ etiā doctissimus Ferettus sic. Processura domo sicula non mi-
 tior aula. ¶ Procio. is. iui. itum. p̄nultima supini longa. id est pro-
 uoco primā producit. at procio. is. iui. itum. p̄nultima supini bre-
 uis, & prima similiter correpta. id est peto, hinc procus, proco. as. re-
 ciproco, testis est cum Nestore Calpinus. ¶ Procello. is. verbum.
 Lucretius lib. vi. Turbinis immanē vim prouomit. atq; procellit.
 hinc procella. Vergi. ænei. i. Stridens aquilone procella. ¶ Profano.
 nus a quo profano. as. verbum aut contra vtrunq; a fanum. id est
 templum, & hoc a fando (vt Festo placet) quia p̄ōtifex in dedicatio-
 ne templi certa verba p̄fari solet. alij a Faunis nomē deducunt, alij
 græcū esse volunt a Phaneleō. id est manifestū quia ephano respō-
 sa dabantur, hī per ph scribunt illi per f. Vergi. Procul o procul este
 prophani. i. irreligiosi & impij, quasi p̄cul a fano. Oui. Scilicet om̄e
 sacrū mors ip̄ortuna p̄fanat. Fanū nō b̄ placet cū Ḡor. Val. li. xxx
 iij. ca. vi. esse latinū. ¶ Profitor. eris. p̄fessus sum. Oui. in. ij. de reme-
 dio. Vilitas lateat qđ nō p̄fitebere fiet. Hor. in arte. Inceptis grauib;
 plerūq; & magna p̄fessis, errauit igit̄ teste Nestore Arator li. ij. Pau-
 lū esse ministrū Aeterniscitote dei p̄fessio ꝑ̄ a Mēdaci de teste sonat
 ¶ Profundus. Verg. Cælūq; profundū. ¶ Profestus. a. ū. Auso. de
 studio puerili. Studiū puerile fatiscit. Leta nisi auster? variēni festa p̄-
 festis, male capit̄ ab indoctis p̄ pridie festi, sed p̄gamus. ¶ Luca. in
 ix. Hoc satis est dixisse Iouē sic ille profatur. Vergi. in. iij. æneid. & sic

Profugo;
 Profugio
 Profug⁹

Profugiū
 pficiēcor

Precio.
 Proco.
 Procello
 Procella.
 Profanus
 pfano. as

Profiteor
 Professio
 pfundus.
 Profestū.
 Profari.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

- Propino:** accensa pfatur. Variantur aut ppino, procuro, pfundo, propello, ppago, as, verbū. Martia. in. xij. Hoc quoq; nō nihil est quod ppi nabis in istis. Idem lib. vi. Nemo ppinabit callidiorē tibi. i. p̄bibet a pro. i. ante & pino hibo, nam e græco habet originē. Tibullus. Ipse pcurari ne possent sc̄ua nocere. S̄pnia, Sil. li. vi. Haud secus ac stabulis pcurans ocyā pastor. Vergi. ix. ænci. Quod superest læti bene gestis corpa rebus, Procurate viri. Hora. Hæc ego pcurare & idoneus imperor & non & c. Catul. Has postq; mœsto pfudit pectore voces. Oui. in ep̄sa Canaces. Ip̄a nihil p̄ter lachrymas pudibunda pfudi. Corruptio est longe frequētiōr, Lucret. li. iij. Est pcul a tergo quæ puehat atq; ppellat. hinc frequētiōr ppulso. as, vt in eodem libro de echo. Sex etiā aut septē loca vidi reddere voces, vnam quā iaceres, ita colles collibus ip̄is Verba ppulsantes iterabant dicta re p̄ri. Idem in eodē lib. Atq; aliū p̄ se ppellens aera voluit. Ne ve propulso rearis puer venerabilis Lucretij auctoritatē amplecti. Idem li. i. Propagare genus posset vitāq; tueri, lbidē. Nec ratione fluunt alia, stragemq; ppagant, & idem lib. v. Vt ppagando possent pcludere secla. Et paulo post. Vt potuisse ppagādo procludere plem, in his certe de eadem re loquitur, eademq; manet significātia. Ideo in verbo non obseruādo est differentia, quā in nomine ppago ponunt grāmatici dicentes, ppago pro vitæ pducitur. Vergi. Flexos ppaginis arc⁹. p progenie corripitur. Idem. Si romana potens Italia virtute propago, pro eodē dicitur ppages. is, duo sunt adhuc corripienda profecto aduerbiū affirmādi, quasi p facto vt dicunt grāmatici, & pteruus a pterendo, ergo corripitur vtrūq; contra primitiui naturam. Hor. in arte. ille pfecto. est finis versus. Oui. Multa miser timeo quia feci multa pterue, Habete si lubet versiculū. ¶ Sunt contra partem correpta pfecto proteruus.

I & o in compositis.

Pars si componens, finī prior i vel o donat.

Sit breue cunctipotēs & Thimotheus manifestāt.

Quod si non semper manet i productio semper.

¶ Habet hæc regula partes duas, quæ prior est, dictiones cōpositę siue latinæ siue græcæ terminātes in i, primā partē cōpositiōis breuiant i, vt bisfidus, trifidus, at bisacutus corripit primā, per regulam cōpositoꝝ, sesquipes, semiuir, vitifator, Archigenes, Anthithetō, sacrificio, sacrificiū. Ennius. Sic nos ille suos dijs sacrificare puellōs. Errauit ergo teste Nektore, Arator dicens. Forma sacrificij perfecti

Verficatorie Libet II. XLI.

prisca canistro, Tres panes offerre iubet, meli⁹ dixisset Sacrifici for-
ma p. sacrificij. ¶ Posterior ps, dictōes græcæ terminātes in o primā
partē cōpositionis, breuiāt illud o, vt dorothea, samothracia, timo-
theus, cymothoe, leucopetra, protomi, zelotypus, &c. oia sunt inuē-
tu facillima. ¶ Dixi in regula. Qd si non semp &c. qd si ex declina-
tione tantū pueniret, pduceretur, vt tantidē, tanticūq; quanticūq;
eidem, cuiq; quālibet, quantiuis, luue, quanticūq; domus constet.
Manilius lib. ij. Omne quidem signū sub qualicumq; figura, si quis
liqua, producitur, quia vix apparet compositio. Siquidem varia-
tur, videi ante q. Idem producit in masculino. Scilicet & ilicet p. Idem,
ducuntur, quia fiunt a scire & ire, per remotionem syllabæ tollun-
tur, & alia nonnulla his versibus contenta.

A quotus atq; dies quod fit variato at ibidem,

Et tibicen erit longum, cui iungis vbiq;

Protrahit Ausonius matricidam grauitate.

Lagopus, gæolophus atq; Theophila produc.

Cum leucopetra, quidam gæometra iungunt

Quod medius facit atq; dies producito semper.

¶ A quotus & dies fit quotidie, & hinc quotidianus, & variari po-
test vtruncq; sed quotidie apud solos neotericos repperi corripit, vt Quotidie
apud Mantuanū in vita diui Georgij, video reliquos partū acute de
hac dictione scripsisse, quia sæpius primā corripit. Rarissime assum-
ptione t. l. r. p. ducit vt apud Catullū ad Malliū. Ne nimirū simus stul-
torū more molesti. Sepe etiam Iuno maxima cælicolū. Coniugis in
culpa flagrauit quotidiana. Noscens omnivoli plurima furta Iou-
is, vbi notabis magis q; imitaberis p. t. metro versu sensum non
perfici nec suspendi. apud alios reperio prima correpta, secundā p.
duci. Mart. li. x. Leuis dropace tu quotidiano. Et lib. xi. Quo tu quo
liber ocyose tendis. Cultus sindone non quotidiana. Sido. lib. viij.
Hoc pernix habitu meū memeto, Orpheū visere qui quotidiana,
Saxa & robora corneaq; fibras, Mollit dulcilo qua canorus arte,
omnes Phaleucij sunt, & Orpheū per synæresin est spōdæus. Mar-
tia. lib. iij. Quotidianā refice nauseā nūmis, Scazon est. ¶ Iuue. Saty.
v. Vel si quādo datur custos affixus, ibidem. Si tota vetustas, quare
imitari nollē Iuencū dicentē. Oblatusq; ibidē mox demonis horri-
da virtus. Idem, Ille iubet cunctis ibidē conuiuia poni. Hor. in arte.
Tibicen didicit prius extimuitq; magistrū, Sedul. lib. ij. Funereosq; Ibidem:
modos cantu lachrymāte gemebat Tibicen, plangorq; frequēs cō- Tibicen.

fuderat edes, mēdose legi tibicines, quod foret intolerabile. Cur aut magis pducatur tibicen quā tubicē, hæc est rō, quia tubicen fit a tuba, ubi a in i seruata quātitate vertit, at tibicen fit a tubia, idē tibicen dicendū fuerat, iam vterūq; duas breues in vnā longā, vt in bige, trigē, quadrigē, p bige &c. sic auriga p aurigia, ab auras agēdo dictus. ¶ Vbi quā qui dicūt variari, afferāt ex veteribus testimoniū, alioqui nugas aegerint. Vbiūq; variatur. Claud. in laudibus silicionis. Occurrant vbiūq; velis. Oui. Meta. viij. Seruor vbiūq; est, vni mea gaudia feruo. Aufonius metri grauitate pduxit matricida dicens in monostichis Cæsar: (quā an Aufonij sint dubitat Baptista Pius) Matricida nero ppriū vim pertulit ensis. Sido. in. ij. panægyrico. Matricida pius sed ne spreuisse dolerē, potest corripī vt patricida & parricida in tragœdijs Senecæ. Et profecto nimis licenter hæc pducuntur quādo nulli veteres herōicorū aut elegiacorū scriptores ausi sint hæc pducere, quare non placet mihi licentia Aratoris dicentis, Parricida trahis. Patricida vocabulū a veterioribus parum vsurpatum recte in hexametris & pentametris recipitur, parricida rr. geminat. Horati. lib. iij. car. Ode. xxix. Telegoniūga parricidæ, versus est Alcmænius dactylicus tetrameter, vbi tertius pes necessario est trocheus. ¶ Lagopus &c. suis locis declarabunt, de gæo metra satis dictū est.

Vbiq;
Vbiūq;
Matricida
Parricida
Meridies.

¶ Meridies quasi medius dies pducitur, sic verba meridio & meridor. Idem opinor factitandū in pridie & postridie. vide i ante d in medijs Catull. ad Ipsithillā. Iube ad te veniā meridiatū. Phal. est Martial. lib. iij. Inter tepentes post meridiem buxos. Sedet ambulatur liber acribus curis. Scizontes sunt duo. sic Meridianus, Pomeridianus. ¶ Reliqua corripitūtur, vt omnimodus, multimodus, in Lucretio sæpe lecta. Martia. lib. iij. Non nautas puto vos sed argonautas, Retro in cōpositiōe variat, vt extra cōpositiōē sic intro. Luere. lib. iij. Sic animas introduxerūt sensibus auctas. Oui. iij. Met. Ipse retrouersus squalētia ptulit ora. Controuersia corripit a Sido. li. viij. Declamatio cōtrouersiarū. Phal. est. Martia. lib. xij. Offensus genitor trino cōtrouersia. Affecit domiccenio clientem. Phal. est.

Regula septima de præteritis dissyllabis.

Præteritiua tenent primam dissyllaba longam

Tolle bibit scidit atq; fidit tulit, ortatq; do sto.

¶ Præterita dissyllaba pducūt priorē, ut veni a philetico male corripitū, primū recte dici vbi de duob; tm loqmur in syntaxi dictū est. Tollunt sex bibi &c. steti, dedi. Addit Nestor linquo liqui, quod vult variari sed male. Etenim in Vergilio non liquerat legitur sic. Nāq;

suam patria liquerat tellure sepultā, sed sic. Namq; suam patria anti
 qua cinis ater habebat, Testis est Seruius, cui recte astipulantur. Lau-
 rentius Valla & Sulpitius, Valerius Flaccus lib. viij. Si te sceptrā do-
 mū site liquisse parentē senseris mēdose legit reliquisse vt paulo añ
 Dignior es et fama meis iam parta venenis pro Dignior es iam fa-
 ma meis est parta venenis. Emi pducitur p regulā, & teste Volco
 & alijs doctissimis apud Ouidiū in epistola Didus non emi prae-
 ritū sed pns emo legit sic. Qd ubi donauit p fide litt^o emo, & pfecto
 optimus sensus est bñ inspiciētū. Iuuis p pducitur. Catullus per syn-
 copā duriusculā iuerint metri grā p iuuerint dixit de coma Bereni-
 ces. Non ita me diui, vera gemunt, iuerint: Ita habent optime impf
 surā, quicqd aliqui garriāt. ¶ Martia, lib. iij. Vnguentū fateor bo-
 num dedisti Conuiuis here sed nihil scidisti. veteres scididi dixere,
 teste Prisciano. Rui corripitur quia habet vocalem ante vocalē m.

Liqui.

Emi.

Iuui.

Regula octaua de geminatis pteritis.

Corripiunt binas geminantis, ceu ceciderunt

Tolle ceciderunt a cædo, a pedo pepedi.

¶ Præterita geminātia principiū primā & scdā syllabas corripiūt
 nisi positio impediāt, vt teigi, peperi, pepuli, tutudi. ¶ Dixi nisi impe-
 diat ppter spopōdi, sefelli, vbi prima tm corripit, vt in duob; exce-
 ptis, Cecidi a cædo, pepedi a pedo. Iu. Sat. iij. Ebrius ac petulans qui
 nullū forte cecidit, Dat pœnas. Hora. Nā displosa sonat q̄ntū vesi-
 ca pepedit. Cōpositū simplicis regulā imitat, Ouid. v. Trist. Contu-
 dit ingeniū patiētia longa malorū. Enniū imitari nō ausim (qa ne-
 mo hactenus imitatus est) dicentē, viresq; valētes Contudit crude-
 lis hyems. Etenim forte mendosum est pro contuderat.

Contudi.

Regula nona de supino dissyllabo.

Cuncta supina tenent primā dissyllaba longam

Præter nata sero, cieo, lino, sto, sino, sisto,

Do, ruo, cum queo, eo, reor, at staturus, atum dat.

¶ Supina dissyllaba producant priorē syllabā, vt visum, lusum
 Tolluntur satum a sero, citum a cieo, litum a lino, statum a sto & si-
 sto, situm a sino, datum a do, rutum a ruo, hinc dirutū & c. in simpli-
 ci ruitum rectius dicimus, quitum a queo, itum ab eo, sed ambitus
 satis est dictum, ratum a reor, staturus contra primitiui naturā pri-
 mam produxit. Ouid. ij. Met. Nec fruitur sōpno vigilātibus excita-
 curis. Sta. Theb. iij. Atq; hic ingēti capaneus mauortis amore, Exci-
 tus & longā pridem indignātia pacem Corda tumens, hæc a cieo

Citum.

h ij

sunt Citū a cio pducitur Silli. lib. iij. Accitas propere castris in prælia consul Raptabat turbas. p musq; ruebat in hostē. Luca. Stratisq; excita iuuetus. Oui. in epi. Canaces. Oblitus a dñæ cæde libellus erit Idem. ij. Meta. Hic situs est Phaeton currus auriga paterni. Idem. iij. Fast. Hic status in celo multos p mansit in annos a sto statū est. cōposita habēt itum, vt pstitum, institū &c. aliquādo tamē producta penultima habent atū, vt constatū. hinc cōstaturus &c. sed ipm etiā staturus contra primitiui naturā pducitur. Luca. lib. ij. Hinc acies statura ducū. Idem in. vi. Et statura redit. Papi. vij. Theb. Spesne obstaura pelagis. Oui. i. Fast. Musa quid a fastis non stata sacra petis. Valerius Flaccus lib. ij. Nostræ stata dona salutis. Luca. lib. x. His ascripsit aquis quorū stata tempa flatus. hæc a isto sunt. Verg. Nos abijse rati &c. Terentius in hecyrā. Nam cum cōpressa est nata. Forma in tæbris nosci non quita est. Ouid. Meta. i. Sed itum est in viscera terræ. de ambitus dictū est. Claudia. in. lib. i. in Rufinū. Cōsentes Falit & ambitos a principe vendit honores. suo. is. sui futū, vnde sum fui & futurus habet. olim corripiebat priorem supini quod futurus ostendit. Hora. in arte. Vuliūq; sagax rerū & diuina futuri. sic pfuturus qd nimis licenter produxit (nisi mēdosus sit codex) Mantuan⁹ in cōsolatione super morte Collę dicēs. Profutura cupit nocitura. ignara futuri. sed pfectura forte legendū est. Spuo sputū produciū. Sedulius nimis liceter dixit lib. v. Hæc sputa per dñm nram lauere. figurā. sed fortassis legendū est Sputa hæc per dominū &c.

Regula decima.

Præ tum vocalem de vi reliquis dabo longam.

¶ Omne supinū non dictū, mutans vi syllabā in tum, pducit vocalem an tum, vt expeditū, petitiū. hinc noia expeditus. a. ū. expeditio. Sido. li. viij. epist. Suedingāt hederę expeditiores. Phal. est. ut apud eundē de laudibus Narbonis. Nam quis Perfidis expeditionē. Aut victricia castra pteribit, sic impeditio. iui. itum, a quo tñ frequētatiū

Impedito impedito video semel corripi apud Papi. ij. Theb. Hos obit atq; illos ferroq; micantia tela Decutit, impeditat numero seq; ipa vicissim Arma premūt sed forsitan impediūt scriptū reliquerat. Horat. Quandoq; bonus dormitat Hōmerus. Papi. iij. syl. Cumq; tibi vāgitat tertius infans, at vbia in i mutatur sit contra primitiui naturā

Petiturus. correptio. vt clamatum clamitō, sic esum. esu. esurio. &c. Petiturus Claudianus corripit, sed in hoc non puto eum imitandū esse, dicit autem in. iij. de raptu Proserpinæ. Ip m etiā petitura Iouē sic Arator. Hinc humana probant, ccelū petiturus oliuæ, Progreditur lue

strare nemus, pduc quoq; solutū, volutū, q̄uis non recte forment
& positū, iratum, quia actiuū foret potio. iui. itū, &c. obliuiscor obli
tūm pducitur, licet nō recte forment. ¶ Dicta notabis. ¶ Tonatio
&c, pducunt a quia ex antiquo supino in atum &c. pecto in p̄terito
olim pectui habuisse dicitur, hinc p̄nultima longa pectitū, quod
nunc non inuenitur, habuit quoq; (vt opinor) pectui, & hinc p̄n
ultima breui pectitū. Columel. lib. xi. Verum vbi iam puro disci
mine pectita tell⁹. Male dixit Riga in Luca. Partitio quasdā scissuras
schismate gignit. In cæteris præsentis norma seruabitur, nisi voca
lis ante vocalē aut positio, aut consonātis mutatio impediāt, quod
addo, propter posui retuli, genui, coegi, potui.

Regula vndecima de verborū cremētis.

A in cremētis.

Crescens produc nisi cremēto dare primo.

a Cremētū verbi est vbi excedit secūda p̄sona singularis
numeri, p̄ntis t̄pis, indicatiui modi, actiuæ vocis, q̄ si defur
erit qualis foret oñditur, vt amamus, crescit, quia excedit hanc p̄so
nā amas, oscularis crescit, q̄ si secūda p̄sona actiuæ vbi foret ip̄a esset
osculas. Cremētū ne credas cum parū diligentibus latine non dici
Columel. li. vi. cap. viij. Seminariū cremētū capere nequeūt. No
tatur hæc vox a Beroaldo in margine. Vocalis in primo cremēto
est quæ erat secūda p̄sonæ vltima. reliquæ in secūdo cremēto esse di
cuntur. ¶ Aigitur in omni cremēto producit, vt amamus, le
gebamus, excipit in primo cremēto do. as. dare, cum primæ con
iugationis compositis, vt venundabā, pessundabā &c.

E in cremētis.

Ni subit r produc e semper quum subit r do

Cum socio ternæ breue, Præfens protrahe reris.

Semper e corripitur præ, ram, rim, ro, beris adde.

In reliquis produc, q̄uis steterunt Maro dicat.

¶ E in vtroq; cremēto pducit, vt amemus, amaremus, docemus,
legebā, nisi postponat r, nā tūc corripit om̄e p̄ns tertie declinatōis,
vt legor. eris. legeremus, legeŕ cū socio. i. p̄terito impfecto cōiuncti
ui modi. ¶ Re añ re vel ris. pducit, vt legereris. ¶ Eañ rā, rīm, rō,
sp̄ corripit, vt legerā, legerim, legero, sic amauerā &c. quieuerā, sed
quieuerā pducit, q̄a per syncopā est, vt deſſerā &c. beris vel bere. cor
ripit, vt amaberis, amabere. ¶ Ferā velim ferebā, edā, ero &c. corripit
unt primā syllabā, q̄a in regularib; nō foret cremētū. Cætera pro
h. iij.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Emerunt.
Miscuerunt.
Steterunt
Tulerunt
Dederunt.
Terruerunt.

ducuntur, ut steterunt, legerunt, qualia Vergilius & plures licet corripuerunt, nos non imitabimur, nisi tam parce in tanto ope. Terentius in plogo Eunuchi. Postquam ædiles emerunt &c. hic emerunt corripitur teste Diomede. Vergil. in Gæor. Miscueruntque herbas & non innoxia verba. Idem. in. iij. æneid. Obstupui steteruntque comæ & vox faucibus hæsit. Idem in buco. Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Horat. epist. iij. Diis tibi diuitias, dederunt, artemque fruendi. Silli. lib. viij. Terruerunt pauidos accensa cæraunia nautas, sunt qui legant in præterito plusquamperfecto steterant miscuerant &c. quibus cum Diomede refraganur mille exemplaria.

I in clementis. Item O. & V.

I produc primo clemento, dummodo quartæ.

Est verbum, debet semper produci iui.

Ceripe præteritis imur, vndique venimus edit,

In coniunctiuo rimus, ritisque licenter,

Inuenies, nolite vel ito, velimus & itis.

Et simus sitis produc, Erit u breue, non o.

Rimus &
ritis in cō
iunctiuo.

¶ I in primo clemento ubi quartæ coniugationis species producit, ut audi m^o, auditis, audite, audire &c. ibam ibo, scibam scibo, experibor, quæ antiquis placebant, audiunt corripit, quia vocalis est ante vocalē. Item præteritum in iui, producit ubique in aⁿ vi, ut petiui petiueram. ¶ Imus in omni præterito corripit, ut venimus, audiuimus, nisi in præterito coniunctiuo, ubi Seruius & Diomedes volunt rimus, & ritus, perpetuum produci. Nebrissenensis etiam vult futurum produci. Ego magis astipulor. Georgio Valles lib. xxxviij. ca. x. ubi ait hæc licenter produci, propter tot breues non in præterito solum, sed etiam in futuro, si caute respexerimus, quæuis Seruius dicat Vergilium corripuisse egerim^o, quia aliter stare non poterat versus, ait autem Vergilius. vi. æne. Namque ut supremam falsa inter gaudia noctem Aegerimus nosti. Ouid. iij. de ponto. Hæc ubi dixeritis, seruet sua dona rogate. Ennius. Non mi aurum posco, nec mi precium dederitis. Ouid. vi. Meta. Haustus aquæ mihi nectar erit, vitamque fatebor. Accepisse simul vitam dederitis in vndis. Idem in priapæis. Vtilis hæc aram si dederitis erit. &c. in. iij. de ponto. Quum quædam thracem et opertum nubibus Hæmon, Et maris Ionii transferitis aquas. Ibidem. Copia nec vobis villo prohibente videndi, Consul ut limen contigeritis erit. Catullus ad Lesbiam. Dein quum milia multa fecerimus. Phal. est. Poteris similia non frequentia sine affectatione producere, O in clemento producit, ut amatote, V vero

corripitur, ut volumus. cætera nota sunt.

Regula duodecima de noim crementis.

Rementū nominis p̄nominis et p̄ticipij, est ex

cessus obliqui in syllaba vel syllabis, supra nominatiuū eiusdem numeri, ut puer pueri, qui quorū. In cremento autem plurali a & e & o. producantur. ut horum, harū, rerum, i & u corripitūtur. ut artibus artibus. ¶ De cremento autē singulari licet Priscianus, Alexander, Sulpitius & plures in declinationibus agunt, malui hic eam rem tractare plene, & in declinatōibus in glōsulis nudo sermone sine testimonijs admonere, pro tenellulo puerulorū captu. Prima declinatio in singulari non crescit, nisi pro æ dicatur ai, de quo satis dictū est. nec quarta nisi in datiuo, ubi est vocalis ante vocalem, de quinta in vocali ante vocalem dictum est. Ergo a secunda auspicabimur.

Crementum secundæ declinationis.

Quæ sequitur primam tantū producit iberi.

¶ In secundā declinatione vnicum producit penultimā genitiui. Iber. Iber iberi, & ei⁹ cōpositū celtiber celtiberi, nā de tydei, orphei & c. de alius & c. dictū est ut de aulai & c. Mart. li. viij. Ille meas gētes et Celtas rexit iberos. ibi diuisit cōpositū ne corripet. ut Luca. in. iij. Cete miscentes nomē iberis. Sil. li. iij. Venere & Cete sociati nomē iberis. i. celtiberi. nomē actū est p̄ synedochen rectus a sociati. Mart. li. i. Vir celtiberis nō tacēde gētibus. Iambicus trimeter est. malē ergo corripuit Petrarca in primo aphyricæ. Celtiberūq; anios qbus auxiliariis arma & c. pro celtiberorū, cum Petrarca errauit Gaguinus, pluresq; quos nominatim carpere candor meus vetat.

Tertiæ crementū, A. & O.

Dicatis. Onis ab o. fer. ins breue, protrahis enis.

On si vertis in o. mensus sit qui fuit ante.

¶ A corripit ut poema. atis, dilēma. atis, argumentū qd̄ aduersariū vtrinq; capit lēma inscriptio. ¶ Ab o. pducitur onis & enis, ut Cato. onis, Anio. enis, sed anien q; d̄r. ¶ Inis ab o corripit, ut yginis & c. ¶ Si græca in on amittat n, seruāt in obliqs q̄ntitatē quā habuerit. ut agamēno. onis, Britō. ois, sic brito, saxo. onis, Macedo. onis, Vāgio. onis, q̄ corripunt. lu. xv. Sat. Qua nec terribiles Cimbrī nec Britones vnq;. id est britanni. Martial. lib. xi. produxit dicēs. ¶ veteres brachæ Britonis paupis & q; i. britāni teste Calderino, Britones. ¶ Nestor putauit Saxo. onis, etiā p̄duci, allēgās Lucanū in primo, Saxones.

NOTA

Joannis Despauterij Niniuitæ.

Et bituri longisq; leues Saxones in armis, in qua re errat Nestor q̄a
sine litera s. legendū est Axones, qui sunt galliē populi, accole Axo
nis fluij, teste Cæsare in cōmentarijs, vt declarat Sulpitius disertis
simus Lucani interpres, qui etiā biturix legit non bituri, & cōdigne
me hercule, q̄a Bituriges sēpissime reperies ap̄ idoneos, vix vnq̄
bituri, qui etiā galliē populi sunt. Saxonis igitur penultimā corri
pit. Sidonius in. iij. Fuderit & q̄q̄ scotum & cum saxone pictū. hoc
vltimū etiā populi nomē est. Claudianus in. i. lib. cōtra Eutropiū.
Non longinqua docent domito quod saxone Tethys Mitior &c.
Idem in consulatu Honorij &c. Maduerūt saxone fuso. Orcades
populi sunt alemaniē fortissimi. Luca. Vangiōes Bathauicq; truces
quos ære recuruo, Stridētes accuere tube, populi nomē est. Contra
pducitur Vecto. onis, etiā populi nomē, sed hæc om̄ia rectius in on
desinūt, quos; quedā pducunt. Sil. lib. iij. At Vectonū alas balatus
probat æquore aperto. Luca. lib. iij. Vectonesq; leues profugiq; a
gente vetusta Gallorum Celtæ miscentes nomen iberis.

C.

Dices halecīs nec spernes Melchisedechis.

¶ Baptista Mantuanus. Pectore sacrifici Melchisedechis erat. Mar
tial. Halecēm sed quam protinus illa voret.

D.

David dauidis dices, Bogudis bogud optat.

¶ Iuuenius sic Edidit hic Mariā Davidis origine Ioseph. Lactāti^o vi
de a ante e. Israhel. Nebrissensis in declinationibus. nri dixere daui
dis primā contra aliorū morē corripit, ut productio.

L.

Masculinum dat alīs, neutrum formatur in alīs.

Elīs cum solis producitur, reliquis breuiatis.

Sal. ¶ Al. alīs, masculini ḡnis corripit penultimā, vt sal salīs, hoc nomē
apud veteres etiā neutrum fuit, & nihilo min^o eandē corripuit. Verg.
pri. æne. Vela dabāt læti & spumas salīs ære ruebant. Iuue. Expende
Hannibalē &c. sic ceteri. Ennius tamē pduxit dices. Quæ ppter Hā
nibalīs copias cōsiderant, testis est ap̄ Gelliū. lib. iij. Valerius Pro
bus grāmaticus pstantissimus, qui in Hānibalē, Hasdrubalis &c. pe
nultimā circūflexit, teste Gellio. Ceteri Probus nunq; me habuerit
riualem, neq; em̄ adeo sum antiquarius, ut quod videā displicuisse
Maroni, & qui sequitur, omnibus id amplexandū putē, q̄uis ap̄
Enniū centies reperiat. Neutra pducuntur, vt capital capitalis, apud

Verificatoriae Liber II. FO. XLV.

Plautum in Menechmis. sic Danielis, Michaelis &c. & solis, reliqua corripunt, vt vigilis, consulis, saulis a saul, apud Bapt. Mant. Riga produxit, quē parufacio. Tanaquil ilis teste Placentino li. xxxi. ca. xix. Heliol. olis proprium viri, teste Prisciano.

N

On nimis incertum est, en inis dat, cetera produc.

En inis corripit, vt nois. Cetera pducunt, vt Paean anis. Damē, enis Deben. enis virorū, ppria. delphin. inis &c. hymen tamē videt hūmenis penultima correpta facere, quia secūda syllaba pducitur in hymenaeus qd' ab hymen deriuatur, sed huius nois hymen obliq's nondū apud veteres repperi. ¶ De on nequeo dare certam regulā Nam multa pducuntur, plura corripuntur. Producent quidē in obliquis hęc & plura. Amydon, aneon, babylon, cytheron, caulon, colophon, chromion, cydon, damō, daphnon, dolon, emathion, helicon, lacon, ladon, nasamon, platanon, porphirion, petron, sason, sinon, simon, sicyon, salomon, qd' cum o in prima Solomon sēpissime notauit impressum, Triton, Trigon, hęc præter. Simon notauit Nestor oīm testimonia afferēs ad quē mitto his nō contentum. Ouid. vii. Meta. Q₂ q' suam securus arat chromiona colonus. Chromion cū ch aspirato & latino, vrbs est in Cypro, ita dicit Nestor, licet aliqui libri creymona habent, alij cremyona. Hora. Pythias emuncto lucrata Simone talentū. nā de simo & simon idē est iudiciū vt de Agamemno & on. Testis mihi est in summa declinationū Antonius Mancinel. summus grāmaticus. Iuuē. Ille Simonis erat tectis quē lurida lepra Virtute ipsius diffugerat. Idem de Petro. Ales. psequit cātu mentēq; Simonis Circūstant tristē v'bis præ sagia Christi. Idem semel corripuit dicens. Presolidū Simonē &c. sic Fortunat⁹. nollē hoc imitari. solō pducitur. Persius. Erūnosiq; Solones. apd' quendā male corripitur in epitaphio septē sapientū Errant quidā dicentes pēnultimā gti corripit, vbi vltima ntī corripitur, nam a doctissimis vltima nois tercię in on, nusq; corripitur vt in vltimis doceo, itaq; hic nulla est regula. Plurima corripuntur, vt cicon onis. ppriū & appellatiuū. Palæmon sic Philæmon teste Vallā in Mattheū. canon, dæmon, Cnomon, hyperion, amithaon, agamemnon, æson, amphion, Ixion, Mennon, Peon, Lycaon, sindon &c. Ouid. xi. met. Ecce nurus ciconū tectē lymphata ferinis Pe ctores velleribus &c. Quedā variant, vt aegon, vide æ ante o. Ge deon. vige e añ o. Orion videbis in primis syllabis. ¶ Sidon in primitiuo pducitur, hinc tamē Sidonius variatur & sidonidis. Sil, li,

chromio

Creymo
Simon.

Sidon
Sidoni⁹.
Sidonis.

Ioannis despauterij Niniuitæ.

vij. Venerat ad bellum tyria Sidone, nepotū. Excit⁹ prece. vrbs est Phoeniciæ. Virg. i. Ænei. Atq; equidē teucrū memini sidona venire Sil. li. viij. Sidonis in latia trepidabat naufraga terra. i. āna didus foror. Virg. i. Æne. Obstupuit primo aspectu sidonia Dido. Idē in. iij. Sidonia p̄cto chlamydē circūdata limbo. ¶ Edon sine aspiratio ne & sine diphthōgo contra Gasparinū & Tortellinū, teste Nestore, gr̄ce in prima syllaba habet ἠ quā nos l̄ram in e longā ḡtere solemus, etiam edonus dicit̄ & variat̄ in deriuatis ipsū primitiuū, edon vel edonus p̄ducit̄. Proptius lib. i. Nec minus assiduis edonis fessa choreis. Sil. li. iij. Edonis vt pangea super trieteride motu. Luca. Edonis Ogygio decurrit plæna lyco. Ouid. Protin⁹ in syluis matres edonidas ois. Idē in. ij. de remedio amoris, lbat vt edonio referenstrieterica Baccho. Edon vel edonus, mons est siue p̄mōtorium Thraciæ, Edonis idis, Bacchi sacerdos, Edonij pp̄li. Virg. xij. Æneid. Nec velut edoni boreq; quū sp̄s alto Insonat. iij. geo. Edonis idis etiam est vrbs Aphricæ ægypto adiacens.

Edon.
Edonus.
Edonis.
Edonius.

Demunt̄
ΑΧΤΗΥ
ΛΗΤΗΥ
&c.

R

Aris produco neutris, Nectar, iubar, aufer.
Protrahe nar naris, Furis, veris, ricimeris,
Byzer ser & iber, in ter gr̄cum ethere dempto.
Oris ab or produc, Cum neutris corripe gr̄ca.
Arboris & memoris breuiēs, indictaq; cuncta.
Aris ab ar neutri generis p̄ducitur. vel laquear. aris &c. tollunt̄ nectaris, iubaris. ¶ Bostar est pp̄riū viri nō appellatiū, licet vulgus capiat p̄ stabulo bouis, & ita ponat sed nō p̄bat Calepinus, q̄ sit viri pp̄riū videbis ex libris Sillij Italici & ex orōne Cicerōis p̄ Scauro. Noīa autē in ar pp̄ria fere sunt punica vt Hamilcar, aris, gestar aris q̄ Probus ap̄d Gell. voluit in obliquis p̄enultimā p̄ducere, id poetæ nusq; faciunt, nec tu facies si mihi auscultas. ¶ Far farris positu extēdit̄ Persius. Farre litabo. hinc farrago & farreus. a um. qd̄ tamen aliqñ abiectiōe r̄ l̄e corripit̄. Mart. lib. xi. Huic pistor fareas facit placetas. phal. est. hinc etiā farina vnico r̄ semp corripit̄. Virg. Pinguisq; farine. ¶ Producunt̄ que sequūt̄ in l̄ra, nar naris fluuū nomen, cuius obliq; nōdum repperi nisi apud gr̄maticos. Virg. Sulphurea nar albus aqua. pro nasis foramine nō nar sed naris in nō dicit̄. Fur furis. ver eris, nota sunt. Virg. Vere nouo &c. ¶ Ricimer eris. viri pp̄riū. Sido in primo panegyrico. Preterea inuictus Ricimer quē publica fata Respiciūt. Ibidem. Fœdera nulla Cum ricimere iacit quē cur numis oderit audi, sic ibidē sapius ¶ Byzer eris

Far.
Fareus.
Alij feris
næ.
Nar.
Ricimer.
Bizer.

Verificatoriae Liber II. FO. XLVI.

tum y græco, populus Pōti. dicitur quoq; buzer, & in secunda declinatione buzerus. hinc byzericus portus. Valerius Flaccus li. v. byzerisq; vagi Philyteq; a nomine dicta Littora. ¶ Ser seris ppfus Scythia, dictus a Sera vrbe, apd' quæ sunt arbores lanigeræ, vnde Serica vestimenta cōficiunt. Verg. Velleraq; vtfolijs depectant tenuia Seres, Sido, in panegyrico maioriani Assyrius gēmas, Ser vellera, thura Sabæus. Ser etiam est vermiculus vt in Pliniū dicit Hermolaus gto seris &c. ¶ Erier eris etiā pducit teste Placētino lib. xii. ca. xix. lber. is. tam p Hispano q̄ Armenio. nam qui in Hispania sunt ab asiae populis oriūdi putant & vtrorūq; regio Iberia dicit. Luca. Occurrat iberib⁹ alter. i. iberis. Prisci. in perihgesi. Quæ iuxta terras habitant orientis Iberes. ¶ Græca in ter multa pducit pænultimā ne fallar si omnia dixerō. Ego hæc solū colligere valui. brachionister eris. armilla teste Nestore. Crater. eris. poculū aut aliud vas. Virg. Crateras magnos statuunt ac vina coronant. Ab act⁹ fit nomen primæ femininigenis hæc cratera qd' Calepinus male dixit esse masculinū, vt crater quia in dictū Vergilij versum ait Seruius hic crater græcū est, hæc cratera latinū. ¶ Character eris. i. signū & dicendi stil⁹. Characterismos. i. designatio, cum ch aspirato & t exili pducitur, teste Nestore & alio Antonio. ¶ Cremaster eris testib⁹ eisdem, & est neruus a quo testiculus dependet. Colu. li. vii. ca. xxiii. author est. ¶ Climater. eris teste Nebrissensi hinc climatericus. Plin. lib. vii. Scansili annoq; lege occidua quā climateras appellant, multa dicit in annotationibus Beroaldus, nihil aliud est q̄ periculū vite fortunæq; hoīm ex astroq; lege. hinc climatericū tēpus. ¶ Clyster cum y græco in obliquis pænultimā pducit, quia apud græcos vt in ceteris pductis, ita nō vertitur in e breuē, vt fit in aer & æther, testes mihi sunt Nestor & Nebrissensis. ideo male dixit Macer. Apposit⁹ digitis aut. intus clystere fusus, instrumentū est quo medici aluū repurgant, a clysin. i. abluere. vulgus suppositoriū vocat. Clysmus ablutio est. docti etiā a glandis specie balanū dixerē. Tortellius etiā clysteriū vocat. ¶ Halter eris. pducit teste Nestore Quidā sine aspiratione alter scribunt, & in ntō etiam alteres. is. recte dici autumant Martialis in apo. Quid pereunt stulto fortes haltere lacerti Exercet melius vinea fossa viros. pondus est qd' in manibus accipiū ad salendū velocius. ¶ Luter pducit in obliquis teste Nestore, vas est purgandis sordibus deputatū. ¶ Panther eris. teste eodem aīal qddā quasi tota fera, ther fera est. panthera pænultia longa etiā ferē nomē sed diuersē, ne lōge mittā vide Calepinū. ¶ Physeter eris. cū y græco, piscis marinus mirabili magnitudine, dicit a physao. i. spiro v⁹

Ser.

Erier.

Iber.

Græca iter

Brachio.

nāter.

Crater:

character

Crema.

ster.

Climatēr

Clyster.

Halter.

Luter.

Panther.

Physeter.

Prester. sufflo. Auienus in arato. Delphinos virides & physeteres anhelos
 ¶ Prester serpentis genus, alio noie dypfas dicit. Est etiã ventus tur-
 bo vniuersa amburens & pterens. Lucre. li. vi. Presteras grañ quas
Stater. ab re nominatarunt. Ibidem. Et quasi demissum cœlo prestera imi-
 tetur. ¶ Stater stateris pducit teste Nebrissensi, qđ indeformatũ, no-
 mē statera declarat cōtra Calepinũ & plures. Vide in medijs, e añ r
Soter. ¶ Soter eris. i. saluator & viri ppriũ, pducitur teste Nebrissensi, id
 verum esse mōstrat hinc deductũ nomen soteria. vide in primis o
 antet. ¶ Produc oris ab or vt amoris, sed corripe neutra, vt mar-
 moris & gręca, vt castoris, hectoris cū memoris, arboris, vetustis-
 simi ne loquerent gręcanice, pduxerunt hectoris, & similia. id nec
 Vergilio nec qui sequunt placet, ideo semp corripimus cū omib⁹
 nō dictis. vt mulieris, gutturis, martyris &c. Martia. li. i. A methysti-
Mulier nas qđ mulier vocat vestes, Scazon cuius sex sunt pedes, quartus
 erũ ian⁹ bus est, nam spondus esse negt. Priscianus in accentib⁹ di-
 cit, pducit sed nō pbat, & multi negant libellũ illum esse Prisciani. ex
 Terentio quoq; & Plauto semp dephendimus correptionē. Philel-
 phus vt plures, p Priscianũ aut alium deceptus, hoc nomen male
 pduxit. Mancinellus & piures p mendosos Lucretij libros decepti
 sunt, legētes mulieris, vbi legendũ est Nebrissensi teste, adiectiuum
 muliebris. vt li. iij. Siue vir & soboles siue est muliebris origo. ita ha-
 bet impressio quã ego vidi, docet idē Nestor Nouariensis. ¶ Ad or-
Lucar. oris, patuit in heterocloris, obliquos em variat. Lucar auis nomen
Castor. in obliquis corripit. Lucar neutrũ p precio qđ ex luco capit, pdu-
 citur teste Nestore. Castor corripit etiã pro aniali qđ fugatũ se ca-
 strat. Castor gręcũ est latinã nō recipiens etymologiã. Iuue. xij. sat.
 Imitatus castora qui se Eunuchũ ipse facit cupiens euadere damno.
 Testiculi atq; ideo medicatũ intelligit inguen. latine dicit fiber. Cō-
 posita simplicium regulã seruant quia corripunt a decus & corpus
 quibus addes antiqua quædam a puer, vt indecor qui ntis in vsu
 non est, teste Seruio. Vergi. lib. xi. Non tamē indecorē tua te regina
 relinquit. Tricorpor, marcipor, publipor, i. marci puer &c. Rhetor
 corripitur quia gręcum est &c.

**Marci-
por.**

As.

Atis ab as produc. ab anas anatis breuiato.

Cætera corripies, nisi vasis. dico vadis vas.

Lra clara est. Anas anatis sine dubio corripit, ut recte docet Nestor
 Anienus in Arato. Latipedēq; anate cernes excedere ponto. In hoc
 certe nō errauit Macer dicens. Anseris aut anatis mixta pinguedine

tauri. Sulpitius voluit pducere allegans illud Martialis li. iij. Et anatis ha-
 beas vropygium macrae. Scazon e Nestor eundem sum ad correptionem
 citat, sic etiam Nebrissenis. sed fallunt omnes, quia nec pductio nec
 correptio ex hoc vsu deduci potest. nam primus pes & anapestus &
 tribrachus esse potest. De anapesto Persius. Hederæ sequaces, ipse se
 mipaganus. de tribracho Martialis in principio primi libri. An iō tū
 veneras vt exires, Anas est auis, & fluuius, & verborum morbus.

Es.

Es breuiat nisi cum locuples, mercesque quiesque.
 Sic haeres. Graecum iungo quod praebuit etis.

Es breuiat penultimam graecum, vt miles itis. interpretis. ceres cere-
 ris. defes idis. Producent vero locuples locupletis. merces merce-
 dis. quies. etis. sic inquit inquitis. heres. edis. Et graeca que habent in
 graeco etis. vt magnes. etis. tapes. lebes. chremes &c. Termes etis. in
 miculo vt quidam volunt p ramo oleae. notum est hinc termitis. mi-
 les. itis. Omnia sunt clara. Aes eris. pres praedis diphthongo pducuntur.

Is.

Is breuiat. tollo glis glitis quodque dat itis.

Et psophis crenis & graecum quod quoque in n fit.

In is corripunt penultimam graecum, vt lapidis. isidis. cineris. sed pducitur
 glis gliris glitis & glissis credo non inueniri. licet cum Alexandro ea
 ponat non pbent Nestor. Sulpitius. Mancinellus. pducunt que habent
 itis vt dis ditis. sic famnis. quiris. lis. Verg. patet atri ianua ditis. Oui-
 dius teste Nebrissenis corripuit dicens. Et pulsata nigri ianua egea di-
 tis. sed medosum puto p Iouis quia nigri aut stygii vel pfundi Iou-
 is p Plutonis frequens est. tu igitur tamen pducito. Producat etiam psophis
 idis. cum p ante s nomen vrbis a psophide Erycis sicani filia. Ouid.
 quinto meta. Vtque sub orchomeno psophidaque cillenecque. Papi. iij.
 theb. aphisios idem ardor agros psophidaque celsam vastat. est &
 plurimum vrbium nomen. ¶ Crenis. idis. nymphae nomen pducitur
 teste Prisciano lib. viij. ptrahe delphis inis. salamis inis. thracis inis.
 &c. que p in etiam finiuntur.

Os

Protrahit os, tria corripunt bos compos & impos

Os in obliquis penultimam pducit vt rhinoceros. tis. custodis. floris
 minos minois. tros trois. herois ab heros. caetera patent.

Vs.

Vs breuiat. tollas praedis. ris. tis quod habebit.

l. iij.

V præter pecudis, ligurisq; intercutis addo

At melius melioris habet conformia iunge.

Vs pænultimã gti corripit, vt corporis, velleris, tripodis, cædipodis, in ntõ tripus nõ tripus dicit. Producunt q̄ hnt utis, udis, aut uris, vt virtutis subscudis, iuris, sic incudis cõtra ineptulos. Hora. Et male tornatos incudi reddere versus, corripunt pecudis, liguris a Ligus, & intercus intercutis, Cõpatiua pducunt vt melioris & c.

Bs. Ps. Ms.

Consona quã præit s patrij pænultima curta est,

Hinc cyclops, seps, gryps, conops, cercops remoueto

Atq; europs, hydrops, dolopis dic raro dolopis.

Nomẽ in s pcedente cõsonante vt bs, ps, ms, pænultimã gti corripit, vt lelaps, pis. nomẽ canis & c. Producunt plebs q̄a diphthoḡ est Seps, seps, gryps (qd̄ in obliq; aspirationẽ suscipit, gryphis testis mihi est Nebrissenis. Verg. in buc. iungent iam gryphes eqs. anialia sunt eqs infesta, dicit q̄q; grypus. pi. Est etiã grypus nasus aduc̄ Et ænygmã siue insolubile. ¶ Cyclops pducit t̄m cõtra Sulpitiũ

Cyclops Bebeliũq;. Hora. i arte. Antiphates scyllãq; & cũ cyclope charibdin dicit a cyclos rotũdus, & ops. i. ocul. ¶ Conops. i. culex, hic conopẽt. i. velũ ad arcẽdos culices extẽdi sup lectũ solitũ. lu. sa. vi. Vt et

Cercops as ¶ sus. Oui. xiiij. met. Quippe deũ genitor fraudẽ & piuria q̄ndã Cercopũ exos̄ gẽtisq; admilla dolosã, In deforme viros aial mutauit vt n̄dẽ Dissiles hoĩ possent si se q; videri. ¶ Europs Sicyonio rũ rex addit hic a Nebrissenis. nã ab hoc Europã m̄ti dictã volũt

¶ Hydrops aq̄ iterc̄. hydroptic̄ q̄ hydrope patit. Hora. Si nõ vis fan̄ cures hydroptic̄ & ni, male dixit macer. hydropticis sic hũores desiccant aq̄os. male q̄q; Riga in Luca. Hydropticũ curat lesus & neprio recũbas, ¶ Dolops. pis. rectī corripit, q̄a sol̄ Sillius pduxit

teste Nestore, dicẽs li. v. Telũ ingẽs p̄q; arma Dolopis. Nescio an m̄dose legit, nã mihi plegenti Silliũ ea quãtitas nõ occurrit. Luca. li. iij. Aut dolopes Numidẽq; vagi. p̄p̄i sunt thessaliã. ¶ Caput capitis, satis patet iõ ad x p̄go.

X

Præ gis vocalem breuio, productio lex, rex

Ex icis abbreviat, vibex nisi cætera produc.

Præter abax, simlax, atrax cum dropace, candax,

Fax & atax, pharnaxq; panaxq;, storaxq; colaxq;

Pix & onyx, illix, histrix cum mastiche, varix

Verificatoriae Libe II. FO. XLVIII

Coxendix & eryx, furnixq; calixq; cilixq;
 Dic filicē, salicem, laticem, natricēq; niuemq;
 Cappadocē, celocē, cum p̄coce iungitur istis
 Dux, trux, nux, crux atq; volux, Variabo sypnacem
 Et bebrycem raro nomen producimus istud.

Vocalis añ g corripit. vt remex remigis, grex gregis, phryx phry
 gis. Sed p̄ducit lex legis, rex regis, sic illex, p̄rex qb̄ addes frux fru
 gis, sed n̄t̄s est rarissim⁹. Corripit itē icis ab ex, vt v̄tex v̄ticis, vn̄
 p̄ducit vibex vibicis, qd̄ in n̄to p̄ scribi testat̄ Priscian⁹. aliqui t̄n̄
 vibix dici voluerūt, vt lodix nō lodex dici p̄bauimus. Persius. Si
 puteal multa cautus vibice flagellas, Cetera p̄ducunt̄ in obliqs. vt
 myrmex. ecis. halex. ecis. pax pacis, arctophylax acis. pistrix. icis. tā
 p̄ muliere pinsente q̄ p̄ pisce & sydere, Festus in arato. Cedit p̄
 sūma q̄ lux pistrice coruscat. Cicero i arato. Semiferā subter eaudā
 pistricis adhelit. q̄ dicit̄ corripit̄ autoritate (vt op̄ior) carēt. hoc etiā
 pistris dicit̄ Germanic⁹ in arato. Nāq; aries supra pistrin piscēs q̄ se
 runt. sic etiā festus, pistris etiā nauis est ap̄ Verg. Pernix. i. velox a
 p̄nitor. Verg. Pedib⁹ celerē p̄nicib⁹ alis, plurimi dicit̄ etiā Seruius
 si recte memi, p̄nix aliqñ significare p̄niciosum ac nociuū, a p̄neco
 & t̄n̄ aiūt p̄nultimā in obliqs corripit̄, id puto esse falsum, donec
 ex veterē poeta p̄bet̄ correptio, nec vsq; inueni, p̄ p̄nicioso nisi me
 taphoricos forte. nā qui crudeliter aliqd̄ agere cupit, id p̄niciter ag
 gredi solet, p̄nicies a p̄nix nō est sed a nex aut p̄neco. Phoenix. icis.
 p̄ducit. Bebeli⁹ dicit̄ variari, cui crederē si testimoniū e veterib⁹ ci
 taret, reflex. ecis. op̄ior corripit̄ vt resco vn̄ deriuat̄. n̄c declarem⁹
 p̄ ordinē correpta. ¶ Abax. acis. qd̄ patet p̄ id qd̄ est ab illo aba
 cus. Persius. Nec q̄ abaco n̄eros & secto in puluere metas. Scit ri
 sisse vafer. lu. Ornamentū abaci nec nō & paruul⁹ infra. est m̄sula
 n̄erator. Oui. iij. meta. Et crocō in paruos v̄sum cū similace flo
 res. hic q̄ntus pes est p̄celeumatic⁹ teste Nestore. alij legūt similace
 vt sit similax dissyllabū, q̄a vbi p̄celeumatic⁹ est, loc⁹ est sine res̄i te
 ste Seruio, q̄ hic nulla esse p̄t. Est nomē arboris albū florē p̄feren
 tis. ¶ Atrax. acis, fluuius Aetolię & Macedonię vrbs. Catullus. Atrax:
 Smyrna cauas atracis p̄it⁹ mittē ad vndas. hic atraci⁹. a. ū. & atra
 cis, idis. p̄ hippodomia. ¶ Dropax vnguētigen⁹. Seren⁹. Nec nō
 apposito curat̄ dropace m̄bra. sic Mart. &c. ¶ Cādax ifula Creta
 q̄ vsq; cādida d̄r. p̄nultia ḡi corripit̄ teste Nestore. Cādax etiā si
 ue Cādacis, fuit ḡthiopū regina. lu. Cādacis ḡthiopū dicant arcana.

Vibex:

Pernix.

Abax.

Similax.

Atrax:

Dropax.

Candax.

Fax: Qui. i. meta. Tu face nescio quos esto cōtentus amores Irritare tua
Atax. nec laudes asserere n̄ fas. ¶ Atax quidā aspirant teste Calepino. Athax
est fluuius ppe Narbonē. Sido li. ix. Athacē tonare cum suis colori
bus. lāb. tri. primus pes est anapestus. hinc atacinus. Hora. i. ser. Hoc
erat experto frustra varrone atacino. ¶ Pharnax viri pprium:
Pharnax Luca. li. ij. Tygranēq; meum nec pharnacis arma reliquas Ammo
Panax. neo. ¶ Panax. acis. herba. cuius succus opopanax dicit. Colu. lib.
xij. ca. iij. Panax utroq; tēpore leui & subacta terra rarissime disse
ritur. Idem lib. xi. Nunc medica panaces lachryma succoq; salubri
Glaucea & profugos victura papauera sompnos Spargite & c. hic
panaces plurale est. hinc panacæa herba. Luca. li. ix. Et panacæa po
tens & thessala centauræa. ¶ Storax per o aut styraç per y gręcū
Stora: genus aromatis & arbor ipsa vnde fluit. Verg. in ciri. Non styraç
Styraç idē flagrantē p̄cta capillos. Serenus. Aut styraçē tories aut duri
Colaç vulvris alam. ¶ Colaç parasiti nomē. testat Sulpitius in obliq;ç
corripi. sic silax & forte plura. at thorax & corax pducunt contra
quosdā. ¶ Pix notum est. ¶ Onyx. i. vnguis & lapillus precio
Onyx sus. in obliquis sumit aspiratiōē hinc sardonix etiā lapilli nomē
Sardo- vtrūq; cum y gręcō. testimonia patent in generibus. addam vnū.
nyx Marbodeus in lapidario ad Neronē. Sardonychē faciūt duo noīa
sardus onyxq;. sic legit Nebrissensis. Nestor autē sic. sardus & onyx
vbi dicit Marbodeū errasse in prima syllaba. sic Alexander nequā
errat dicēs. Vngula dat nobis qd̄ & Onycha signat & Onyx Ony
cha. æ. vt lāpada lāpadæ. a lampas. hos autē errare ostendit Prop
Hiftrix. tius dicens. Et crocino nares murrheus vngat onyx. Hiftrix here
Illix. naceus. Calphurnius. Venit & hirsuta spinosior hiftrice barba.
Elix. ¶ Illix. i. fraudulentus ab illicio. sic elix icis. ab elicio. sulcus aquarius
Mastix. p quē aqua eliris ducit. testis vtriusq; est Nestor. ¶ Mastix in ob
liquis sumit aspiratiōē. vt mastichis fœmineū est contra Alexan
drum. qui etiā male dicit in obliquis pducī. in qua re errat simili
ter Bebelius. quē si quis defendere velit afferat p illo testimoniū. Se
renus. Mastichis addentur iam fractę milia farra. Idem. Rugarum
sulcos lentisci mastiche tendens. Est rhesina lentisci arboris. mastyx
gos. cum y gręcō est flagellum. mastigia. i. verbero. ¶ Varix ve
Varix na plus ꝑquo intumescens. sunt qui dicant no minatiuum singularē
Varicus rem etiā esse varicis. Hora. Varice succiso & c. hinc varicus. a. um. i.
ampliore passu gradiens. Qui. lib. iij. de arte. Illa velut cōiunx vm
bri rubicunda mariti. Ambulat ingētes varica fertq; gradus. hinc
varico as. & deponentialiter varico. aris. & diuarico. puaricoq;.
Celsus lib. ij. At varix ortus & c. Nebrissensis male putat varix pri

Verificatoriae. Liber II. FO. XLIX

mam corripere, varicosus cōtra primitiui naturā primā corripit.
 ¶ Coxendix. icis. i. coxa. Serenus. Clausa acies inter geminę coxen- **Coxēdix**
 dicis vmbra. ¶ Eryx cum ygræco viri, vrbis, montisq; nomē **Eryx.**
 Verg. i. ænei. Siue Erycis fines, regemq; optatis Acestē. ¶ Fornix **Fornix,**
 Ho. in fornice stantē &c. ¶ Calix notum est. ¶ Cilix populi no **Cilix.**
 men, foemineum cuius cilissa est, regio ipsa cilicia. Iuue. Sic pugnas
 cilicis laudabat & ictus, est quoq; proprium viri. ¶ Filix herba.
 Verg. ij. Geor. Et filicē incuruis inuisam pascit aratri. diminutiū **Larix.**
 est filicula. Idem & fugit ad salicem &c. ¶ Larix arbor Nebrissen-
 sis in ix definire ait, quidam volunt etiam per e larex dici. Ego per
 i larix in Viētruuio & alijs semper legi. hinc larignus. a. um. & Lari-
 gnū castelli nomen apud Viētruuū. Luca. lib. ix. Et larices fumoq;
 grauem serpentibus vrunt. ¶ Natrix pro serpente, nam pfoe- **Natrix.**
 mina nandi perita, notum est produci. Lucil. tame lib. ij. Si nauibus
 natricē impressit crassam & capitā. ¶ Nix notum est. ¶ Cap **Cappa-**
 padox quispiam in cappadocia nat⁹. Persius, Cappadoca rigida **dox.**
 pigues pauisse catasta. sic cappadocus cappadocia. ¶ Celox na **Celox.**
 uicula a celeritate dicta, testimoniū tātum grāmaticorum mihi est. **Precox.**
 ¶ Precox. ocis. vide primā regulam diphthōgorum. Faustus tamē **Volux.**
 produxit in obitu Caroli dicens. Quū referata fuit precocis ianua **Syphax.**
 lethi. ¶ Volux addit Priscianus in accentibus. ¶ Syphax cum
 ygræco pprium viri, variatur. Proprius lib. iij. Hannibalis spolia
 & victi monumenta syphacis, Claudianus de bello gildonico, Cō-
 pulim⁹ dirum syphacem fractumq; metello, Traximus immanē
 Marij sub vincla lugurtham. Cæteri autem pducunt. ¶ Bebryx **Bebryx.**
 cū ygræco populus in bebrycia natus, vnde bebrycius. a. um. va-
 riatur. Sil. li. iij. Possessus baccho seua bebrycis in aula. Cæteri (qñ-
 tum notare potui) corripunt. Valerius Flaccus lib. ij. Procul effe-
 ra virtus, Bebricis & scythici procul inclemētia sacri, sic est in libris
 Valerij quos ego vidi. ¶ Narix. icis. corripitur, vide a ante r. Et **Narix.**
 tātum dulcissime preceptor Neui de generalibus quantitātū regu-
 lis tuo nomini dicatis, nunc IESV fauente speciales quantitātū re-
 gulas diligenter enucleabimus.

¶ Ioannis despauterij &c. Li-
ber Secundus finit.

K